

375
พ 9120
5.3

ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในภาคศึกษา ๑
เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
พุทธศักราช ๒๕๐๓

THE LIBRARY
THE COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

162

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาามหามัธยมศึกษา แขนงวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัย เรื่อง เด็ก

๗ กรกฎาคม ๒๕๐๓

5174500

**OPINIONS OF PRATOM IV TEACHERS IN THE FIRST EDUCATIONAL REGION
TOWARDS THE PRATOM IV CURRICULUM (B. E. 2503)**

ABSTRACT

BY

PENSOOK WHANGKAW

**Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree (Developmental Psychology)
at the College of Education
in collaboration with
the Bangkok Institute for Child Study**

July 7, 1964.

Pratom 4 teachers' opinion towards Pratom 4 curriculum regarding its aims, content, syllabus, lesson-plan, and time allotment for teaching each subject was studied together with the students' academic achievement, the completion of the curriculum, and causes of failure in examination.

The data were gathered from the questionnaires which had been sent to 69 Pratom 4 teachers in 24 schools within the First Educational Region. An attempt was made to determine what, in the opinion of those teachers, were the most critical problems to be dealt with in order to improve the present curriculum.

The frequency of all responses was initially obtained. Then a chi-square test was used to compare the difference between the responses of male and female, qualified and non-qualified, and long and short periods of teaching experience.

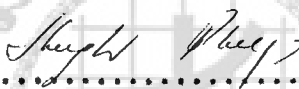
The results of this study indicated that the majority of the teachers agreed upon contents of each subject with respect to the extent, difficulty, time allowed in relation to those contents, the value in preparing students for the next grade, and to the syllabus in terms of its clarity, relation to the curriculum, and its value in helping the teachers to plan their lesson. The students' academic achievement in the year 2505 was reported to be satisfactory. Another aspect of the findings revealed that the majority of teachers disagreed upon the way in which the aims of the curriculum were written. They also disagreed that the syllabus was suitable to the community. Most of the teachers could not finish teaching all courses in the curriculum. Over crowded classroom condition was the main cause of failure; other reasons were the parents' and teachers' negligence,

lack of teaching aids, and lack of cooperation among the administrators, supervisors and teachers.

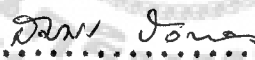
Some recommendations for curriculum improvement are given to the Ministry of Education; for instance, the aims of the curriculum should be revised. The time allotment for Arithmetic and Thai required an adjustment. Inservice training on curriculum, and in method of teaching of Physical Education and Art, should be provided for teachers. The current curriculum in each educational level should be taught in the Teacher Training School. The Ministry of Education should give the teachers an opportunity to participate and to be responsible in preparing the syllabus.

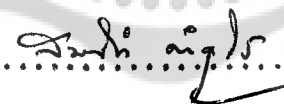
The investigator suggested that further studies include more samples from the private elementary school teachers and that the questionnaires include additional questions concerning textbook and educational evaluation. The students' academic record for each subject in the year 2505 should be available to support the teachers' reports.

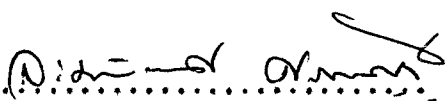
กรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติโคพิจารณาปัญหานี้อยู่แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แขนงวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
ของวิทยาลัยการศึกษา ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก
โค.

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

..... กรรมการ

.....

ผู้อำนวยการ

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้รับความกรุณาช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. ละม้ายมาศ ศรีพิทักษ์ ผู้อำนวยการสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า เรื่องเด็ก ดร. ฮิวจ์ ฟิลิป และ ดร. กอร์ดอน แอนด. ฮาร์วีสัน ผู้เชี่ยวชาญจากองค์การ ยูเนสโก ซึ่งได้ให้ความแนะนำช่วยเหลือในการวางแผนงาน และในด้านเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับ การวิเคราะห์ข้อมูล ดร. จรรยา จินายน ดร. สมพร บัวทอง อาจารย์สมนึก คำดูโร และ ค. ระวีพันธ์ ไสมนะพันธุ์ อาจารย์ประจำสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ได้ช่วยเหลือในการสร้างแบบสอบถาม การตรวจแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้เป็นที่น่าพอใจเรียบร้อยด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้กล่าวมานี้เป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณอารี แสงนิมมวด และ คุณอารี สายสร ที่ได้ช่วยเหลือในการสร้างแบบสอบถามฉบับทดลองและเอาใจใส่ติดตามผลมาจนสำเร็จ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา เจ้าหน้าที่ห้องสมุดสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดศูนย์วิชาการ พญาไท ในความเอื้อเฟื้ออำนวยความสะดวกในการค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ครูใหญ่และครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการออกแบบสอบถาม กรณานิพนธ์ศึกษาซึ่งเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์แบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกในการติดต่อของแบบสอบถาม ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อนนิสิตทุกคนที่ช่วยส่งและเก็บข้อมูลให้ด้วยความเต็มใจ.

เพ็ญสุด หวังแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
คำนำ	๑
ความสำคัญของปัญหาที่ค้นคว้า	๒
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	๓
ขอบเขตของการค้นคว้า	๓
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการค้นคว้าเรื่องนี้	๔
วิธีดำเนินการค้นคว้าและการวิเคราะห์ผลทางสถิติ	๕
๒. การค้นคว้าเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง	๑๐
๓. วิธีดำเนินการ	๑๕
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๕
ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้	๒๐
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๒
การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๒
การวิเคราะห์แบบสอบถาม	๒๓
๔. ผลของการค้นคว้า	๒๔
การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับหลักสูตร	๒๔
การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนสอบไล่ตก	๒๒
การวิเคราะห์ผลแสดงความแตกต่างของความคึกเหินของครู	๓๐

บทที่

หน้า

๕. บทย่อ สรุปผลอภิปรายและเสนอแนะ	๗
ผลสรุปและอภิปราย	๗
ขอเสนอแนะ	๘

บรรณานุกรม	๘
------------------	---

ภาคผนวก	๘
---------------	---

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม	๘
ตอนที่ ๑. แบบบันทึกส่วนตัวครูผู้ตอบแบบสอบถาม	๙
ตอนที่ ๒. คำถามเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๙
ตอนที่ ๓. คำถามเกี่ยวกับสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนสอบโอทีเป็นจำนวนมาก	๑๑
ตอนที่ ๔. คำถามเปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี	๑๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	๒๕
๒. แสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเด็กที่จบประถมปีที่ ๕ แล้ว เรียนไต่ตาม ความมุ่งหมายทั่วไปในหลักสูตร	๒๖
๓. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับประมวลการสอน	๓๕
๔. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนวิชาต่าง ๆ	๓๘
๕. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับความสามารถ ของเด็ก	๔๒
๖. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความมากน้อยของ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	๔๔
๗. แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการ เพิ่ม หรือลดอัตราเรียนของวิชาต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึง ความสำคัญของวิชาเหล่านั้น	๔๗

ตาราง

หน้า

๔.	แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับ การเพิ่มหรือลดอัตราเรียนของวิชาต่าง ๆ เมื่อ คำนึงถึงความมากน้อยของเนื้อหาวิชาเหล่านั้น	๔๔
๕.	อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับ การสอนไค้คลุมเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้	๔๖
๑๐.	แสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่คาดคะเนเกี่ยวกับ การเขียนตามหลักสูตรของนักเรียนที่จบประถม ๔ ว่ามีจำนวนมากน้อยอย่างไรบ้าง	๔๘
๑๑.	ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดให้เด็กนักเรียนในชั้นประถม ๔ เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในชั้นต่อไป	๕๔
๑๒.	ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการบรรจุครูใหม่ในการศึกษาตอน	๖๐
๑๓.	อัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่มีความเห็นเกี่ยวกับ อายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมปีที่ ๑	๖๒
๑๔.	ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูที่แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เด็กสอบไล่ตก	๖๓
๑๕.	ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน	๖๖

ตาราง

หน้า

๑๖. ครุมีวุฒิกับครุไม่มีวุฒิมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ๗๑
๑๗. ครุมีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน
มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ๗๒

บทที่ •

บทนำ

คำนำ

หลักสูตรประถมศึกษาของประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย นับแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงสมัยปัจจุบัน ในสมัยกรุงศรีอยุธยานั้น เรามี "วัดเป็นสถานศึกษา มีพระสงฆ์เป็นครูสอนวิชาที่สอนคือ วิชาไตรภาคี อ่าน เขียน และคิดเลขเป็นสำคัญ" ส่วนในสมัยรัตนโกสินทร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ถือเป็นการเริ่มต้นศักราชใหม่แห่งการศึกษาในประเทศไทย เพราะพระองค์ท่านได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดโรงเรียนขึ้นในพระบรมมหาราชวัง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๔ จัดคนในกรมพระอาลักษณ์ตั้งให้เป็นขุนนางพนักงานสำหรับเป็นครูสอนหนังสือไทย คัดเลข และขนบธรรมเนียมราชการ แม้ว่าโรงเรียนนี้มุ่งหมายเฉพาะที่จะสอนพระราชโอรสธิดาตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ เพื่อเข้ารับราชการเท่านั้นก็ตาม แต่ก็ยังถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นและแบบอย่างของการศึกษาในสมัยต่อมาจนกระทั่งปัจจุบัน

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาและสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์นั้นปรากฏว่าไม่มีหลักสูตรที่วางไว้เป็นระเบียบแบบแผน หรือเป็นลายลักษณ์อักษรเลย "สิ่งที่จะนึกถือว่าเป็นแนวทางแทนหลักสูตรได้นั้นก็คือแบบเรียน" แบบเรียนเล่มแรกคือ จินตนิมิต และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้โปรดเกล้าฯ ให้ถือว่ามูลบทบรรพกิจ วาหนิติกร อักษรประโยค สังโยควิธาน ไพบูลย์วิจารณ์และพิศาลการันต์ ซึ่งพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) เป็นผู้แต่งขึ้น เป็นแบบเรียนหลวง จนในปี พ.ศ. ๒๔๒๔ ได้มีประกาศการเรียนหนังสือซึ่งอาจถือได้ว่าเป็น "หลักสูตร" ฉบับแรกของประเทศไทย และในปี พ.ศ. ๒๔๓๐ จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมศึกษาธิการขึ้น มีการแก้ไขแบบเรียนและหลักสูตรสำหรับการสอนได้สำหรับแบบเรียนนั้น กรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงแต่งแบบเรียนเร็วขึ้นใหม่ ๓ เล่ม ได้ประกาศใช้แทนแบบเรียนหลวง ทั้งยังได้มีพระราชบัญญัติการสอบวิชาออกบังคับใช้และถือว่าเป็น "หลักสูตรฉบับที่ ๒" ใน

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. เอกสารพัฒนาการทางการศึกษา อันฉบับที่ ๒ ความ
เป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา หน้า •.

ประวัติของการกำหนดแนวการสอนและสอบความรู้ พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไข เป็นรูปลักษณะของหลักสูตรที่เราเข้าใจกันอยู่ทุกวันนี้

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ได้ตั้งกระทรวงธรรมการขึ้น การกำหนดชั้นประถมศึกษา ซึ่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ เรียกว่าประโยค ๑ ได้มีการเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ โดยได้เพิ่มประโยคมูลศึกษา ซึ่งถือเป็นเบื้องต้น และเป็นการเตรียมเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ถัดขึ้นมาคือประโยคประถมศึกษา ซึ่งเทียบได้กับประโยค ๑ ของเดิมมี ๓ ชั้น กระจายเป็น ๔ ชั้น ในปี พ.ศ. ๒๔๔๕

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ มีประกาศแผนการศึกษาชาติ ฉบับใหม่ขึ้นใช้ในระดับประถมศึกษา โดยจัดให้มีมูลศึกษาเป็นการศึกษาเบื้องต้น ๓ ปี ต่อไปเป็นประถมศึกษาซึ่งเปลี่ยนกลับมาใช้เวลา ๓ ปี ตามเดิม หลักสูตรชั้นมูลศึกษานั้นได้นำวิชาที่สอนในชั้นประถมศึกษาไปสอนด้วย คือมีความรู้เรื่องเมืองไทย การรักษาศรั การฉ้อโกง วิชาเพาะปลูก วิชาค้าขาย วิทยา ศิลป และการทหาร (ระเบียบแผนและกายบริหาร)

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ กระทรวงธรรมการได้ออกหลักสูตรสามัญศึกษาระดับใหม่ เรียกว่า "หลักสูตรหลวง" เพื่อให้เป็นไปตามโครงการศึกษาซึ่งได้ประกาศใช้ในปีเดียวกันนั้น จึงเปลี่ยนมูลศึกษาเป็นประถมศึกษามีกำหนด ๓ ปีเท่าเดิม แต่มีประมวลวิชาสามัญเป็นวิชาพิเศษ อีก ๒ ปี ซึ่ง ผู้จบประถมศึกษาต้องเรียนทั้งวิชาสามัญ และวิชาพิเศษรวม ๕ ปี

พ.ศ. ๒๔๖๖ มีประกาศโครงการศึกษาใหม่อีก แต่ก็ยังคงคล้ายคลึงกับโครงการศึกษาในปี ๒๔๕๖ โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษา แต่เน้นความสำคัญของวิชาอาชีพมากขึ้น คือกำหนดว่าเด็กชายต้องเรียนวิชาอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งในชั้นประถม ๓ เด็กหญิงต้องเริ่มเรียนตั้งแต่ประถม ๑ (เพราะกำหนดให้มีประถมศึกษาสำหรับเด็กหญิง ๓ ปีเท่านั้น) ไม่ต้องเรียนวิชาอาชีพอีก เด็กชายจะมีประมวลวิชาสามัญ คือวิชาพิเศษต่อไปอีก ๒ ปี เช่นเดิม

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาชาติใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จึงได้มีแผนการศึกษาชาติใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอนุญาตให้มีมูลศึกษาก่อนขึ้นชั้นประถมศึกษา ๔ ปี (ขยายจากเดิม ๑ ปี) ส่วนหลักสูตรทุกระดับนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาระดับนี้ ได้ประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยเฉพาะหลักสูตรประถมศึกษาชั้นต้น ได้จัดทำกว้างขวางยิ่งกว่าสมัยใด และเมื่อการจัดการศึกษาแบบอเมริกันเข้ามามีอิทธิพลในบ้านเมืองไทยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมและมัธยมขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ แต่ก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่จนถึงปี ๒๔๙๔ และได้มีพระราชบัญญัติ

นโยบายการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเน้นหนักในทางหัตถศึกษาให้มากขึ้นในสายวิชาชีพ ต่อมา ในปี ๒๕๖๐ จึงได้มีการบูรณาการโครงการการศึกษาให้เน้นการศึกษาใหม่อีก เพื่อให้เหมาะสมกับภาคสมัย และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ แผนการศึกษาใหม่นี้ จัดประมาณปีงบประมาณ ๖ เดือน คือ ก่อนต้น และตอนปลาย ประเมินศึกษาตอนต้นใช้เวลาเรียน ๔ ปี และประมาณศึกษาตอนปลาย ๓ ปี

ตามแผนการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ นี้ กระทรวงศึกษาธิการต้องปรับปรุงหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกัน เรียกว่าหลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งประกาศออกใช้เป็น ๓ ตอนคือ ตอนต้น และตอนปลาย หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พ.ศ. ๒๕๖๐ นี้ นับว่าเปลี่ยนแปลงไปจากหลักสูตร ประถมศึกษา ๒๕๕๐ มาก ดังเห็นได้จากคำชี้แจงเบื้องต้นของหลักสูตร ความว่า "หลักสูตรเดิมเน้นหนัก ในทางความรู้ของงานของเด็กในทางสติปัญญาและความรู้ทางหนังสือเป็นสำคัญ หนักนี้ วิชาการของ สังคมเปลี่ยนแปลงไป ควรขยายความมุ่งหมายให้กว้างขึ้น เพื่อให้ได้คนเมืองที่เหมาะสมในสังคมประชา- ธิปไตย เด็กควรจะได้รับการส่งเสริมให้มีความเจริญและความสามารถในทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมร่วมกันไปทุกด้าน ตามสภาพของธรรมชาติและวัฒนธรรมแห่งประเทศ กว้างเหตุนั้นหลักสูตรประถม ศึกษาที่มีฐานะเป็นข้อกำหนดแนวทางการศึกษาที่รัฐมุ่งหมายให้ประชาชนพึงได้รับ จึงวางหลักสูตรอย่างกว้าง ๆ ไม่ละเอียดและตายตัว และควรได้รับการปรับปรุงคุณภาพตามสมัย แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตรเดิมอย่างเดียวย่อมไม่ เพียงพอที่จะกำกับการศึกษาในขั้นนี้ให้โดยดลถึงค่า จึงได้โรงเรียนปรับปรุงจัดทำประมวลการสอนขึ้น เพื่อขยายความในหลักสูตรออกเป็นรายละเอียดที่เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น ๒๕๖๐ นี้ ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้หลายประการเหมือนกัน ว่าเป็นความมุ่งหมายของการศึกษาทุกระดับยิ่งกว่าจะเป็นความมุ่งหมายของการประถมศึกษาโดยเฉพาะ และเป็นที่ยอมรับว่าความมุ่งหมายนี้ที่มาจากแบบฉบับในภาษากว้างประเทศ แต่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของ ประเทศไทย

วิชาต่าง ๆ ที่กำหนดให้สอนในหลักสูตรมีหมวดวิชา รวม ๖ หมวด คือ หมวดภาษาไทย หมวดวิชา คณิตศาสตร์ ๓ ชั่วโมง หมวดสังคมศึกษา ๖ ชั่วโมง วิทยาศาสตร์เบื้องต้น ๓ ชั่วโมง ศึกษาศาสตร์ ๓ ชั่วโมง และศิลป ศึกษาอีกหมวดละ ๓ ชั่วโมงเท่ากัน รวมเป็น ๒๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หลักสูตรใหม่นี้ไม่เน้นหนักทางวิชา

เมื่อพิจารณาในหลักใหญ่ ๆ แล้วจะเห็นว่าเนื้อเรื่องของหลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๓ ไม่แตกต่าง
กับหลักสูตร พ.ศ. ๒๔๘๓ แต่ประการใด เพียงแต่ได้มีการเรียบเรียงหัวข้อทั้งหมดมาใหม่และขยาย
ความมุ่งหมายให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทำให้แต่ละวิชามีความสัมพันธ์กันและมีสัดส่วนต่อการส่งเสริมพัฒนาการ
ของเด็กในทุกด้านยิ่งขึ้นกว่าหลักสูตรเดิม

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งให้โรงเรียนสตรีประชาศึกษาปี ๒๕๐๓ นั้นแล้ว ปรากฏว่าผลการสอบไล่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นได้รับรายงานแจ้งการางที่ สถานต่อไป

ภาค ศึกษา	พ.ศ. ๒๕๐๔					พ.ศ. ๒๕๐๕				
	ทั้งสิ้น	ไม่ทดสอบ	สอบตก	ซ้ำชั้น	ซ้ำชั้น รอบละ	ทั้งสิ้น	ไม่ทดสอบ	สอบตก	ซ้ำชั้น	ซ้ำชั้น รอบละ
๑	๒๔๓,๒๒๑	๒๒,๑๔๔	๒๔,๓๐๔	๕๐,๔๔๔	๑๓.๕๔	๒๑๓,๑๔๔	๑๖,๓๔๔	๒๔,๕๒๒	๓๔,๒๒๒	๑๔.๐๔
๒	๔๑,๓๔๔	๒๒,๒๒๒	๑๐,๕๒๒	๓๔,๑๔๔	๕๒.๒๒	๔๕,๒๒๔	๒๕,๕๔๔	๑๐,๔๔๔	๓๒,๕๒๒	๕๒.๓๒
๓	๒๕๕,๔๑๔	๒๔,๓๑๑	๓๔,๒๒๔	๒๒,๓๑๑	๒๔.๕๒	๒๓๒,๕๔๑	๓๑,๓๑๔	๓๒,๕๔๔	๒๔,๓๑๑	๒๔.๒๓
๔	๓๔,๓๐๑	๑๐,๓๔๔	๑๑,๕๔๔	๒๒,๕๔๒	๓๐.๒๔	๓๔,๓๕๒	๕,๔๑๔	๑๐,๕๒๒	๒๒,๕๔๑	๒๒.๒๓
๕	๒๒๓,๒๒๔	๒๒,๕๒๒	๒๔,๓๒๒	๕๒,๕๔๒	๒๒.๑๒	๒๑๔,๒๒๓	๒๐,๒๕๔	๒๓,๒๓๔	๔๓,๕๒๒	๒๒.๒๑
๖	๒๒๒,๓๔๓	๑๒,๓๕๑	๒๒,๓๕๒	๓๕,๕๒๑	๑๒.๑๑	๒๑๒,๕๔๑	๑๑,๕๒๔	๒๔,๑๒๔	๓๕,๕๒๒	๑๒.๕๔
๗	๓๒๔,๒๒๑	๔๐,๓๒๒	๕๑,๕๓๔	๕๒,๓๔๔	๒๕.๓๒	๓๒๑,๒๒๔	๓๓,๒๒๓	๕๕,๕๒๑	๕๒,๕๔๔	๒๕.๒๔
๘	๓๕๕,๕๒๒	๕๔,๕๔๔	๕๓,๕๔๔	๑๒๒,๕๒๔	๒๔.๕๔	๓๓๓,๒๒๒	๕๖,๒๕๔	๒๒,๕๒๔	๕๕,๕๔๔	๒๔.๕๔
๙	๓๒๒,๓๑๓	๑๒,๕๒๒	๕๔,๕๑๒	๕๓,๕๒๒	๑๕.๕๔	๓๒๒,๕๒๒	๕,๕๓๔	๕๒,๕๒๔	๕๑,๕๓๔	๑๒.๕๒
๑๐	๕๑๕,๕๔๒	๑๐,๓๒๒	๕๒,๕๓๔	๕๒,๕๔๔	๑๒.๕๑	๕๑๔,๕๒๒	๒,๕๕๔	๕๐,๕๒๓	๕๓,๕๒๔	๑๑.๕๒
๑๑	๕๕๒,๑๓๒	๒๔,๕๔๐	๕๔,๒๒๓	๕๓,๕๒๓	๒๒.๓๑	๕๕๕,๓๓๑	๒๒,๓๕๒	๕๓,๕๔๔	๕๑,๕๕๔	๑๒.๕๔
๑๒	๒๒๒,๓๔๔	๒๒,๕๒๒	๒๒,๕๔๔	๕๓,๓๔๑	๑๕.๕๒	๑๕๑,๓๓๓	๑๒,๒๒๔	๑๕,๒๕๓	๓๕,๓๒๒	๑๔.๒๒
รวม	๓,๓๔๔,๕๒๒	๒๒,๒๒๒	๕๒๔,๕๕๒	๕๕๕,๕๕๕	๒๑.๕๕	๓,๒๒๒,๒๒๒	๒๕๕,๕๕๑	๕๒๒,๕๕๒	๕๕๒,๕๕๒	๒๒.๕๒

จากสถิติผลสอบไล่ จะเห็นว่าในปีการศึกษา ๒๕๐๔ นักเรียนสอบตกทั้งสิ้นมีจำนวนถึง ๔๒๔,๔๖๓ คน หรือร้อยละ ๑๓.๔๔ ของนักเรียนทั้งหมด และมีจำนวนนักเรียนต้องซ้ำชั้นทั้งสิ้น (สอบตกและขาดสอบ) ๓๒๕,๑๒๔ คน คือร้อยละ ๒๑.๑๕ ของนักเรียนทั้งหมด ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ นักเรียนสอบตกทั้งสิ้น ๔๒๒,๔๔๒ คน หรือร้อยละ ๑๒.๔๔ ของนักเรียนทั้งหมด และมีจำนวนนักเรียนต้องซ้ำชั้นทั้งสิ้น ๒๙๖,๖๓๓ คน คือร้อยละ ๒๑.๖๓ ของนักเรียนทั้งหมด ตามตัวเลขของกรมสามัญศึกษา รัฐบาลต้องสิ้นค่าใช้จ่ายในการศึกษาให้แก่เด็กซ้ำชั้นเป็นจำนวน ๑๙๖,๕๕๓,๓๒๓.๔๔ บาท ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และประมาณ ๑๕๓ ล้านบาทในปีการศึกษา ๒๕๐๕ ซึ่งนับเป็นการสิ้นเปลืองอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการประสบปัญหานักเรียนสอบไล่ตกเป็นจำนวนมาก ดังนี้ จึงเห็นสมควรที่ให้มีการวิจัยประสิทธิภาพของหลักสูตรและการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น คือประถมปีที่ ๑ ถึงประถมปีที่ ๔ เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาชั้นต้น กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้กรมสามัญศึกษา เป็นผู้ดำเนินการฝ่ายธุรการ และสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเป็นผู้ดำเนินการฝ่ายวิชาการ โดยมีความมุ่งหมายที่จะวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา เพื่อทราบข้อเท็จจริงบางประการเสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในการที่จะช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ ทักษะ และคุณธรรมที่ดีงาม หลักสูตรจะช่วยให้เด็กที่เรียนจบแล้วเป็นผู้ใหญ่ที่มีสมรรถภาพ ดังนั้น ในการวิจัยนี้เราต้องการทราบสิ่งใหญ่ ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร ๓ ประการคือ

๑. ต้องการทราบผลสัมฤทธิ์ของเด็กในด้านความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติ และคุณธรรมตามที่หลักสูตรได้วางไว้ เราต้องการทราบว่าเด็กได้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือไม่
๒. เพื่อทราบว่าเมื่อเด็กเรียนจบหลักสูตรประถมศึกษา ๔ ปีไปแล้ว เด็กเป็นพลเมืองที่มีความมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษามากน้อยเพียงใด
๓. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเข้าใจ และการใช้หลักสูตรของครู ครูใหญ่ ศึกษาธิการ และศึกษานิเทศก์

จากความต้องการประการที่ ๓ ของโครงการนี้ ผู้เขียนจะได้ศึกษาเรื่อง "ความเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมปีที่ ๔" ในขณะที่บุคคลอื่น ๆ ทำการศึกษาในหัวข้ออื่น จัดเป็นการศึกษาค้นคว้าร่วมกัน และคาดว่าจะมีผล สนองที่สัมพันธ์ เกี่ยวข้องกันทั่วทั้งการศึกษาในสถานครูและนักเรียน

ความสำคัญของปัญหาที่ค้นคว้า

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทั่วประเทศสอบตกซ้ำชั้น ร้อยละ ๔.๖๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ มีสอบตกร้อยละ ๗.๖๐ จะเห็นว่าจำนวนของการสอบตกเพิ่มขึ้น ทำให้ที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้าว่าหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการสอบไล่ตกของนักเรียนอย่างไรบ้าง หลังจากมีจำนวนนักเรียนสอบตกเป็นจำนวนมากทั้งกล่าว กองการประถมศึกษาได้ออกแบบสอบถามความเห็นของครูเกี่ยวกับสาเหตุที่เด็กตกซ้ำชั้น เพื่อสรุปความเห็นของครูไว้ดังนี้

๑. เด็กสอบตกซ้ำชั้น เพราะขาดเรียนบ่อย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๐ ของการสอบตกซ้ำชั้นทั้งหมด

๒. เด็กสอบตกซ้ำชั้นเพราะเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๗ ของสาเหตุทั้งหมด

๓. เด็กสอบตกซ้ำชั้นเพราะมีปัญหาด้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๕ ของทั้งหมด

๔. เด็กสอบตกซ้ำชั้นเพราะมีปัญหาด้านอารมณ์และสังคมคิดเป็นร้อยละ ๗.๐๕

๕. เด็กสอบตกซ้ำชั้นเพราะมีความรู้ทางภาษาไทยไม่พอ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๕

๖. สาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ ๔.๗๕

จะเห็นได้ว่าการค้นหาสาเหตุที่กองการประถมศึกษาได้กระทำมาแล้วนั้นมุ่งที่ตัวเด็กเป็นส่วนใหญ่มิได้กระทำการศึกษาถึงสาเหตุเกี่ยวกับครู โรงเรียน และหลักสูตรเลย ตามความจริงแล้วหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน หลักสูตรเป็นข้อกำหนดที่สำคัญยิ่งของกระทรวงที่มุ่งหมายจะให้ครูใช้เพื่อจะรู้ได้ว่าชั้นไหนควรสอนอะไรบ้าง จะสอนกันแค่ไหน ครูผู้สอนสามารถที่จะใช้วิจารณญาณของตนจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตร และยังสามารถดัดแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนอีกด้วย จึงกล่าวได้ว่าความสำคัญของการใช้หลักสูตรนั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ผู้เขียนจึงศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เพราะครูใช้หลักสูตรนี้สอนนักเรียน ความคิดเห็นของครูที่ได้นำจะเป็นแนวทางนำมาใช้ในการหาสาเหตุว่าหลักสูตรเกี่ยวข้องกับการสอบไล่ตกของนักเรียนอย่างไรหรือไม่

ผู้เขียนคาดว่าหลักสูตรอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กสอบติดซ้ำชั้น ดังนั้นเพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตร จึงควรจะได้สอบถามครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๑๓ เพื่อจะให้ครูได้แสดงความคิดเห็นที่จะมีคุณค่า นำมาใช้ในการพิจารณาหาทางเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในชั้นต่อไป และทั้งนี้ยังจะเป็นเครื่องชี้แสดงถึงสาเหตุประการหนึ่งในการที่เด็กสอบไล่ตกเป็นจำนวนมากได้อีกด้วย

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

ผู้เขียนมีความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ในด้านความชัดเจน ความเหมาะสม ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชา
๒. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในด้านความยากง่าย ความมากมาย ความเหมาะสมกับตัวเด็ก และท้องถิ่น
๓. ประมวลการสอน ในด้านความชัดเจน ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับความมุ่งหมายเฉพาะวิชา
๔. การเตรียมการสอนของครู และการใช้เอกสารประกอบการสอน
๕. อัตราเวลาเรียนวิชาต่าง ๆ
๖. ผลจากการเรียนของเด็กในการที่จะเป็นพื้นฐานในชั้นต่อไป
๗. ผลการสอนในปีการศึกษาก่อน ๆ
๘. สาเหตุต่าง ๆ ที่ครูคิดว่าทำให้เด็กเรียนสอบไล่ตกเป็นจำนวนมาก
๙. หาคความแตกต่างในทางความคิดเห็นของครู อันเนื่องมาจาก เพศ วุฒิ และประสบการณ์

ขอบเขตของการค้นคว้า

การค้นคว้าเรื่องนี้จำกัดขอบเขตเฉพาะการศึกษาความคิดเห็นของครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ เกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไปชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๑๓ ในโรงเรียนประถมศึกษาและเทศบาลจำนวน ๒๔ โรงเรียน ในภาคศึกษา ๑ รวม ๔ จังหวัด มีจำนวนครู ๒๔ คน การเลือกโรงเรียนนี้ผู้เขียนได้เฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาและเทศบาล เพื่อความสะดวกในการติดต่อ เพราะ

โรงเรียนสองประเภทนี้มีสายงานติดต่อกับกรมสามัญศึกษา ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการนี้อยู่โดยตรง

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการค้นคว้าเรื่องนี้

ความคิดเห็น หมายถึงความคิดและความรู้สึกเฉพาะตัวของครู ที่สนองต่อคำถามของแบบสอบถามที่ใช้ในการค้นคว้านี้ ในพจนานุกรมการศึกษาหมายถึงความเชื่อการตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์ หรือ ชี้แนะหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ครู หมายถึงครูทั้งหญิงและชายที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ในโรงเรียนประถมศึกษาและเทศบาลจำนวน ๒๔ โรงเรียนในภาคศึกษา *

ครูมีวุฒิครู หมายถึงครูที่มีวุฒिवิชาการศึกษา ทั้งที่สมัครสอบด้วยตนเองและที่ เคยศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครู หรือวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ครูไม่มีวุฒิครู หมายถึงครูที่ไม่ได้รับวุฒิต่างครูเลย มีประกาศนียบัตรวิชาอื่น ๆ หรือมีความรู้ทางวิชาสามัญแต่อย่างใด

ครูมีประสบการณ์ทำงานน้อย คือครูที่ทำการสอนไม่เกิน ๔ ปี

ครูมีประสบการณ์ทำงานกลาง คือครูที่ทำการสอน ๕ - ๑๔ ปี

ครูมีประสบการณ์ทำงานมาก คือครูที่ทำการสอน ๑๕ - ๒๔ ปี

หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หมายถึงรายการวิชาต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้สอนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๑๑

ประมวลการสอน หมายถึงรายการสอนและเนื้อหาวิชาที่ขยายให้ละเอียดจากหลักสูตร พร้อมทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับการสอนที่ครูใช้อยู่ในภาคศึกษา *

นักเรียน หมายถึงนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่ครูกำลังสอนอยู่ รวมทั้งที่เคยเรียนมาแล้วในปีก่อน ๆ ด้วย

แบบสอบถาม หมายถึงแบบสอบถามครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในเรื่อง "ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔" ที่ใช้ในโครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นโดยนิสิตปริญญาโท สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า

วิธีดำเนินการค้นคว้า

มีวิธีการทั้งย่อ ๆ ต่อไปนี้

๑. จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรฉบับทดลองขึ้น
๒. ทดลองใช้แบบสอบถามนั้นกับครูในโรงเรียนในพระนครจำนวน ๓๐ โรงเรียน
๓. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามที่ทดลองแล้วเพื่อใช้ในการทดสอบจริง
๔. ใช้แบบสอบถามฉบับจริงกับครูในโรงเรียนในภาคศึกษา *
๕. นำผลจากคำตอบของครูมาศึกษาหาความโน้มเอียงของคำตอบตามจำนวนรวม

และแยกตามเพศ, วุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของครูนี้เป็นแบบสอบถามที่ให้เติมคำในช่องว่าง และให้ชักเครื่องหมายในช่องที่ให้ไว้ มีคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด ส่วนตัวครูคนหนึ่ง และคำถามเกี่ยวกับหลักสูตรอีกคนหนึ่ง รวมทั้งหมด ๑๖๕ คำถาม ตอนท้ายคำถามมีช่องว่างให้แสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็นที่ตอบแต่ละข้อด้วย ในภาคสุดท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามถึงความสำคัญของการสอนที่ประกอบด้วยการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์ และสำคัญต่อการสอบได้ - ผลของนักเรียนว่าสิ่งใดมีความสำคัญมากน้อยเป็นประการใด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นนี้เป็นครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖๕ คน จาก ๒๔ โรงเรียน ที่สุ่มมาได้ในภาคศึกษา * เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

ในการวิจัยคำตอบของครูนั้นใช้วิธีตรวจนับคำตอบโดยใช้บัตรรหัสแทนคำตอบแต่ละฉบับ และใช้เครื่องจักรกลไฟฟ้า I. B. M. (International Business Machine) ในการตรวจแยกแจกแจงกลุ่มคำตอบเป็นกลุ่มต่าง ๆ ในการคำนวณหาข้อแตกต่างกันของคำตอบใช้วิธีสถิติที่เรียกว่า คายสแควร์ ($\chi^2 = \text{Chi-square}$)

การศึกษาค้นคว้าเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

การประชุมสัมมนาเรื่องหลักสูตรประถมศึกษาสำหรับเอเชียภาคใต้ที่รัฐบาลปากีสถานร่วมมือกับ "องค์การ การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ" จัดการประชุมขึ้น ณ ที่ประชุมอินด์ การารจี วันที่ ๑๔ - ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๑๐ ประเทศด้วยกันคือ ออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ อินเดีย อินโดนีเซีย อิหร่าน อิรัก ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ และไทย ในการประชุมครั้งนี้ประเทศไทยได้ส่ง นายจรูญ วงศ์สาธิต ผู้ช่วยอธิบดีกรมวิชาการ กับ นายเกรียง เชื้อมสฤต ผู้อำนวยการกองการประถมศึกษา ไปร่วมประชุม ในการสัมมนาครั้งนี้ได้ขอเสนอแนะในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรชั้นประถมศึกษาควรบรรจุเนื้อเรื่องสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของบุคคลในท้องถิ่น และมีความสัมพันธ์กับความต้องการของสังคมซึ่งเด็กมีส่วนร่วมอยู่ด้วย ทั้งนี้ หมายความว่าควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรด้วยการตัดสินใจไม่จำเป็น และไม่มีประโยชน์ออกเสีย

๒. การจัดทำหลักสูตรชั้นประถมศึกษาควรมีความมุ่งหมาย ๒ ทางคือ ทางหนึ่งเพื่อให้เป็นรากฐานสำหรับศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษา อีกทางหนึ่งให้เนื้อหาหลักสูตรจบบริบูรณ์ในชั้นหนึ่ง ๆ เพื่อนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

๓. ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสม และสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของเด็กให้มากที่สุด และควรบรรจุรายการที่เด็กควรสนใจและจำเป็นในการดำเนินชีวิตของเขา จัดกิจกรรมให้ปฏิบัติได้เหมาะสมกับความสามารถและวัยของเด็ก

๔. ควรพิจารณาว่าหลักสูตรนั้น คือ แนวทางอบรมบ่มนิสัยและบุคลิกภาพของเด็กแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรได้เข้าถึงคุณค่าของศีลธรรมจรรยา รวมรายการวัฒนธรรมที่น่าสนใจของท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างชุมชนในประเทศและระหว่างชาติ

UNESCO

๒
ระบิต สิตะสุวรรณ, มยุรี เหมจุฑา "การประชุมสัมมนาเรื่องหลักสูตรประถมศึกษาสำหรับเอเชียภาคใต้" ศูนย์ศึกษา ๔๒ : ๒๓ - ๓๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐

๕. ควรมีการปรับปรุงการวัดผลเสียใหม่ให้ตรงกับความต้องการของหลักสูตร เพราะการวัดความเข้าใจ และทัศนคติของเก็กมีความสำคัญเท่า ๆ กับหลักวิชา ควรพิจารณาถึงการปฏิบัติก่อนประกาศใช้หลักสูตร ที่ประชุมได้เสนอและปรับปรุงในคํานงานสอนมี ดังนี้

- ๑) ควรปรับปรุงเงินเดือนและระเบียบบริหาร เพื่อให้ได้ครูที่และอยู่เป็นครูนาน
- ๒) พื้นความรู้ของครู อย่างน้อยควรได้เรียนวิชาสามัญ ๕ - ๑๐ ปี และวิชาการศึกษา อย่างน้อย ๒ ปี
- ๓) มีการอบรมครู การนิเทศเพื่อให้ความมั่นใจแก่ครูในการสอน และอธิบายหาวิธีในการแก้ไขปัญหที่ประสบมา
- ๔) ประมวลการสอนที่ให้ครูควรอ่านเข้าใจง่าย
- ๕) ควรจัดตั้งโครงการทดลองเกี่ยวกับหลักสูตร และวิธีสอนขึ้น ครูควรได้ร่วมงานนี้ด้วย
- ๖) เมื่อจะบรรจุครูเข้าทำการสอนควรมีการคุ้หว่งที่ พื้นความรู้ก่อนสอน มีอบรมประณมนิเทศ

ที่ประชุมมีความเห็นว่าจำเป็นต้องแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรและตั้งกรม หรือกองพัฒนาการหลักสูตรให้ทำงานร่วมกับฝ่ายบริหารอย่างใกล้ชิด นอกจากนั้นก่อนที่จะมีการแก้ไขหลักสูตรควรวโคกก็ตามจำเป็นจะต้องอธิบายให้ครูฟังเสียก่อน ต้องทำให้ครูเชื่อมั่นในสิ่งที่หลักสูตรต้องการและช่วยให้ครูขึ้นมในงานที่เขามีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องแจ้งให้บุคลากรองทราบ เพื่อความร่วมมือของประชาชน

ในคํานงานกำหนดหลักสูตรที่ประชุมรู้สึกว่าการกำหนดกฎเกณฑ์ของหลักสูตร ควรให้สัมพันธ์กับความมุ่งหมายโดยทั่วไปของหลักสูตรและการประถมศึกษา การทำหลักสูตรนี้ควรเป็นหน้าที่ของผู้ตรวจการศึกษา ซึ่งควรเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาและเรื่องทั่ว ๆ ไปภายในห้องเรียนอีกด้วย คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเก็ก ๆ ความสนใจ ทัศนคติ และนิสัยในการทำงาน และให้เก็กได้มีโอกาสแสดงออกถึงความริเริ่มบางอย่าง และทำงานง่าย ๆ ร่วมกันในห้องเรียน ในการกำหนดหลักสูตรผู้ตรวจการศึกษาควรจะพิจารณารายงานธรรมชาติที่ครูเก็บรวบรวมไว้ด้วย

ที่ประชุมได้ให้ความเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญ และรัฐบาลควรจะวัดผลของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ และควรแก้ไขภายหลังเมื่อทดสอบใช้หลักสูตรนั้นในระยะเวลาดานานพอสมควรแล้ว และควรแก้ไขไปที่ ละเอียดเท่าที่จะทำได้ ที่ประชุมมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขหลักสูตรและวิธีปฏิบัติดังนี้

๑. เมื่อริเริ่มจะแก้ไขรายการใดในหลักสูตร ควรจะปรึกษากันอย่างกว้างขวางและ พิจารณาความคิดเห็นของพวกที่สนใจในเรื่องนี้ทั้งหมด

๒. อำนาจในการวางโครงสร้างหลักสูตรควรกระจายอำนาจออกไปตามท้องถิ่น และควร จะปรึกษากับผู้ทำการโรงเรียนก่อนที่จะประกาศใช้หลักสูตรใหม่

๓. ครู ผู้ปกครองนักเรียน ผู้ตรวจการศึกษา วิทยาลัยฝึกหัดครู และองค์การเกี่ยวกับอาชีพ อื่น ๆ ผู้จัดทำหลักสูตร ควรจะหาทางให้ทางฝ่ายบริหารสนใจในอันที่จะปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้เป็น ไปตามแนวที่ทองการ

๔. ความมุ่งหมายทั่วไปของการประถมศึกษา ควรจะยึดถือในเรื่องการสำรวจของชาติตาม ความต้องการของสังคม

๕. องค์การต่าง ๆ เช่น วิทยาลัยครู และสำนักงานคณควาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก ทางสังคม ทางวัฒนธรรม ของท้องถิ่น และประเทศ ควรช่วยเหลือในการปรับปรุงหลักสูตร

๖. ควรจัดตั้งองค์การถาวรขึ้นในการพัฒนาหลักสูตรและคณควาแบบ เรียนและอุปกรณ์ การสอน

๗. ก่อนที่จะลงมือทำหลักสูตรใหม่จำเป็นต้องศึกษาวิธีการที่เหมาะสมจาก ประชาชน และผู้ทำการสอนทั้งหลาย

๘. ก่อนที่จะนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ ควรให้ทดลองเสียก่อน และแจ้งผลให้ทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน

๙. ควรมีการจัดเตรียมงานคณควาไว้อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน พัฒนาหลักสูตร งานนี้อาจจะเป็นงานพิเศษของกรมหรือกอง และเพื่อให้ได้รับความร่วมมือช่วย เหลือมากขึ้น ควรเกณฑ์หาวิทยาลัย วิทยาลัยฝึกหัดครู และผู้ทำงานคณควาส่วนบุคคลให้ช่วยเหลือ ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

"หลัก ๑๕ ประการเกี่ยวกับหลักสูตร" สวัสดิ์ ปุณฺณาคม ได้เขียนไว้ว่านักการศึกษาชาวอเมริกัน ชื่อ ฮาร์โลด สเปียร์ส (Harold Spears) ได้รวบรวมหลักที่เกี่ยวกับหลักสูตรไว้ ๑๕ ข้อ คือ

๑. กิจกรรมภายในและนอกชั้นเรียนทำให้เกิดหลักสูตรขึ้น
๒. โรงเรียนควรใช้ประโยชน์จากชุมชนในมากที่สุด
๓. โรงเรียนควรยอมรับการวางโครงการเรียนร่วมกับนักเรียนว่าเป็นวิธีการธรรมดา
๔. หลักสูตรควรยืดหยุ่นได้
๕. การพัฒนาของเด็กจะมีสูงที่สุดขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้เรียนที่จะปรับปรุงตัวเองในโรงเรียน
๖. หลักสูตรจะไม่สามารถดำเนินไปโดยอัตโนมัติ ถ้าขาดการให้การแนะแนวแก่ผู้เรียน
๗. สถานที่เรียนไม่มีเส้นแบ่งโรงเรียนจากชุมชน
๘. หลักสูตรเป็นเรื่องของการจัดให้ และไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะให้ผู้เรียน เรียนเฉย ๆ แค่ว่าให้ผู้เรียนมีประสบการณ์
๙. ความสำเร็จของหลักสูตรจะวัดได้จากการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ในการกระทำนั้น ๆ
๑๐. การจัดให้มีการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง แล้วจึงวางวัตถุประสงค์ของการศึกษา นับว่าเป็นการกระทำไม่สมเหตุผล
๑๑. โรงเรียนจะต้องฝึกฝนเด็กในความเป็นอยู่ตามระบอบประชาธิปไตย
๑๒. หลักสูตรไม่ควรจะชักชวนการริเริ่ม ทักะในการวางโครงการ การคิดค้นและความ เป็นวิทยากรของครูและนักเรียน
๑๓. หลักสูตรควรส่งเสริมการสร้างสรรค์ มากกว่าจะคงรักษารูปเดิมไว้
๑๔. หลักสูตรควรจะเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดของผู้เรียน
๑๕. ครูเป็นเหมือนผู้กำกับการเล่นในสถานการณ์เรียนมากยิ่งไปกว่าจะเป็นผู้แสดง

จะเห็นว่าการจัดทำหลักสูตรนั้นต้องประกอบด้วยบุคคลจากที่ต่าง ๆ กันหลายฝ่ายร่วมกันทำ และแสดงความคิดเห็น และเนื้อหาของหลักสูตรควรมีอย่างกว้างขวางและยืดหยุ่นได้ เมื่อหลักสูตร กว้างขวางและยืดหยุ่นได้ การให้หลักสูตรใหม่มีประสิทธิผลก็ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนตามหลักสูตรนั้นเป็นสำคัญ การจัดทำหลักสูตรจึงต้องให้ครูมีบทบาทสำคัญในฐานะที่จะเป็นผู้ให้หลักสูตรนั้นต่อไป และ "ยิ่งกว่านั้น ครูเป็นผู้ที่รู้และเข้าใจความต้องการของเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำหลักสูตร"

โนแชน ซี เคียนี และ แพทริก ที รอคชีโอ^๕ สํารวจคะแนนจากแบบสำรวจทัศนคติของครู เกี่ยวกับทัศนคติของครู (Minnesota Teacher Attitude Inventory) ที่ใช้ สํารวจทัศนคติของครูพิเศษกับครูประจำชั้นได้ว่า ค่ามัธยฐานของคะแนนของครูสองพวกนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่ามัธยฐานของครูประจำชั้นสูงกว่าครูพิเศษ เราให้เหตุผลว่าที่เป็นดังนี้ อาจเป็นเพราะครูที่รับผิดชอบดูแลเด็กอยู่ตลอดเวลาทั้งวันนั้นสนใจในบุคลลิกภาพของเด็กทุกคนขณะที่ ให้ความรู้วิชาต่าง ๆ ส่วนครูพิเศษคำนึงเฉพาะเรื่องที่จะให้ความรู้แก่เด็กมากกว่าจะคำนึงถึงพัฒนาการทางบุคลลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้น "รู้จักนำตัวเอง" (Self-direct) ของเด็ก

เอเลลีน แอด แบนนิง^๖ ศึกษาพบว่าเกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เราศึกษาโดยวิธีสังเกต ประชุมปรึกษา สัมมนา และส่งแบบสอบถาม ศึกษาถึงการดำเนินการของ

^๕ Wisconsin Cooperative Educational Planning Program, Guides to Curriculum Building the Junior High School Level, Bulletin No. 8, p. 7.

^๕ Kearney, N. C., and Rocchio, P. D., "The Relation Between the Minnesota Teacher Attitude Inventory and Subject Matter Taught by Elementary Teachers," Educational Administration and Supervision 41 : 358 - 360, 1955.

^๖ Banning, Elelyn L., "Teacher Attitudes towards Curriculum Change," The Journal of Experimental Research 23 : 133 - 144, December, 1954.

โรงเรียนใช้ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๔ คน ในโรงเรียนจากท้องถิ่นแห่งหนึ่งของรัฐ นิวอิงแลนด์ ซึ่งในรัฐนั้นมีพลเมืองประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน เขาต้องการทราบทัศนคติและความเห็นในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรที่กำลังใช้
 ๒. ความเป็นผู้นำของผู้บริหารการศึกษา
 ๓. ความรับผิดชอบของครู
 ๔. เหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
 ๕. ความสนใจของครูในการจัดทำหลักสูตร รวมทั้งสิทธิของครูในการสอน
 ๖. ผลของการศึกษาค้นคว้าเรื่องหลักสูตร ในเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงเรียน
- ไควี เคราะห์ข้อมูลแล้วปรากฏว่า

- ๑) ความสามารถของครูในการคิดค้นร่วมเมื่อกับผู้บริหารศึกษามีความสำคัญ
- ๒) การติดต่อประสานงานระหว่างครู ครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์โดยวิธี คิดทำซึ่งกันและกันนั้นเป็นวิธีการที่ดีมาก เพราะครูต้องการเข้าใจการตัดสินใจในการดำเนินงานของบริหารการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องหลักสูตร
- ๓) ควรเปิดโอกาสอย่างกว้างขวางให้ครูได้ร่วมเมื่อกับผู้บริหารการศึกษา
- ๔) ครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันดีมาก สิ่งนี้แสดงให้เห็นความสามารถอย่างหนึ่งของครูในด้านการเข้ากับเด็ก
- ๕) ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือร่วมเมื่อสนับสนุนความคิดของครู ที่ต้องการให้โรงเรียนคำนึงถึงหลักเอกลักษณ์บุคคลให้มาก ศึกษานิเทศก์ส่งเสริมให้ช่วยเหลือเด็กพัฒนาทักษะในด้านการอยู่ร่วมกันเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงรายวิชา และวัสดุประกอบการสอน
- ๖) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารศึกษากับครูและนัก เรียนขึ้นอยู่กับทัศนคติของครูที่มีต่อคุณค่าของการจัดทำหลักสูตร เพราะครูเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นจะต้องคำนึงถึงความต้องการของท้องถิ่นจึงจะได้ผลดี

คณะกรรมการศึกษาค้นคว้าเอกสารค้นคว้าทางการศึกษา (Review of Educational Research) ปี ค.ศ. ๑๙๕๗ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าว่า

๑. การศึกษาค้นคว้าควรจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสังคม ซึ่งหมายถึงคนและสิ่งแวดล้อม เป็นที่เห็นว่าสภาพที่แท้จริงของงานเมือง เช่น ขบวนการหรือขบวนการสังคม เวลาทำงานหรือพักผ่อน ความดีความงาม การศึกษาที่กระตือรือร้นแบบแผนและการศึกษาที่ไม่กระตือรือร้นแบบแผน นโยบายของรัฐบาล หัตถ์ของครูและประชาชน เพื่อมีอิทธิพลต่อการศึกษาค้นคว้าทั้งนี้ และเราอาจจะนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้

๒. ควรมีการปรับปรุงแก้ไขจุดต่าง ๆ เป็นที่เห็นว่า ขบวนการหลายอย่างที่เรากำลังทำ และทิศทางที่เราไปสู่จุดหมาย ตลอดจนวิธีที่ใช้ในการรวบรวมและวัดผล

๓. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรจะส่งผลกระทบต่อ ผู้ศึกษาค้นคว้าทราบถึงคุณภาพของหลักสูตร เพราะเราถือว่าครูมีบทบาทสำคัญในขบวนการเรียนรู้อย่างเด็ก การมองความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับ การเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นหรือหล่อหลอมขึ้นเรียน

๔. การพัฒนาหลักสูตรขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษา และการแบ่งงานกันทำ ความรับผิดชอบในเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของผู้นำที่เกี่ยวข้องในการศึกษา ที่จะทำการพัฒนาหลักสูตร และทำการเกี่ยวกับความสวาทต่าง ๆ ในการจัดแผนงานที่จะให้ค่าเป็นการสอนไปตลอดนี้

คณะกรรมการศึกษาค้นคว้าเอกสารค้นคว้าทางการศึกษา (Review of Educational Research) ปี ค.ศ. ๑๙๖๓ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลต่อการศึกษาค้นคว้าดังนี้

๑. อิทธิพลทางสังคมที่มีต่อการศึกษาค้นคว้า

๑) ได้มีการวิจัยสนับสนุนข้อสมมุติฐานที่ว่าอิทธิพลทางสังคมมีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้า ค่ายใหญ่ที่เนื้อหาวิชาที่สอน ความมุ่งหมายที่สอน และวิธีสอนเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสถานะ

Goodlad, John I., "Curriculum: The State of the Field," Review of Educational Research 30 : 185, June, 1960.

Davis, Jr. G. L., (Editor) Review of Educational Research 33, 3 : 254 - 274, June, 1963.

ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นนักการศึกษาทั้งหลายต้องรับผิดชอบในการศึกษาค้นคว้า อิทธิพลดังกล่าวไว้มากและต่อเนื่องกันไป

๒) ควรจะมีการส่งเสริมงานวิจัยด้านนี้ด้วยการให้ทุนอุดหนุน และควรส่งเสริมให้ มีงานวิจัยด้านการเขียนปริญญาโทขึ้นในชั้นปริญญาเอกเป็นงานวิจัยประยุกต์

๓) งานวิจัยด้านนี้ยังไม่แพร่หลาย ปัญหาสำคัญ ๆ ยังไม่มีผู้ใดค้นคว้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลง และปัญหาสังคมเบื้องต้นที่อาจนำไปใช้ในการจัดทำหลักสูตร

๔) งานวิจัยใหม่ ๆ หลายชิ้น สนับสนุนงานวิจัยเก่า ๆ ว่า โรงเรียนไม่ได้นำเอา ผลของการค้นคว้าไปใช้ให้เกิดประโยชน์

๕) มีงานค้นคว้าหลายเรื่องที่สนับสนุนความสำคัญของการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับ หลักสูตรที่มีความหมายต่อผู้เรียนในแง่ของเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่

๒. อิทธิพลทางจิตวิทยาที่มีต่อการจัดทำหลักสูตร

แม้ว่าจะได้มีการวิจัยงานเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านจิตวิทยาไว้มาก และการวิจัยเหล่านี้ได้แพร่หลายแล้วก็ตาม แต่ทว่าผลของการค้นคว้าเรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นประโยชน์ที่อาจนำไปใช้ได้ โดยตรงในการจัดทำหลักสูตรเลย เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยตรง ต่อเรื่องนี้ และปัญหา ๒ ข้อต่อไปนี้ น่าจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณา คือ

๑) เราจะใช้ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะทางจิตวิทยาของผู้เรียนนั้น เพื่อตรวจสอบแบบฉบับของพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้สัมพันธ์กับหลักสูตรได้อย่างไร

๒) ทฤษฎีการเรียนรู้มีผลต่อการจัดหลักสูตร และหลักสูตรมีผลต่อการเรียนอย่างไรบ้าง

แม้ว่าจะมีวิธีการใหม่ ๆ ทางสถิติเป็นหนทางช่วยให้เราสามารถตีความหมายของข้อมูลที่ยุ่งยาก ซับซ้อนได้แล้วก็ตาม แต่ทว่าผลการทางทฤษฎีหลักสูตรก็ยังมีสำคัญอยู่มาก และยิ่งต้องอาศัยความเข้าใจที่จะนำเอาหลักสูตรและความหมายของข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นั้นไปใช้ด้วยกันในห้องเรียน ความเข้าใจ และความสามารถตีความหมายข้อมูลต่าง ๆ นี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านจิตวิทยาอย่างมาก งานค้นคว้าด้านนี้ เป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะช่วยในการจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น

การจักทำหลักสูตรของไทยเรานั้น หากได้คำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ก็ย่อมจะเป็นผลดีแก่ครูผู้ใช้หลักสูตร และแก่เด็กผู้ซึ่งจะได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากหลักสูตรเป็นอย่างยิ่ง เพราะในการจักทำหลักสูตรนั้นถ้าเราได้รวบรวมเอาประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งหลายที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมให้เด็ก ตรงกับความเหมาะสมและความสามารถของเขาแล้ว ก็จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสมความมุ่งหมายของการศึกษา

วิธีดำเนินการ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ก่อนที่จะได้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ ผู้เขียนเริ่มต้นทำแบบสอบถามฉบับหนึ่งขึ้นก่อนเพื่อทดสอบใช้ ได้ศึกษาถึงหลักสูตรชั้นประถมศึกษา ๔ โดยทั่วไปก่อน เอกสารที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ หลักสูตรประถมศึกษา ๔ ประมวลการสอนชั้นประถมศึกษา ๔ ฉบับของโรงเรียนในโครงการกรุงเทพ ฯ - สมุทร ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ หมวดวิชาคือ ภาษาไทย, สังคมศึกษา, เลขคณิต วิทยาศาสตร์เบื้องต้น, พละนาฏย และศิลปศึกษา นอกจากนี้ยังมีระเบียบวิธีปฏิบัติชั้นประถมตอนต้น และเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เมื่อผู้เขียนได้ศึกษาหลักสูตรพอสมควรแล้วได้ศึกษาวิธีออกแบบสอบถามที่จะใช้ ผู้เขียนใช้วิธีตั้งคำถามให้ตอบโดยการชี้ในช่องที่กำหนดไว้ซึ่งแบ่งเป็นชั้น ๆ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วยมาก, เห็นด้วยพอสมควร, เห็นด้วยน้อย, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีช่องว่างให้เติมข้อความประกอบความเห็นด้วย

แบบสอบถามชุดนี้มี ๔๓ ข้อ ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามนี้ไปทดลองใช้กับครูชั้นประถมศึกษา ๔ ในโรงเรียนเทศบาล ประชาบาลทุกประเภทในจังหวัดพระนครและสมุทร ๓๐ โรง ได้รับคำตอบของครูทั้งสิ้น ๑๒๐ ฉบับ ซึ่งผู้เขียนนำมาพิจารณาว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้เหมาะสมเพียงใด ในด้านความเข้าใจคำถามของครู การคลุมเนื้อหาของหลักสูตรและความสะดวกในการใช้แบบสอบถามนี้ ปรากฏว่ามีหลายข้อที่ต้องแก้ไขและปรับปรุง ผู้เขียนจึงนำมาปรับปรุงใหม่โดย

๑. จัดข้อกระทงที่ครูเข้าใจคำถามได้ยากออกเสีย
๒. จัดข้อกระทงที่ถามซ้ำกันออก
๓. ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมข้อกระทงที่ยังบกพร่อง

เมื่อได้แก้ไขแบบสอบถามให้ดีขึ้นแล้ว จึงใช้แบบสอบถามนี้เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวม

ข้อมูล

ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้

แบบสอบถามแยกออกเป็น ๔ ส่วน มีลักษณะดังนี้คือ

ก. ส่วนที่ ๑ เป็นแบบบันทึกส่วนตัวของครูผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดแสดงถึงโรงเรียน, อายุ, เพศ และความรู้ความชำนาญในการสอนของครู มีคำถามให้เลือกตอบและเติมรายละเอียดความพึงพอใจ ๑๔ ข้อ

ข. ส่วนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับหลักสูตร ให้เลือกตอบตามความคิดเห็นในช่องที่กำหนดและแสดงความคิดเห็นประกอบคำตอบที่เลือกตอบในข้อท้ายของข้อกระทงนั้น ๆ มีรวมทั้งหมด ๑๔ ข้อกระทง

ค. ส่วนที่ ๓ เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้นักเรียนตอบผิด ว่าสาเหตุใดมีความสำคัญมากที่สุด คำถามส่วนนี้ประมวลสาเหตุให้เลือกตอบรวมทั้งสิ้น ๒๖ รายการ

ง. ส่วนที่ ๔ เป็นคำถามให้ครูเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร และตัวครู มีที่ว่างให้ตอบแบบบรรยาย ๒ ข้อ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เขียนใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีสอนทั้งชั้นประถมต้นและประถมปลายในโรงเรียนเดียวกัน ในภาคศึกษา ๑ และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างอันจะเป็นตัวแทนประชากรของภาคศึกษา ๑ ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้เขียนได้วางแผนการเลือกไว้ดังต่อไปนี้

๑. โรงเรียนที่เลือกมาทั้งหมดนี้กระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ในภาคศึกษา ๑
๒. เป็นโรงเรียนประถมศึกษาและเทศบาลที่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๕ เป็นอย่างน้อย
๓. การเลือกจำนวนโรงเรียน เลือก ๒๔ โรงเรียนจากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด ๒๐๓

โรงเรียน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างจากรางของ ฟิชเชอร์ กับ เยตส์ ที่เลือกดังนี้เพราะ

- ๑) จำนวนโรงเรียนพอเหมาะกับเวลาที่ใช้ในการส่งและเก็บแบบสอบถาม
- ๒) ค่าใช้จ่ายในการส่งและเก็บแบบสอบถามเหมาะสมกับจำนวนเงินที่จำกัด
- ๓) จำนวนโรงเรียน ๑๒ โรงเรียนจากทั้งหมด ๒๔ โรงเรียนนี้ได้มีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพื่อการวิจัยในโครงการเดียวกันนี้ เพื่อพิจารณาความคึกคักของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนประกอบกันได้

โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ผู้เขียนได้โรงเรียนที่จะใช้ครูเป็นกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ที่	จังหวัด	จำนวนโรงเรียน		รวมจำนวน โรงเรียน	จำนวนครู	หมายเหตุ
		เทศบาล	ประชาบาล			
๑	พระนคร	๔	๒	๑๐	๓๒	ไม่ตอบ • คน
๒	ธนบุรี	๓	๒	๕	๑๓	
๓	นนทบุรี	—	๑	๑	๒	
๔	สมุทรปราการ	๓	๑	๔	๑๒	
๕	สมุทรสาคร	—	๒	๒	๒	
๖	นครปฐม	—	๒	๒	๔	
	รวม	๑๐	๑๐	๒๔	๖๕	

ได้รับแบบสอบถามที่มีค่าตอบคืนมาทั้งสิ้น ๖๓ ฉบับ

ครูจำนวน ๒๗ คน ซึ่งได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

การแจกประเภทครู

ประเภทของครู	ครูชาย ๔๑ คน			ครูหญิง ๒๖ คน			รวม
	มีวุฒิ	ไม่มีวุฒิ	ไม่เขียน	มีวุฒิ	ไม่มีวุฒิ	ไม่เขียน	
ครูที่เคยสอนมาแล้วตั้งแต่ ๔ ปีลงไป	๑๐	๑	—	๑๐	—	—	๒๑
ครูที่เคยสอนมาแล้ว ๕ - ๑๔ ปี	๑๑	๒	—	๔	๓	๑	๒๑
ครูที่เคยสอนมาแล้ว ๑๕ - ๒๔ ปี	๔	๕	๑	๔	๑	—	๑๕
ครูไม่ได้เขียนจำนวนปีที่เคยสอน	๓	—	—	๓	—	—	๖
รวม	๓๒	๘	๑	๒๑	๔	๑	๒๗

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการนำแบบสอบถามให้ครู ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามให้ครูต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยผ่านครูใหญ่ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเสียก่อน ผู้เขียนมีหนังสือแนะนำจากกรมสามัญศึกษาถึงครูใหญ่ ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยหลักสูตร และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งได้ชี้แจงถึงวิธีการและการบันทึกแบบสอบถามเพื่อส่งกลับคืน โดยขอให้ครูใหญ่รวบรวมแบบสอบถามที่ครูในโรงเรียนตอบเสร็จแล้วไว้ ผู้เขียนได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ๒๗ ฉบับ จึงใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูล

เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และแม่นยำในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนได้จัดกระทำกับข้อมูลดังนี้

๑. รวมคำตอบที่มีหลายระดับเข้าด้วยกันเพียง ๒ พวก เช่น ในกรณีที่มีคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย ไม่น่าใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง นั้น ผู้เขียนตัดแบ่งเป็น ๒ พวกคือ เป็นพวกที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนนอกนั้นเป็นพวกที่ไม่ค่อยจะเห็นด้วย หรือในกรณีที่มีคำตอบยากเกินไป ค่อนข้างยาก พอเหมาะแล้ว ค่อนข้างง่าย ง่ายเกินไป ผู้เขียนตัดแบ่งเป็น ๒ พวกคือ พวกพอเหมาะแล้ว กับพวกที่ยังไม่พอเหมาะ (รวมทั้งที่ว่ายากและง่าย) ทั้งนี้แล้วแต่กรณี

ดังนั้นผู้เขียนจึงได้คำตอบของแต่ละข้อกระทงเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มนิมาน กลุ่มนิเสธ และกลุ่มที่ไม่ตอบ ใช้ รหัสแทนกลุ่มคำตอบเป็น a, b และ y ตามลำดับ รหัสนี้ ๑๓๔ ข้อกระทง และแบบสอบถามส่วนที่ ๓ อีก ๒๖ ข้อกระทง

๒. ใช้ตัวเลข ๑ - ๑ และอักษร x, y เป็นรหัสแทนลักษณะสภาพส่วนตัวของครู เช่น ใช้ตัวเลขแทน เพศ, อายุ, จำนวนปี, สถานที่สอน ฯลฯ ของครู รหัสนี้ใช้ในตอนรายละเอียดส่วนตัวของครู ๒๑ คำตอบ

ในการแยกนับคำตอบโดยวิธีนี้ใช้วิธีเจาะบัตร โดยเครื่องจักรกล โอ. บี. เอ็ม. เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะต้องทำต่อไปเป็นจำนวนมาก ในโครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาทั่วประเทศด้วย

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

๑. ผู้เขียนใช้เครื่องจักรกล โอ. บี. เอ็ม. แยกคำตอบของครู โดยพิจารณาความถี่ของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

๒. ศึกษาว่าครูส่วนมากมีความคิดเห็นอย่างไรต่อหลักสูตรฉบับนี้โดยรวบรวมความถี่จากจำนวนคำตอบของครู พร้อมทั้งเหตุผลประกอบคำตอบและข้อเท็จจริง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไป

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของครูระหว่าง เพศ, วุฒิ และจำนวนปีที่สอนโดยใช้วิธีการทางสถิติ "กายสแควร์"

บทที่ ๔

ผลของการค้นคว้า

ผู้เขียนทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยวิธีแจกแบบความคิดเห็นของครูทั้งหมด และคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ เมื่อพิจารณาลักษณะแนวโน้มของคำตอบของครูแล้ว ปรากฏว่าลักษณะของคำตอบเป็นที่เชื่อถือได้โดยมีข้อสังเกตดังนี้

๑. ครูตอบด้วยความคิดเห็นของตนเอง ไม่มีการปรึกษาร่วมกันตอบระหว่างเพื่อนครู เห็นได้จากไม่มีคำตอบแบบใดที่เหมือนฉบับอื่นทุกประการ

๒. ครูไม่ตอบโดยเกรงกลัวคืออิทธิพลใด ๆ ซึ่งจะเห็นได้โดยความสอดคล้องกันของคำตอบทั้งแผนงานจบทั้งในเชิงนิยามและนิเสธ

๓. ครูไม่ใส่เข้าข้างตนเอง และมีความจริงจังในการตอบ เห็นได้ชัดในคำตอบเกี่ยวกับสาเหตุเด็กสอบไล่ตกที่ครูถึงร้อยละ ๘๖ ตอบว่า เป็นเพราะการไม่เอาใจใส่ของครูเอง

จากข้อมูลที่ได้จากครูทั้งที่กล่าวมาแล้ว ผู้เขียนจะทำการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
๒. การเรียนได้ตามความมุ่งหมายทั่วไปในหลักสูตร (ของเด็กที่จบชั้นประถมปีที่ ๔)
๓. ประมวลการสอน
๔. เนื้อหาวิชาที่กำหนดให้เรียน
๕. ความพอเหมาะของวิชาต่าง ๆ กับวัยของเด็ก
๖. ความมากมายของเนื้อหาวิชา
๗. การเพิ่มหรือลดอัตราเรียน เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชา
๘. การเพิ่มหรือลดอัตราเรียน เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชา
๙. การสอนได้เนื้อหาวิชาครบตามหลักสูตร
๑๐. การเรียนได้เนื้อหาวิชาครบตามหลักสูตร
๑๑. ความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไปของวิชาต่าง ๆ

๑๒. การประชุมครู

๑๓. อายุเกณฑ์ของเด็กเข้าเรียนประถมปีที่ ๑

๑๔. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กสอบไล่ตก

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวแล้วนั้นผู้เขียนได้วิเคราะห์จากความคิดเห็นของครูทั้งหมดเป็นอัตราส่วนร้อยละ และในตอนต่อไปผู้เขียนจะได้แยกแยะความคิดเห็นของครูที่แตกต่างกันตามเพศ, วุฒิ และประสบการณ์ในระยะเวลาทำการสอน ซึ่งแบ่งได้เป็น ๓ หัวข้อคือ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูหญิงกับครูชาย

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูมีวุฒิกับครูไม่มีวุฒิก

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนในระยะเวลาต่างกัน

การวิเคราะห์ผลดังกล่าวนี้นี้

ตาราง ๑. ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑	ครูเห็นว่าผู้ใดเป็นผู้จัดทำหลักสูตรประถมปีที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๐๓	๒๔	๓๕.๔๓
	ครูไม่เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้จัดทำหลักสูตรประถมปีที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๐๓	๓๕	๕๓.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๖.๑๔
๒	ครูเห็นว่าตัวครูควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร	๔๔	๖๖.๒๔
	ครูเห็นว่าตัวครูไม่ควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร	๑๒	๑๗.๕๖
	ครูไม่ตอบ	๗	๑๐.๕๕
๓	ครูเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร เขียนไว้ชัดเจนดีมาก	๒๒	๓๓.๔๓
	ครูเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร เขียนไว้ไม่สู้จะชัดเจนนัก	๔๔	๖๕.๖๗
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๐

ตาราง ๑. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๔	ครูเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรและแจ่มแจ้งดีมาก	๑๒	๑๗.๑๑
	ครูเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ค่อยแจ่มแจ้งนัก	๕๕	๗๖.๐๔
	ครูไม่ตอบ	๐	๐
๕	ครูเห็นว่าความมุ่งหมายเฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปเป็น ส่วนมาก	๔๔	๖๕.๖๗
	ครูเห็นว่าความมุ่งหมายเฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปพอ ประมาณ	๒๑	๓๑.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๒	๓.๐๐

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๖๗ ฉบับ

จากตารางนี้ จะเห็นว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นเป็นที่น่าสนใจทุกข้อหรือกระทั่งคือ ครูเป็นส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้จัดทำหลักสูตร ครูเห็นว่าควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรมีจำนวนมากกว่าครูที่เห็นว่าไม่ควร ครูที่เห็นว่าควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรให้เหตุผลว่าเพราะครูได้ใกล้ชิดกับนักเรียน ครูได้ปฏิบัติการสอนจริงจึงควรมีความคิดเห็นด้วย ครูที่เห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจนก็มากมีจำนวน ๐ ใน ๑ ครู ๒ ใน ๓ เห็นว่ายังไม่ดีจะชัดเจน ครูที่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรแจ่มแจ้งมีจำนวน ๐ ใน ๕ ส่วนครูอีก ๔ ใน ๕ เข้าใจพอประมาณ ครูจำนวน ๒ ใน ๓ เห็นว่าความมุ่งหมายเฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนมาก ครูอีก ๐ ใน ๓ เห็นว่าสอดคล้องพอประมาณ

ตาราง ๒ แสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเด็กที่จบประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้ว
เรียนไ้ความความมุ่งหมายทั่วไปในหลักสูตร

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	๔๔	๖๕.๖๓
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	๑๖	๒๓.๘๘
	ครูไม่ตอบ	๓	๑๐.๓๕
๒	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ในค่านั่ง	๕๑	๗๖.๑๒
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ในค่านั่ง	๑๑	๑๖.๘๑
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๓
๓	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการพูด	๕๑	๗๖.๑๒
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการพูด	๑๒	๑๗.๕๐
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๘๘
๔	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการอ่าน	๕๓	๘๐.๑๕
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งมีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการอ่าน	๑๔	๒๑.๓๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๖

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๕	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการเขียน	๕๓	๒๕.๑๔
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านการเขียน	๑๕	๒๕.๓๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๐
๖	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งที่มีความสามารถในภาษาไทย ด้านแต่งความ	๕๕	๒๕.๖๓
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่มีความสามารถในภาษาไทย ด้านแต่งความ	๑๕	๒๖.๔๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๐
๗	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งที่เข้ากับเพื่อนฝูงได้	๕๓	๒๕.๐๖
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่เข้ากับเพื่อนฝูงได้	๕	๗.๕๐
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๐
๘	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งที่สามารถนำความรู้ไปใช้นอก ห้องเรียนได้	๕๓	๒๕.๐๖
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่สามารถนำความรู้ไปใช้นอก ห้องเรียนได้	๕	๗.๕๐
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๐

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๕	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่ปฏิบัติตนเป็นคนมีสัมมาคารวะ มารยาทดีงาม	๕๐	๗๔.๒๓
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่ปฏิบัติตนเป็นคนมีสัมมาคารวะ มารยาทดีงาม	๑๒	๑๗.๕๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๓
๑๐	ครูเห็นว่านักเรียนมากกว่าครั้งที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๓๖	๕๓.๗๒
	ครูเห็นว่านักเรียนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๒๖	๓๘.๘๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๓
๑๑	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักทำประโยชน์แก่เพื่อน, ครู, โรงเรียน, บ้าน	๔๗	๗๐.๑๕
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักทำประโยชน์แก่เพื่อน, ครู, โรงเรียน และบ้าน	๑๕	๒๒.๓๘
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๓
๑๒	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ อนามัยดี	๔๗	๗๐.๑๕
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ อนามัยดี	๑๕	๒๒.๓๘
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๓
๑๓	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักดูแลและนิยมการเล่นกีฬา	๕๒	๗๗.๖๑
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักดูแลและนิยมการเล่นกีฬา	๑๐	๑๔.๘๒
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๓

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑๔	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักคุณค่าของความงามและศิลปะ ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักคุณค่าของความงามและศิลปะ ครูไม่ตอบ	๕๓ ๒๐ ๕	๖๒.๖๔ ๒๔.๔๕ ๗.๕๗
๑๕	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่นิยมนิยมและรักดนตรี ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่นิยมนิยมและรักดนตรี ครูไม่ตอบ	๕๓ ๒๐ ๕	๖๒.๖๔ ๒๔.๔๕ ๗.๕๗
๑๖	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักรักษาสถาพรณสมบัติและทรัพยากรธรรมชาติ ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักรักษาสถาพรณสมบัติและทรัพยากรธรรมชาติ ครูไม่ตอบ	๕๓ ๒๐ ๕	๖๒.๖๔ ๒๔.๔๕ ๗.๕๗
๑๗	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้สิทธิและหน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้สิทธิและหน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ครูไม่ตอบ	๕๓ ๑๕ ๖	๖๒.๖๔ ๒๔.๓๖ ๔.๕๖
๑๘	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักฟังความคิดเห็นของคนอื่น ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักฟังความคิดเห็นของคนอื่น ครูไม่ตอบ	๓๔ ๒๔ ๕	๕๖.๗๖ ๓๕.๔๓ ๗.๕๗

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑๔	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้เกี่ยวกับบ้านเมืองและประเทศของตน	๓๐	๔๔.๗๗
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้เกี่ยวกับบ้านเมืองและประเทศของตน	๑๒	๔๓.๗๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๗
๒๐	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความรู้สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศใกล้เคียง	๑๒	๔๓.๗๖
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่มีความรู้สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศใกล้เคียง	๓๐	๔๔.๗๗
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๗
๒๑	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักพืชข้าวและเข้าใจเหตุผลการบริโภค	๒๔	๔๓.๗๖
	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักพืชข้าวและเข้าใจเหตุผลการบริโภค	๓๐	๔๔.๗๗
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๕๗
๒๒	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	๔๕	๖๗.๖๖
	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	๑๖	๒๓.๔๔
	ครูไม่ตอบ	๖	๙.๘๖

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๒๓	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักประเทศทวีป ระยะเวลา ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักประเทศทวีป ระยะเวลา ครูไม่ตอบ	๓๔	๕๔.๒๔
		๒๑	๓๑.๓๓
		๗	๑๑.๔๓
๒๔	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่จะเป็นผู้เฉลี่ยเวลาในการ ประกอบอาชีพ ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่จะเป็นผู้เฉลี่ยเวลาในการ ประกอบอาชีพ ครูไม่ตอบ	๓๗	๕๕.๑๓
		๒๔	๓๕.๔๓
		๖	๘.๐๔
๒๕	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความนิยมส่งเสริมการค้าของคนไทย ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่มีความนิยมส่งเสริมการค้าของคนไทย ครูไม่ตอบ	๓๒	๔๗.๗๔
		๒๔	๔๑.๗๖
		๗	๑๐.๕๐
๒๖	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความนิยมของการประกอบอาชีพ โดยสุจริต ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่มีความนิยมของการประกอบอาชีพ โดยสุจริต ครูไม่ตอบ	๕๑	๗๖.๑๔
		๔	๑๓.๔๑
		๗	๑๐.๕๐
๒๗	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความรู้และเข้าใจระบบการ ปกครองท้องถิ่น ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครั้งที่มีความรู้และเข้าใจระบบการ ปกครองท้องถิ่น ครูไม่ตอบ	๓๖	๕๓.๗๓
		๒๕	๓๗.๓๑
		๖	๘.๙๖

ตาราง ๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๒๔	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่่าครึ่งเป็นผู้เห็นประโยชน์ส่วนรวม ยิ่งกว่าส่วนตน	๕๓	๖๔.๑๕
	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครึ่งเป็นผู้เห็นประโยชน์ส่วนรวม ยิ่งกว่าส่วนตน	๑๕	๒๔.๓๖
	ครูไม่ตอบ	๕	๖.๑๕
๒๕	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่่าครึ่งที่เข้าใจผลงานของวิทยาศาสตร์	๓๕	๕๐.๗๐
	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่เข้าใจผลงานของวิทยาศาสตร์	๒๔	๓๓.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๕	๖.๙๖
๓๐	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่่าครึ่งที่รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กันสันติสุข	๓๕	๕๐.๗๐
	ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กันสันติสุข	๒๔	๓๓.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๕	๖.๙๖
๓๑	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่่าครึ่งที่เป็นผู้ยึดมั่นในศาสนามีศีลธรรม ประจำใจ	๕๓	๖๔.๑๐
	ครูเห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่งที่เป็นผู้ยึดมั่นในศาสนามีศีลธรรม ประจำใจ	๕	๖.๕๕
	ครูไม่ตอบ	๕	๖.๕๕

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๖๓ ฉบับ

จากการาง ๒ นี้จะเห็นว่าครูประมาณร้อยละ ๓๐ เห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยคือการฟัง, พูด, อ่าน, เขียน และแก้ความ

ครูประมาณร้อยละ ๔๐ เห็นว่านักเรียนเป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่มีความสามารถในการในด้านเหล่านี้คือเข้ากับเพื่อนฝูงได้, นำความรู้ไปใช้นอกห้องเรียนได้, รู้จักดูแลและนิยมการเล่นกีฬา, ยกย่องการประกอบอาชีพโดยสุจริต และยึดมั่นในศาสนาที่มีศีลธรรมประจำใจ

ครูประมาณร้อยละ ๖๕ - ๗๐ เห็นว่านักเรียนมากกว่าครั้งที่รู้จักทำประโยชน์แก่เพื่อน, ครูโรงเรียนและบ้าน รู้จักปฏิบัติตนให้มีสุขภาพอนามัย มีความรับผิดชอบต่องาน เห็นประโยชน์ของส่วนรวมยิ่งกว่าส่วนตน และรู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

ครูประมาณร้อยละ ๘๐ - ๘๕ เห็นว่านักเรียนมากกว่าครั้งที่รู้จักคุณค่าของความงตางและศิลป มีนิสัยชอบและรักคนทริ รู้จักรักษาสถาบรรณสมบัติและทรัพยากรธรรมชาติ รู้สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย รู้จักฟังความคิดเห็นของคนอื่นและเป็นผู้เจตนิยวดตาคในการประกอบอาชีพ

ครูประมาณร้อยละ ๔๔ - ๕๕ เห็นว่านักเรียนมากกว่าครั้งที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความรู้เกี่ยวกับบ้านเมืองและประเทศของตนดี รู้สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศใกล้เคียง รู้จักฟังข่าวและเข้าใจเหตุการณ์โลกดี มีความนิยมส่งเสริมการค้าของคนไทย รู้และเข้าใจระบอบการปกครองท้องถิ่น เข้าใจผลงานวิทยาศาสตร์และรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านสันติสุข

พิจารณาตามความเห็นของครูแล้วจะเห็นว่าส่วนมากครูมีความเห็นว่านักเรียนมีความรู้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่มาก แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่ครูเห็นว่านักเรียนมีความรู้ต่ำกว่าเรื่องอื่น ๆ ก็คือในเรื่องการใช้เวลาว่าง ความรู้เกี่ยวกับประเทศชาติและประเทศเพื่อนบ้าน การฟังข่าวและเหตุการณ์ รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระบอบการปกครอง การค้าและงานวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องรอบตัวเด็กก็จริงแต่เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ถ้าพิจารณาควบคู่กับตาราง ๑ ที่ว่าครูเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่รู้จักเจนครูเข้าใจแจ่มแจ้งพอประมาณเท่านั้น อาจจะทำให้ครูตัดสินความสามารถของเด็กในด้านเหล่านี้ไม่ถูกต้องตองนัก ครูอาจจะไม่เข้าใจแจ่มแจ้งว่าหลักสูตรต้องการให้เด็กมีความสามารถอย่างไรบ้าง อีกประการหนึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอยากที่จะติดตามและสังเกต ครูจึงคาดคะเนได้ไม่แน่นอนว่านักเรียนมีความสามารถปานใด

ตาราง ๑ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประมวลการสอน

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ครูเคยเข้าร่วมประชุมจัดทำประมวลการสอน ครูไม่เคยเข้าร่วมประชุมจัดทำประมวลการสอน ครูไม่ตอบ	๑๖ ๔๔ ๓	๒๓.๔๔ ๖๕.๖๔ ๑๑.๔๔
๒	ถ้าเคยเข้าร่วมประชุม ครูได้แสดงความคิดเห็นพอสมควร ครูได้แสดงความคิดเห็นน้อย ครูไม่ตอบ	๓ ๔ ๕๖	๑๑.๔๔ ๑๑.๔๔ ๘๖.๑๒
๓	ครูคิดว่าครูควรจะได้มีส่วนร่วมในการประชุมจัดทำประมวลการสอน ครูคิดว่าครูไม่สมควรจะได้มีส่วนร่วมในการประชุมจัดทำประมวลการสอน ครูไม่ตอบ	๔๔ ๔ ๑๕	๖๕.๖๔ ๑๑.๔๔ ๒๒.๓๔
๔	ครูคิดว่าประมวลการสอนในโรงเรียนที่ตนก็เป็นส่วนมาก ครูคิดว่าประมวลการสอนในโรงเรียนที่ตนเป็นส่วนน้อย ครูไม่ตอบ	๓๔ ๒๕ ๔	๕๖.๓๖ ๓๙.๓๖ ๕.๔๔
๕	ครูคิดว่าประมวลการสอนที่ใช้ในโรงเรียนสอดคล้องกับหลักสูตรเป็นส่วนมาก ครูคิดว่าประมวลการสอนที่ใช้ในโรงเรียนสอดคล้องกับหลักสูตรเป็นส่วนน้อย ครูไม่ตอบ	๔๕ ๑๔ ๓	๖๙.๑๗ ๒๔.๓๖ ๔.๔๗
๖	ครูเตรียมการสอนล่วงหน้า • สัปดาห์ ครูเตรียมการสอนล่วงหน้ามากกว่าและน้อยกว่า • สัปดาห์ ครูไม่ตอบ	๒๒ ๔ ๑	๕๖.๕๓ ๕.๔๔ ๑.๔๔

ตาราง ๓. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๙	ครูเห็นว่าประมวลการสอนช่วยในการเตรียมการสอนได้มาก ครูเห็นว่าประมวลการสอนช่วยในการเตรียมการสอนได้น้อย ครูไม่ตอบ	๕๔ ๑๐ ๓	๘๖.๔๔ ๑๔.๔๓ ๔.๔๔
๑๐	ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาในประมวลการสอนบ้าง ครูเห็นว่าไม่ต้องทบทวนเนื้อหาวิชาในประมวลการสอนเลย ครูไม่ตอบ	๔๔ ๑๕ ๔	๗๖.๖๔ ๒๓.๑๔ ๔.๔๔
๑๑	ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาไทยมาก ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาภาษาไทยน้อย ครูไม่ตอบ	๗ ๔๔ ๑๕	๑๐.๔๔ ๖๗.๑๖ ๒๒.๓๔
๑๒	ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาสังคมศึกษามาก ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาน้อย ครูไม่ตอบ	๗ ๔๗ ๑๓	๑๐.๔๔ ๗๖.๑๔ ๑๔.๔๐
๑๓	ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์มาก ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์น้อย ครูไม่ตอบ	๒ ๔๗ ๑๔	๒.๔๔ ๗๖.๑๔ ๒๑.๔๗
๑๔	ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์มาก ครูเห็นว่าต้องทบทวนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์น้อย ครูไม่ตอบ	๔ ๔๖ ๑๗	๕.๔๖ ๖๔.๖๖ ๒๙.๔๖

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

สำหรับความชัดเจนของประมวลการสอนนั้นครูประมาณ ๓ ใน ๕ เห็นว่าชัดเจนเป็นส่วนมากส่วนครูอีก ๒ ใน ๕ เห็นว่าชัดเจนเป็นส่วนน้อย ครู ๓ ใน ๕ มีความคิดเห็นต่อประมวลการสอนที่ใช้ในโรงเรียนว่าสอดคล้องกับหลักสูตรเป็นส่วนมาก ในการเตรียมการสอนครูเกือบทั้งหมดเตรียมล่วงหน้า • สืบค้นครูใช้ประมวลช่วยในการเตรียมการสอนได้มากและต้องดัดแปลงเนื้อหาวิชาในประมวลการสอนบ้างในวิชาต่าง ๆ คือภาษาไทย, สังคมศึกษา, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, พละนามัย และศิลปศึกษา ครูประมาณร้อยละ ๘๖ เห็นว่าต้องดัดแปลงเนื้อหาวิชาเล็กน้อยโดยให้ความเห็นว่าเนื้อเรื่องบางตอนไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน บางตอนไม่เหมาะสมกับท้องถิ่นและควรเพิ่มเติมข้อความให้เข้าใจยิ่งขึ้น เพิ่มแบบฝึกหัดในการเตรียมการสอนนี้ครูใช้หนังสือประกอบการสอนอื่น ๆ อีกบ้างเช่น เอกสาร, นิตยสาร, หนังสือคู่มือต่าง ๆ

ครูร้อยละ ๘๖ เห็นว่าประมวลการสอนที่ใช้อยู่นั้นเหมาะสมกับท้องถิ่นน้อยไป มีเพียงร้อยละ ๒๒ เท่านั้นที่เห็นว่าประมวลการสอนเหมาะสมกับท้องถิ่นแล้ว ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าในการจัดทำประมวลการสอนนั้นครูไม่ใคร่มีส่วนร่วมทำด้วย และส่วนมากมักกระทำกันในส่วนกลางแล้วส่วนภูมิภาคนำไปใช้โดยไม่ได้อดัดแปลง จึงทำให้ครูเห็นว่าไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพในท้องถิ่นของตน

เมื่อพิจารณาตาราง ๓ นี้ควบคู่กับตาราง ๑ จะเห็นว่า ครูเห็นว่าประมวลการสอนชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร แต่จากตาราง ๑ นั้นครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรแจ่มแจ้ง ดังนั้นที่ครูเห็นว่าประมวลการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรนั้น เพราะหลักสูตรเขียนไว้อย่างกว้าง ๆ ประมวลการสอนได้นำมาขยายความให้ครูเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น ถึงแม้ครูยังไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรแจ่มแจ้งก็ครูก็ยังไม่เห็นข้อขัดแย้งระหว่างประมวลการสอนกับหลักสูตร และอีกประการหนึ่งครูพิจารณาความสอดคล้องกันในด้านเนื้อเรื่องซึ่งประมวลการสอนได้เขียนขึ้นตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ตาราง ๔ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความถี่เห็นเกี่ยวกับการที่หลักสูตรกำหนดให้
เรียนวิชาต่าง ๆ

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้การเรียนในชั้นบรรลุตาม ความมุ่งหมายได้มากที่สุด	๔	๑๓.๔๓
	ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้การเรียนในชั้นบรรลุตาม ความมุ่งหมายพอสมควร	๕๖	๕๖.๕๔
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๐๔
๒	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการฟังและการพูด	๒๖	๓๔.๔๓
	ครูไม่ตอบจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการฟังและการพูด	๓๔	๔๔.๒๒
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๐๔
๓	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการอ่าน	๓๐	๔๖.๒๓
	ครูไม่ตอบจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการอ่าน	๓๔	๕๖.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๐๔
๔	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการเขียน	๓๒	๔๓.๓๖
	ครูไม่ตอบจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนการเขียน	๓๓	๔๔.๒๒
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๐๔
๕	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนสังคมศึกษา	๒๖	๓๔.๔๓
	ครูไม่ตอบจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนสังคมศึกษา	๓๔	๔๔.๒๒
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๐๔

ตาราง ๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๒	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ครูไม่ตอบ	๒๖	๓๔.๔๖
		๓๔	๔๔.๒๒
		๒	๒.๕๔
๓	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยคณิตศาสตร์ ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยคณิตศาสตร์ ครูไม่ตอบ	๒๔	๔๓.๒๔
		๓๖	๕๓.๗๕
		๒	๒.๕๔
๔	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยสุรวิทยา ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยสุรวิทยา ครูไม่ตอบ	๓๒	๔๗.๐๖
		๓๓	๔๔.๒๒
		๒	๒.๕๔
๕	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยพลศึกษา ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยพลศึกษา ครูไม่ตอบ	๒๕	๓๗.๓๗
		๔๐	๕๕.๐๖
		๒	๒.๕๔
๑๐	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยมัธยมคนตรี ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยมัธยมและคนตรี ครูไม่ตอบ	๒๖	๓๔.๔๖
		๓๔	๔๔.๒๒
		๒	๒.๕๔
๑๑	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยเรียนรูปและระนาบสี่ ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิทยาลัยเรียนรูปและระนาบสี่ ครูไม่ตอบ	๒๔	๓๕.๔๖
		๔๐	๕๕.๐๖
		๓	๔.๕๔

ตาราง ๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๑๒	ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนศิลปปฏิบัติ	๒๔	๓๗.๗๒
	ครูไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนศิลปปฏิบัติ	๔๐	๕๔.๗๖
	ครูไม่ชอบ	๒	๒.๕๔

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

จากตาราง ๔ ครูร้อยละ ๔๒ มีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้การเรียนในระดับ
บรรณดุตามความมุ่งหมายพอสมควรเท่านั้น แสดงว่าเนื้อหาวิชายังช่วยให้การเรียนบรรณดุไม่ได้เต็มที่
ตามความมุ่งหมาย เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาแล้วจะเห็นว่าสำหรับวิชาภาษาไทยมีครูประมาณร้อยละ ๔๔
ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับหลักสูตรที่กำหนดไว้แต่ครูอีกร้อยละ ๕๔ ไม่ค่อยจะเห็นด้วยซึ่งสอดคล้องกับความเห็น
ของครูที่ว่าเนื้อหาวิชามีส่วนช่วยการเรียนในระดับใดไม่มากเท่าที่ควร เช่น เคียวกัมโบในวิชา สังคมศึกษา,
วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, พลานามัย และศิลปศึกษา ครูเพียงร้อยละ ๔๐ เท่านั้นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ครู
นอกนั้นไม่ค่อยเห็นด้วยกับการกำหนดของหลักสูตร ครูที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่าวิชาวิทยาศาสตร์ขาดเครื่อง
หัดของทำให้การสอนไม่ไ้บรรลุตามความมุ่งหมายได้เต็มที่ตามที่กำหนดไว้ สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ครูเห็น
ว่านักเรียนไ้เรียนจากครูอย่างเคียวไม่มีประสิทธิภาพโดยตรงจากของจริงหรืออุปกรณ์การสอนที่จะช่วยไ้
บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ในวิชาพลานามัยครูสอนไม่ไ้ตามที่กำหนดไว้เพราะครูไม่ไ้รับการ
ฝึกหัดอบรมมาทางนี้โดยเฉพาะจึงสอนไม่ไ้บรรลุตามความมุ่งหมายได้เต็มที่

อย่างไรก็ไ้ครูส่วนใหญ่ก็เห็นว่าเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยไ้การเรียนบรรณดุตาม
ความมุ่งหมายไ้พอสมควร ส่วนที่ไม่ไ้บรรลุเต็มทีนั้นเพราะมีอุปสรรคเกี่ยวกับการดำเนินการสอน
อุปกรณ์, โอกาส และความสามารถของครู

ตาราง ๕ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของ
เนื้อหาวิชา กับความสามารถของเด็ก

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการฟังและการพูดเหมาะสมกับ เด็กคึกคักแล้ว	๕๓	๙๔.๑๑
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการฟังและการพูดยังไม่เหมาะสมกับ เด็ก	๑๒	๑๙.๔๑
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๔๔
๒	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการอ่านเหมาะสมกับเด็กคึกคักแล้ว	๕๗	๔๕.๓๓
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการอ่านยังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๔	๑๓.๔๔
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๔๔
๓	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการเขียนเหมาะสมกับเด็กคึกคักแล้ว	๕๕	๔๔.๓๓
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยด้านการเขียนยังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๓	๑๐.๔๔
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๔๔
๔	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาเหมาะสมกับเด็กคึกคักแล้ว	๕๖	๔๓.๕๕
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษายังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๑๐	๑๔.๑๑
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๔๔
๕	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เหมาะสมกับเด็กคึกคักแล้ว	๕๖	๔๓.๕๕
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ยังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๔	๑๓.๔๓
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๔๔

ตาราง ๕. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๖	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เหมาะสมกับเด็กแล้ว	๕๕	๘๖.๖๗
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ยังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๑๑	๑๖.๖๗
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๗	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเหมาะสมกับเด็กแล้ว	๒๒	๓๖.๕๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษายังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๔	๕.๖๖
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๘	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเด็กแล้ว	๒๐	๓๓.๓๓
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๕	๘.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๙	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาขีมือร้องและดนตรีเหมาะสมกับเด็กแล้ว	๕๓	๘๘.๖๗
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาขีมือร้องและดนตรียังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๔	๖.๖๗
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๑๐	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาเขียนรูปและระบายสีเหมาะสมกับเด็กแล้ว	๕๔	๘๖.๖๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาเขียนรูปและระบายสียังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๔	๖.๖๖
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๑๑	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปะปฏิบัติเหมาะสมกับเด็กแล้ว	๕๖	๘๖.๖๗
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปะปฏิบัติยังไม่เหมาะสมกับเด็ก	๑๐	๑๖.๖๖
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

ตาราง ๕ เกี่ยวกับความเหมาะสมกับความสามารถของเด็กตามวัย ๓ ใน ๔ เห็นว่า วิชาภาษาไทยเหมาะสมแล้ว ส่วนครูอีก ๑ ใน ๔ เห็นว่ายังไม่เหมาะสมโดยให้เหตุผลว่าบางเรื่อง ไม่ตรงกับวัย เด็กยังไม่มีวุฒิภาวะพอ คัดทำบางคำยากเกินวัย วิชาวิทยาศาสตร์ ๓ ใน ๕ เห็นว่า เหมาะสมแล้ว มีครู ๑ ใน ๕ เห็นว่ายังไม่เหมาะสมบางเรื่องยากไป บางเรื่องง่ายจนเด็กไม่สนใจ วิชาคณิตศาสตร์ครู ๕ ใน ๖ เห็นว่าเหมาะสมกับวัยแล้ว ครูอีก ๑ ใน ๖ เห็นว่ายากเกินไปยังไม่ เหมาะสมกับวัยเด็ก ครูร้อยละ ๘๖ เห็นว่าวิชาพหุศึกษานี้เหมาะสมแล้ว และวิชาศิลปศึกษามีครูร้อย ละ ๔๕ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ส่วนครูอีกร้อยละ ๑๕ นั้นเห็นว่ายังไม่เหมาะสมโดยเห็นว่ายากไปร้อยละ ๙ และเห็นว่าง่ายไปร้อยละ ๔

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับตารางที่ ๔ จะเห็นว่าถึงแม้ครูส่วนมากจะเห็นด้วยว่าเนื้อหาวิชา ที่หลักสูตรกำหนดให้ เรียนนั้นมีส่วนช่วยให้ เรียนได้บรรลุผลตามจุดหมายและครูเห็นด้วยที่กำหนดเนื้อหา วิชาต่าง ๆ ให้เรียน แต่ในทางปฏิบัติแล้วยังมีบางส่วนที่ยังไม่ค่อยจะเหมาะสมอยู่บ้างถ้าจะพิจารณากัน วัยของเด็กในตาราง ๕ ครูจึงมีความเห็นว่ายากเกินไปบ้าง ง่ายเกินไปบ้าง ซึ่งความยากง่ายนี้ย่อม ขึ้นกับวิธีการสอนและความสามารถของครูด้วย อย่างไรก็ตามทั้งตาราง ๔ และ ๕ ก็ยังให้ความ เห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นส่วนมากเหมาะสมแล้ว

ตาราง ๖ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความยากง่ายของ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อย
๑	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการฟังและพูดมีมากพอเหมาะแล้ว	๒๐	๔๔.๔๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการฟังและพูดยังไม่พอเหมาะ	๖	๑๓.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๑	๒.๒๒
๒	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการอ่านมีมากพอเหมาะแล้ว	๔๔	๙๖.๙๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการอ่านยังไม่พอเหมาะ	๔	๘.๘๘
	ครูไม่ตอบ	๑	๒.๒๒

ตาราง ๖. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๓	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนมีมากพอเหมาะแล้ว	๕๔	๘๖.๕๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนยังไม่พอเหมาะ	๔	๖.๕๕
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๕
๔	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษามีมากพอเหมาะแล้ว	๕๖	๘๓.๕๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา还不够พอเหมาะ	๑๐	๑๖.๕๓
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔
๕	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์มีมากพอเหมาะแล้ว	๕๖	๘๓.๕๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์还不够พอเหมาะ	๔	๖.๕๔
	ครูไม่ตอบ	๒	๓.๕๔
๖	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์มีพอเหมาะแล้ว	๕๓	๘๖.๖๓
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์还不够พอเหมาะ	๔	๖.๕๔
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔
๗	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีพอเหมาะแล้ว	๕๖	๘๓.๕๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษา还不够พอเหมาะ	๔	๖.๕๔
	ครูไม่ตอบ	๒	๓.๕๔
๘	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษามีพอเหมาะแล้ว	๖๑	๘๖.๖๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษา还不够พอเหมาะ	๕	๗.๕๓
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔

ตาราง ๖. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๔	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปศึกษามีพอเหมาะแล้ว	๕๕	๔๔.๐๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปศึกษายังไม่พอเหมาะ	๖	๕.๐๖
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๕๔
๑๐	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาการศึกษาแบบบูรณาการมีพอเหมาะแล้ว	๒๐	๑๖.๕๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาการศึกษาแบบบูรณาการยังไม่พอเหมาะ	๕	๓.๙๓
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐
๑๑	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปปฏิบัติมีพอเหมาะแล้ว	๕๕	๔๔.๐๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปปฏิบัติยังไม่พอเหมาะ	๓	๒.๕๔
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๐๐

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๖๓ ฉบับ

ตาราง ๖ เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชานั้น ครูร้อยละ ๕๕ เห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยพอเหมาะก็แล้ว อีกร้อยละ ๑๐ เห็นว่ายังไม่พอเหมาะ เมื่อพิจารณาตามระดับคำตอบแล้วครูมีความเห็นว่าค่อนข้างจะมากไป เนื้อหาวิชาสังคมศึกษานั้นครู ๐ ใน ๖ เห็นว่ายังไม่เหมาะสมและค่อนข้างจะมากไปเช่นกัน ครูนอกจากนั้นเห็นว่าพอเหมาะก็แล้ว ครูมีความคิดเห็นเช่นเดียวกันนี้ในวิชา วิทยาศาสตร์ , คอมพิวเตอร์ , และสุขศึกษา สำหรับวิชาถาดานาญและศิลปศึกษานั้นครูเกือบทั้งหมดเห็นว่าเนื้อหาพอเหมาะแล้ว

เมื่อพิจารณาควบคู่กับตาราง ๔ ที่ว่าครูไม่สู้จะเห็นด้วยกับการกำหนดเนื้อหาในหลักสูตรและสอนไม่ค่อยได้ตามความมุ่งหมาย มาในตารางนี้การที่ครูเห็นว่าเนื้อหาพอเหมาะแล้วนั้นครูคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่มีอยู่ในหลักสูตรว่ามีมากพอควรแล้วไม่มากหรือน้อยเกินไป แต่ในตาราง ๔ ครูคำนึงถึงการที่สอนไม่ได้ตามความมุ่งหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีสอน การคัดแปลงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับนักเรียน และการใช้อุปกรณ์การสอน จะเห็นได้ว่าตารางทั้งสองนี้พิจารณาจากกันคนละด้าน

ตาราง ๗ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดอัตราเรียนของวิชา
ต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาเหล่านั้น

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทยแล้วอัตราเวลาเรียนเหมาะสม ก็แล้ว	๔๕	๗๓.๑๓
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทยแล้วอัตราเวลาเรียนยังไม่เหมาะสม	๑๓	๒๕.๓๔
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔
๒	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาสังคมศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียนเหมาะสม ก็แล้ว	๕๐	๙๕.๕๒
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาสังคมศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียนยังไม่ เหมาะสม	๑๖	๓๑.๖๕
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔
๓	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมก็แล้ว	๔๔	๖๕.๖๔
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาวิทยาศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๒๒	๓๒.๕๗
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔
๔	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมก็แล้ว	๓๔	๕๐.๗๕
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๓๒	๔๗.๗๖
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๔

ตาราง ๗. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รอบ
๕	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาพลานามัยแล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมแล้ว	๕๓	๗๗.๔๔
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาพลานามัยแล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๑๔	๒๑.๖๗
	ครูไม่ตอบ	•	๐.๔๔
๖	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาศิลปศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียนเหมาะสม แล้ว	๕๓	๗๘.๓๓
	เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาศิลปศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียนยังไม่ เหมาะสม	๑๓	๑๙.๐๔
	ครูไม่ตอบ	•	๐.๔๔

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

ตาราง ๗ เกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดอัตราเรียนของวิชาต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาเหล่านั้น สำหรับวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาคูประมาณร้อยละ ๗๕ เห็นว่าอัตราเวลาเรียนเหมาะสมแล้ว มีครูอีกประมาณร้อยละ ๒๐ เห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาอีก

วิชาวิทยาศาสตร์ครูร้อยละ ๖๖ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว มีครูร้อยละ ๓๐ เห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาอีก สำหรับวิชาคณิตศาสตร์มีครูเพียงครึ่งเดียวเห็นว่าเหมาะสม ครูอีกครึ่งหนึ่งเห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนอีก

จะเห็นได้ว่าความเห็นของครูในวิชาคณิตศาสตร์นั้นครูครึ่งหนึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรมากสอนไม่ไ้ครบ นักเรียนเรียนไม่ไ้หมด และควรเพิ่มอัตราเวลาเรียน

วิชาพลานามัยและศิลปศึกษาคูร้อยละ ๘๖ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ส่วนครูอีกร้อยละ ๑๒ เห็นว่าควรเพิ่มเวลาเรียนอีก

เมื่อพิจารณาความต้องการของครูในการเพิ่มอัตราเรียนควบคู่กันกับการาง ๕ - ๖ จะเห็นว่า
ในจำนวนครูที่เห็นว่าเนื้อหาวิชาเหมาะสมกันแล้วนั้นยังมีครูที่ต้องการเวลาเพิ่มขึ้นอีก แสดงว่าในทำ
เนื้อหาครูพอใจที่มีพอเหมาะที่เด็กจะท่องเรียนแล้วแต่เวลาที่ให้สอนยังน้อยไป

ตาราง ๔ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดอัตราเรียนของ
วิชาต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชานั้น ๆ

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาภาษาไทยแล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมแล้ว	๔๕	๒๗.๑๖
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาภาษาไทยแล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๒๑	๓๑.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๕
๒	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมแล้ว	๔๗	๗๖.๖๖
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๑๕	๒๔.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๕
๓	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์แล้วอัตรา เวลาเรียนเหมาะสมแล้ว	๕๐	๗๕.๓๘
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์แล้วอัตรา เวลาเรียนยังไม่เหมาะสม	๑๖	๒๓.๖๕
	ครูไม่ตอบ	๑	๑.๕๕

ตาราง ๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๔	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมทีเดียว	๓๔	๕๖.๗๖
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์แล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๒๔	๔๑.๗๘
	ครูไม่ตอบ	๐	๐.๔๕
๕	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาฟิสิกส์แล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมทีเดียว	๕๑	๘๖.๓๖
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาฟิสิกส์แล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๑๔	๒๓.๓๖
	ครูไม่ตอบ	๒	๓.๔๔
๖	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาชีวศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียน เหมาะสมทีเดียว	๕๕	๘๖.๖๐
	เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาชีวศึกษาแล้วอัตราเวลาเรียน ยังไม่เหมาะสม	๑๐	๑๕.๙๒
	ครูไม่ตอบ	๒	๓.๔๔

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๓ ฉบับ

ตาราง ๔ เกี่ยวกับการเพิ่มหรือลดอัตราเรียนวิชาต่าง ๆ เมื่อคำนึงถึงความมากมายของ
เนื้อหาในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา ครูประมาณร้อยละ ๘๖ เห็นว่าเหมาะสมทีเดียวส่วนครูอีกประมาณ
ร้อยละ ๒๔ เห็นว่าควรเพิ่มเวลาเรียนอีก วิชาวิทยาศาสตร์ครูร้อยละ ๘๕ เห็นว่าอัตราเวลาพอเหมาะ

แล้ว และพาดานามัยครูย้อยละ ๓๒ เห็นว่าเหมาะสมทีเดียว ส่วนครูอีกย้อยละ ๒๒ เห็นว่าควรเพิ่มเวลาเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ครูย้อยละ ๔๙ เห็นว่าเหมาะสมทีเดียว ครูอีกย้อยละ ๔๒ เห็นว่าควรเพิ่มอัตราเรียนซึ่งสอดคล้องกับการวาง ๙ เกี่ยวกับความสำคัญของวิชานี้

วิชาศิลปศึกษาครูย้อยละ ๔๑ เห็นว่าเหมาะสมทีเดียว ครูย้อยละ ๑๐ เห็นว่าควรเพิ่มอัตราเรียน และครูย้อยละ ๙ เห็นว่าควรลดอัตราเวลาเรียนลงอีก

ความเห็นของครูในการวางนี้สอดคล้องกับการวาง ๖ และการวาง ๙ คือครูส่วนมากเห็นว่าทุกวิชาที่กำหนดให้เรียนนั้นเหมาะสมที่จะเรียนในชั้นประถมศึกษาที่ ๔ นี้ เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาที่พอเหมาะที่จะสอนได้ เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาเหล่านี้แล้วควรเพิ่มเวลาเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ขึ้น เพราะสองวิชานี้เป็นวิชาทักษะซึ่งต้องใช้เป็นหลักในการเรียนมาก ครูเกรงว่าจะสอนได้ไม่ทันครบตามหลักสูตร เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาแล้ว ครูเห็นควรเพิ่มเวลาเรียนในวิชาสังคมศึกษา, ภาษาไทย, คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะเห็นได้ว่าสำหรับวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์นั้นไม่ว่าจะพิจารณาในแง่เนื้อหา ความสำคัญและความมากมาย ครูส่วนมากเห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนเพราะสองวิชานี้มีความสำคัญมาก

ส่วนวิชาสังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์นั้น ถ้าพิจารณาในแง่ความสำคัญของวิชานี้แล้วครูเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเพิ่มอัตราเวลาเรียน แต่เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชาแล้วครูก็เห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนให้เหมาะสมกับปริมาณของเนื้อหาวิชาซึ่งมีอยู่มาก อย่างไรก็ตามก็จากการวาง ๖ ครูยังพอใจในปริมาณของเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ ครูไม่มีความเห็นให้ลดหรือตัดเนื้อหาวิชาใดออกไปเลยแสดงว่าหลักสูตรที่กำหนดไว้ก็แล้ว

ดังนั้นผู้เขียนจึงคิดว่า ครูเห็นว่าวิชาสังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์มีความสำคัญน้อยกว่าวิชาเลขและภาษาไทยจึงไม่เสนอให้เพิ่มเวลาเมื่อคำนึงถึงความสำคัญที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะครูตระหนักดีถึงจำนวนเวลาเรียนในชั้นประถมศึกษาที่ ๔ มีอยู่จำกัดก็เมื่อเสนอให้เพิ่มอัตราเวลาเรียนในวิชาเลขกับภาษาไทยแล้วครูจึงไม่เสนอให้เพิ่มเวลาในวิชาอื่นที่สำคัญน้อยกว่าอีก เมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาแล้วครูก็อยากได้เวลาเพิ่มแต่เมื่อจำเป็นจริง ๆ แล้วครูก็พยายามใช้วิธีการสอนให้ทันตามเวลาได้ ซึ่งจะสังเกตเพิ่มได้ในการวาง ๔ ต่อไป

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนได้กลุ่มเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการฟังและพูด ได้ครบตามหลัก สูตร	๒๕	๓๓.๓๓
	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการฟังและพูด ไม่ได้ครบตาม หลักสูตร	๒๖	๓๔.๖๖
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๑.๐๑
๒	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการอ่าน ได้ครบตามหลักสูตร	๒๕	๔๓.๒๔
	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการอ่าน ไม่ได้ครบตามหลักสูตร	๒๒	๓๒.๔๓
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๑.๐๑
๓	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการเขียน ได้ครบตามหลักสูตร	๒๕	๓๕.๕๑
	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาภาษาไทย คำนการเขียน ไม่ได้ครบตามหลักสูตร	๒๓	๕๐.๐๐
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๑.๐๑
๔	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาสังคมศึกษา ได้ครบตามหลักสูตร	๓๑	๕๖.๒๓
	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาสังคมศึกษา ไม่ได้ครบตามหลักสูตร	๒๐	๒๕.๕๕
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๑.๐๑
๕	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ได้ครบตามหลักสูตร	๓๐	๕๕.๓๖
	ในปีการศึกษา ก่อนนี้ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๒๑	๓๑.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๑.๐๑

ตาราง ๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๖	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ครบตามหลักสูตร	๓๐	๔๔.๓๖
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๒๑	๓๑.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๒๘
๗	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาสุรศึกษาได้ครบตามหลักสูตร	๓๑	๔๖.๒๕
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาสุรศึกษาได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๒๐	๒๙.๔๖
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๒๘
๘	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาพลศึกษาได้ครบตามหลักสูตร	๒๔	๓๕.๔๑
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาพลศึกษาได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๒๗	๔๑.๓๖
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๒๘
๙	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาชีววิทยาและเกษตรได้ครบตามหลักสูตร	๑๔	๒๑.๓๓
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาชีววิทยาและเกษตรได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๓๒	๔๗.๓๔
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๒๘
๑๐	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาการเขียนรูปและระบายสีได้ครบตามหลักสูตร	๒๓	๓๔.๓๓
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาการเขียนรูปและระบายสีได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๒๖	๓๙.๔๐
	ครูไม่ตอบ	๑๔	๒๑.๒๗
๑๑	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาศิลปปฏิบัติได้ครบตามหลักสูตร	๑๗	๒๕.๓๗
	ในปีการศึกษาก่อนการสอบวิชาศิลปปฏิบัติได้ไม่ครบตามหลักสูตร	๓๓	๔๙.๒๖
	ครูไม่ตอบ	๑๗	๒๕.๓๗

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

ตาราง ๔ เกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ ในเรื่องนี้แบบสอบถาม ถามถึง การสอนของปีการศึกษา ก่อนมีครูอยู่ ๑๖ คนที่ไม่ได้สอนชั้นประถมปีที่ ๔ ในปีการศึกษา ก่อนจึงไม่ได้ตอบ แบบสอบถามครั้งนี้ จากครู ๕๐ คนมีครึ่งหนึ่งที่สอนวิชาภาษาไทยทั้งและพูดไวยากรณ์ตามหลักสูตร ส่วน ครูอีกครึ่งหนึ่งนั้นสอนไม่ได้ครบ ครู ๒๔ คนสอนภาษาไทยการอ่านไวยากรณ์และครู ๒๔ คนสอนการเขียน ไวยากรณ์ ครูนอกจากนั้นสอนไม่ได้ครบตามหลักสูตรทั้งการอ่านและการเขียน

ครู ๓๐ คนสอนวิชาสังคมศึกษาไวยากรณ์ตามหลักสูตรและ ๒๐ คนสอนไม่ได้ครบตามหลักสูตรครู ๓๐ คนสอนวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้นไวยากรณ์ตามหลักสูตรอีก ๒๐ คนสอนไม่ได้ครบ ในวิชาคณิตศาสตร์ ครู ๓ ใน ๔ สอนไวยากรณ์ตามหลักสูตร ในวิชาสุรศึกษาก็เช่นเดียวกันส่วนวิชาพลศึกษานั้น ครูนานกว่า ครึ่งที่สอนไม่ได้ครบหลักสูตร การขับร้องและดนตรีครู ๒ ใน ๓ สอนไม่ได้ครบ การเขียนรูประบายสี ครูครึ่งหนึ่งที่สอนไวยากรณ์ตามหลักสูตร วิชาศิลปปฏิบัติครู ๒ ใน ๓ สอนไม่ได้ครบตามหลักสูตร

จากตาราง ๔ ถึง ๕ ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้นั้นเหมาะสมแล้ว และ ควรเพิ่มเวลาเรียนสำหรับวิชาทักษะ แต่มาในตาราง ๔ นี้จำนวนครูที่สอนไม่ได้ครบตามหลักสูตรมี มากกว่าครึ่งในวิชาภาษาไทย, พลศึกษา และ ศิลปศึกษา สำหรับวิชาภาษาไทยก็สอดคล้องกับตาราง ก่อน ๆ ส่วนวิชาพลศึกษาและศิลปศึกษานั้นขัดกับตารางก่อน ๆ ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่าใน การเรียนวิชาดังกล่าวแล้วต้องมียุทธวิธีประกอบอยู่หลายประการ ที่สำคัญเห็นได้ชัดก็คือ หัวครู นักเรียน ขาดครู และอุปสรรคการสอน ในที่นี้เราทราบว่านักเรียนใช้ไวยากรณ์แล้วแต่ยังทำให้การสอนไม่ได้ครบตาม กำหนดอยู่อีก สาเหตุก็อาจจะมาจาก ครู, นักเรียน และอุปสรรคการสอน ซึ่งจะรวมกันเรียกว่า การ คำเนินการสอน สาเหตุที่อาจจะทำให้การดำเนินการสอนล่าช้าก็มีหลายประการเช่น ครูมีเวลาที่จะ เตรียมการสอนน้อย นักเรียนไม่พร้อมที่จะเรียน ขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่เรียนไม่เหมาะสม ฯลฯ จึงอาจกล่าวได้ว่าหลักสูตรกำหนดเนื้อหาไว้แล้วแต่ความพร้อมขององค์ประกอบของการสอนยังไม่ดี จึง ทำให้ครูสอนไม่ได้ครบตามหลักสูตร จากความคิดเห็นของผู้เขียนคิดว่าวิชาพลศึกษาและศิลปศึกษานั้น ควรมิควรที่ไวยากรณ์ในแนววิชาดังกล่าวมาก่อนจึงจะสอนได้ก็ ที่เป็นอยู่ขณะนี้ครูผู้สอนไม่ได้ไวยากรณ์โดยเฉพาะ ต้องสอนทุกวิชา จึงสอนสองวิชาที่ไม่ได้ครบตามหลักสูตร ถ้าหากมีครูชำนาญวิชาโดยเฉพาะแล้วจะสอน ไวยากรณ์เนื้อหาที่กำหนดไว้ให้

ตาราง ๑๐ แสดงอัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่คาดคะเนเกี่ยวกับการเรียนตามหลักสูตรของนักเรียน
ที่จบประถม ๔ ว่ามีจำนวนมากน้อยอย่างไรบ้าง

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑	ครูคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(ฟัง-พูด) ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๕	๓๗.๓๑
	ครูคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(ฟัง-พูด) ได้ครบมีจำนวนน้อย	๒๗	๔๐.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๔๕
๒	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(อ่าน) ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๗	๔๐.๒๔
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(อ่าน) ได้ครบมีจำนวนน้อย	๒๕	๓๗.๓๑
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๔๕
๓	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(เขียน) ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๔	๓๖.๐๒
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนภาษาไทย(เขียน) ได้ครบมีจำนวนน้อย	๒๗	๔๐.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๖๔
๔	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๔	๓๖.๐๒
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้ครบมีจำนวนน้อย	๒๔	๓๖.๐๒
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๔๕

ตาราง ๑๐. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๕	ครุฑคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๓	๓๔.๓๓
	ครุฑคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ครบมีจำนวนน้อย	๒๔	๔๑.๔๔
	ครุฑไม่ตอบ	๑๖	๒๓.๒๔
๖	ครุฑคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนคณิตศาสตร์ได้ ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๒	๓๓.๔๓
	ครุฑคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนคณิตศาสตร์ได้ ครบมีจำนวนน้อย	๓๐	๔๔.๓๓
	ครุฑไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๕๐
๗	ครุฑคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนสุรศึกษาได้ครบ มีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๓	๔๐.๒๔
	ครุฑคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนสุรศึกษาได้ครบ มีจำนวนน้อย	๒๕	๓๗.๓๓
	ครุฑไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๕๐
๘	ครุฑคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนพลศึกษาได้ครบ มีจำนวนเกือบทั้งหมด	๒๒	๓๓.๔๓
	ครุฑคิดว่าเด็กจบประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนพลศึกษาได้ครบ มีจำนวนน้อย	๓๐	๔๔.๓๓
	ครุฑไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๕๐

ตาราง ๑๐. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๕	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๑๗	๒๕.๓๗
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ ครบมีจำนวนน้อย	๓๕	๕๒.๔๓
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๒๐
๑๐	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนเขียนรูประบายสี ได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด	๑๒	๑๗.๖๕
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนเขียนรูประบายสี ได้ครบมีจำนวนน้อย	๕๐	๕๕.๖๕
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๒๐
๑๑	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนศิลปปฏิบัติได้ครบ มีจำนวนเกือบทั้งหมด	๑๒	๑๗.๖๕
	ครูคิดว่าเด็กจบชั้นประถม ๔ เมื่อปี ๒๕๐๕ ที่สามารถเรียนศิลปปฏิบัติได้ครบ มีจำนวนน้อย	๕๐	๕๕.๖๕
	ครูไม่ตอบ	๑๕	๒๒.๒๐

จำนวนแบบสอบถามที่ไ้รับคืนมา ๖๗ ฉบับ

จากตาราง ๑๐ ครูประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่านักเรียนที่จบประถม ๔ แล้วสามารถเรียนตามหลักสูตรสาขาไทยทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด ครูนอกจากนั้นเห็นว่านักเรียนที่สามารถเรียนได้ครบมีจำนวนน้อย วิชาสังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์มีครูประมาณ ๓ ใน ๕ เห็นว่านักเรียนที่สามารถเรียนได้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด ครูนอกจากนั้นเห็นว่านักเรียนที่สามารถ

เรียนไ้ครบมีจำนวนน้อย สำหรับวิชาคณิตศาสตร์นั้น ครูเพียง ๑ ใน ๓ เท่านั้นที่เห็นว่านักเรียนที่สามารถเรียนไ้ครบมีจำนวนเกือบทั้งหมด ครูนอกจากนั้นเห็นว่านักเรียนที่สามารถเรียนไ้ครบมีจำนวนน้อย วิชาฟิสิกส์นั้นก็เช่นเดียวกับวิชาคณิตศาสตร์

สำหรับวิชาศิลปศึกษานั้นครูที่ตอบว่านักเรียนที่สามารถเรียนไ้ครบมีจำนวนน้อยมากคือเพียงร้อยละ ๑๔ เท่านั้น ครูอีกร้อยละ ๘๖ เห็นว่านักเรียนไม่สามารถเรียนไ้ครบ

เมื่อพิจารณาควบคู่กับตารางก่อน ๆ จะเห็นว่าสอดคล้องกับทุกตารางที่กล่าวมาแล้วคือในตาราง ๕ ครูสอนไม่ไ้ครบตามหลักสูตรและในตาราง ๑๐ นั้นนักเรียน เรียนไม่ไ้ครบตามหลักสูตร แต่สำหรับนักเรียนนั้นการที่เรียนไม่ไ้ครบตามหลักสูตรอาจแบ่งออกได้เป็นสองกรณีคือ ในกรณีที่ครูสอนไม่ครบหลักสูตรนักเรียนจึงไม่ไ้เรียนครบหลักสูตร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้มีกล่าวไว้ในตาราง ๕ ส่วนอีกกรณีหนึ่งนั้นนักเรียนเรียนไม่ไ้ครบตามที่ครูสอนด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น นักเรียนไม่พร้อม, สติปัญญาไม่ถี่, ขาดอุปกรณ์, จำนวนนักเรียนมากเกินไปครูดูแลไม่ทั่วถึง ฯลฯ เหล่านี้ก็อาจทำให้นักเรียนเรียนไม่ไ้ครบตามหลักสูตรได้

จาก ๑๐ ตารางที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่วางไว้ครูเห็นว่าดีแล้ว ควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนอีกในวิชาทักษะ แต่การเรียนการสอนไม่ไ้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ จึงอาจเนื่องมาจากสาเหตุอื่น ๆ อีกเช่น ตัวครู นักเรียน วิธีการสอน และอุปกรณ์การสอน ซึ่งควรจะได้มีการพิจารณากันต่อไป

ตาราง ๑๑ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดให้เด็กนักเรียนในชั้นประถม ๔ เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในชั้นต่อไป

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไปมาก	๓๔	๕๕.๖๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่สู้เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในชั้นต่อไป	๒๔	๓๙.๐๖
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๘๖

ตาราง ๑๑. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๒	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไปมาก	๓๕	๕๒.๒๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาไม่สูงจะเหมาะสมนัก	๒๔	๔๑.๔๖
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๖
๓	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไปมาก	๓๕	๕๒.๒๔
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ไม่สูงจะเหมาะสมนัก	๒๔	๔๑.๔๖
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๖
๔	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไปมาก	๓๔	๕๖.๔๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ไม่สูงจะเหมาะสมนัก	๒๔	๔๑.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๖
๕	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลานามัยเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไปมาก	๓๔	๕๖.๔๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลานามัยไม่สูงจะเหมาะสมนัก	๒๔	๔๑.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๖
๖	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปศึกษาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไปมาก	๒๔	๔๑.๔๖
	ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาศิลปศึกษายังไม่เหมาะสมนัก	๓๕	๕๒.๒๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๖

ตาราง ๑๑ ครูประมาณ ๒ ใน ๓ เห็นว่าทุกวิชาเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นต่อไปมาก ยกเว้นวิชาศิลปศึกษามากกว่าครึ่งเห็นว่าไม่เหมาะสมนัก ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับตารางก่อน ๆ ที่กล่าวมาเพราะครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาเหมาะสมแล้ว ส่วนวิชาศิลปศึกษานั้นอาจเป็นว่าครูสอนไม่ได้ครบหมดและเป็นวิชาที่มีความต่อเนื่องกันน้อยครูจึงเห็นว่าไม่เหมาะสมนัก ซึ่งสอดคล้องกับตารางก่อน ๆ เช่นกัน

ตาราง ๑๒ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประชุมครูในปีการศึกษา ก่อน

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑	เมื่อปีการศึกษา ก่อนนี้ เคยมีการประชุม เรื่องการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เมื่อปีการศึกษา ก่อนนี้ ไม่เคยมีการประชุม เรื่องการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ครูไม่ตอบ	๔๑ ๑๗ ๕	๒๑.๑๕ ๒๕.๓๗ ๑๓.๕๕
๒	เคยมีการประชุม เกือบทุกครั้ง มีการประชุม น้อยกว่า เกือบทุกครั้ง ครูไม่ตอบ	๒๑ ๑๕ ๒๗	๓๑.๓๕ ๒๔.๓๕ ๔๐.๓๑
๓	ในการประชุม มีครู เข้าประชุม เกือบหมดทุกคน มีครู เข้าประชุม มากกว่า ครึ่ง ครูไม่ตอบ	๓๔ ๕ ๒๕	๕๖.๗๖ ๗.๕๖ ๓๕.๔๖
๔	ครู เคยได้รับ คำแนะนำ จากศึกษานิเทศก์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญ ทาง การศึกษา เกี่ยวกับการให้หลักสูตร ครู ไม่เคย ได้รับ คำแนะนำ จากศึกษานิเทศก์ หรือ ผู้เชี่ยวชาญ ทาง การศึกษา เกี่ยวกับการให้หลักสูตร ครู ไม่ตอบ	๒๕ ๓๐ ๑๒	๓๗.๓๑ ๔๕.๗๔ ๑๗.๕๑

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๕	เคยได้รับคำแนะนำมากกว่าปีละครั้ง	๓	๑๐.๕๕
	เคยได้รับคำแนะนำปีละครั้ง	๑๓	๒๕.๓๓
	ครูไม่ตอบ	๕๓	๖๔.๑๔
๖	ครูคิดว่าได้รับผลจากการแนะนำนั้นมาก	๑๐	๑๕.๓๘
	ครูคิดว่าได้รับผลจากการแนะนำนั้นน้อย	๑๕	๒๒.๓๘
	ครูไม่ตอบ	๕๒	๖๒.๒๔

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

ตารางที่ ๑๒ ครูเคยร่วมประชุมคณะครูเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นจำนวนร้อยละ ๒๒ นอกนั้นไม่เคยประชุม โดยพวกที่เคยประชุมกันประชุมเดือนละครั้ง เสียร้อยละ ๓๒ นอกจากนั้นประชุมบ่อยกว่าเดือนละครั้ง ในการประชุมนั้นครูเห็นว่าครูเข้าประชุมครบทุกคนร้อยละ ๕๓ ส่วนครูอีกร้อยละ ๓ เห็นว่าครูเข้าประชุมไม่ครบ

ครูร้อยละ ๓๓ เคยได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ หรือผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาในการใช้ หลักสูตร และครูเหล่านี้เคยรับคำแนะนำหลายครั้งใน ๑ ปีประมาณร้อยละ ๑๑ นอกจากนั้นได้รับคำแนะนำ ปีละครั้ง ครูร้อยละ ๑๕ เห็นว่าได้รับผลจากการแนะนำนั้นมาก ส่วนครูอีกร้อยละ ๒๑ เห็นว่าได้รับผล น้อย ครูส่วนมากคือประมาณร้อยละ ๒๐ ไม่ตอบ เพราะการให้การนิเทศแก่ครูนั้นยังไม่ทั่วถึงครูที่ไม่เคย ได้รับการนิเทศจึงไม่มีประสิทธิภาพนำมาตอบคำถามในตารางนี้ได้

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าการนิเทศก็ยังไม่ใช่ประโยชน์เท่าที่ควร ครูยังไม่ได้รับผลจากการ แนะนำของศึกษานิเทศก์อย่างพอเพียง

ตาราง ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของจำนวนครูที่มีความเห็นเกี่ยวกับอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา

เกณฑ์	รายการ	ความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑	ครูเห็นว่าอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา • เมื่ออายุ ๖ ขวบเหมาะสม	๒๖	๓๔.๔๐
	ครูเห็นว่าอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา • เมื่ออายุ ๖ ขวบไม่เหมาะสม	๓๔	๔๔.๒๒
	ครูไม่ตอบ	๒	๒.๔๔
๒	ครูเห็นว่าอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา • ควรจะต่ำกว่า ๖ ขวบ	๑๑	๑๖.๔๑
	ครูเห็นว่าอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา • ควรจะสูงกว่า ๖ ขวบ	๓๓	๔๔.๒๒
	ครูไม่ตอบ	๒๓	๓๐.๓๓

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๒๗ ฉบับ

ครูมีความเห็นเกี่ยวกับอายุเกณฑ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา • นั้นควรจะสูงกว่า ๖ ขวบ ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติที่ทั้งอายุเกณฑ์ไว้ ๙ ขวบบริบูรณ์ ตามความคิดเห็นของครูส่วนมากกว่าเด็กควรจะต้องเข้าชั้นประถมศึกษา • เมื่อ ๙ ขวบเหมาะสมที่สุด ส่วนเมื่ออายุ ๖ ขวบนั้นควรได้เรียนชั้นเด็กเล็กหรือชั้นเตรียมเพื่อเตรียมตัวเข้าชั้นประถม • เสียก่อน ความคิดเห็นของครูในเรื่องนี้สอดคล้องกับความเห็นของครูชั้นประถม • ที่ตอบในแบบสอบถามความคิดเห็นของครูชั้นประถม • เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา •

การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนสอบโอตก

ในคำถามของแบบสอบถามส่วนที่ ๓ ถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนสอบตกมากกว่าสาเหตุใดที่ครูเห็นว่าสำคัญมากน้อยประการใด มีทั้งหมด ๒๒ ข้อกระทงได้รับคำตอบของครูทั้งต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ ความถี่และอัตราส่วนร้อยละของครูที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เด็กสอบไล่ตก

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วนร้อยละ
๑	ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรยากไปเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรยากไปไม่เป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูไม่ตอบ	๑๒ ๔๖ ๕	๒๓.๔๔ ๖๔.๖๕ ๓.๔๖
๒	ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากไปเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากไปไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครูไม่ตอบ	๑๓ ๔๕ ๕	๒๕.๓๘ ๖๓.๑๖ ๓.๔๖
๓	ครูคิดว่าหลักสูตรไม่เหมาะสมกับความต้องการของเด็กเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าหลักสูตรไม่เหมาะสมกับความต้องการของเด็กไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครูไม่ตอบ	๒๑ ๓๔ ๓	๓๑.๓๕ ๕๔.๒๐ ๑๐.๔๕
๔	ครูคิดว่าหนังสือแบบเรียนไม่ดีเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าหนังสือแบบเรียนไม่ดีเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญมากนัก ครูไม่ตอบ	๒๒ ๓๔ ๓	๓๔.๔๐ ๕๓.๓๕ ๑๐.๔๕
๕	ครูคิดว่าเด็กไม่มีหนังสือแบบเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าเด็กไม่มีหนังสือแบบเรียนเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญมากนัก ครูไม่ตอบ	๔๓ ๒๐ ๕	๖๒.๖๘ ๒๙.๔๒ ๓.๔๖
๖	ครูคิดว่าเด็กขาดคุณสมบัติการเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครูคิดว่าเด็กขาดคุณสมบัติการเรียนไม่เป็นสาเหตุสำคัญนัก ครูไม่ตอบ	๔๓ ๑๖ ๔	๖๒.๑๕ ๒๓.๔๔ ๕.๔๓

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๑	ครูคิดว่าเด็กขาดแคลนเครื่องมือทั้งหมดเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๒๒	๓๔.๔๐
	ครูคิดว่าเด็กขาดแคลนเครื่องมือทั้งหมดเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญนัก	๓๗	๕๕.๖๓
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗
๒	ครูคิดว่าเด็กยังไม่พร้อมที่จะเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๓๔	๕๖.๖๓
	ครูคิดว่าเด็กยังไม่พร้อมที่จะเรียนเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญนัก	๒๔	๓๕.๙๐
	ครูไม่ตอบ	๕	๗.๔๖
๓	ครูคิดว่าสุขภาพอนามัยของเด็กไม่ดีเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๔	๖๕.๖๔
	ครูคิดว่าสุขภาพอนามัยของเด็กไม่ดีเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญนัก	๑๔	๒๔.๓๕
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗
๑๐	ครูคิดว่าจำนวนเด็กแต่ละชั้นมากเกินไปเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๕๕	๘๖.๑๔
	ครูคิดว่าจำนวนเด็กแต่ละชั้นมากเกินไปเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญนัก	๔	๖.๖๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗
๑๑	ครูคิดว่าการใช้ภาษาถิ่นของเด็กเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๑๗	๒๕.๓๗
	ครูคิดว่าการใช้ภาษาถิ่นของเด็กเป็นสาเหตุที่ไม่สำคัญนัก	๔๖	๖๙.๖๖
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗
๑๒	ครูคิดว่าครูขาดความรู้เป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๔	๗๐.๖๔
	ครูคิดว่าครูขาดความรู้ไม่เป็นสาเหตุสำคัญนัก	๑๕	๒๓.๓๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน รวม
๑๓	ครูคิดว่าครูขาดความชำนาญในการสอนเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๗	๗๑.๑๔
	ครูคิดว่าครูขาดความชำนาญในการสอนไม่เป็นสาเหตุสำคัญนัก	๑๖	๒๓.๘๕
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑
๑๔	ครูคิดว่าครูขาดความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ต่อการสอนเท่าที่ควรสำคัญมาก	๕๕	๘๓.๖๐
	ครูคิดว่าครูขาดความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ต่อการสอนเท่าที่ควรไม่สำคัญนัก	๕	๑๓.๕๓
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑
๑๕	ครูคิดว่าครูไม่มีวิวิธวิธีสอนที่ดีเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๓	๖๕.๑๗
	ครูคิดว่าครูไม่มีวิวิธวิธีสอนที่ดีไม่เป็นสาเหตุสำคัญนัก	๒๐	๒๕.๔๒
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑
๑๖	ครูคิดว่าครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์เป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๑	๖๑.๑๕
	ครูคิดว่าครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก	๒๒	๓๒.๘๕
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑
๑๗	ครูคิดว่ามาตรฐานการครองชีพของครูอยู่ในระดับต่ำเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๓๗	๕๕.๒๒
	ครูคิดว่ามาตรฐานการครองชีพของครูอยู่ในระดับต่ำไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก	๒๖	๓๘.๘๑
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑
๑๘	ครูคิดว่าการนิเทศการศึกษาไม่ดีเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๓๐	๔๔.๔๔
	ครูคิดว่าการนิเทศการศึกษาไม่ดีเป็นสาเหตุสำคัญไม่มากนัก	๓๓	๔๘.๒๕
	ครูไม่ตอบ	๕	๕.๐๑

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๑๔	ครุฑคิดว่าผู้บริหารไม่เอาใจใส่เป็นสาเหตุสำคัญมาก ครุฑคิดว่าผู้บริหารไม่เอาใจใส่ไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครุฑไม่ตอบ	๔๒ ๑๓ ๔	๒๒.๓๖ ๒๕.๓๓ ๑๑.๕๔
๒๐	ครุฑคิดว่าการประสานงานของผู้บริหาร-ครูใหญ่-ครูผู้สอนเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครุฑคิดว่าการประสานงานของผู้บริหาร-ครูใหญ่-ครูผู้สอนไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครุฑไม่ตอบ	๔๒ ๑๓ ๔	๒๒.๓๖ ๒๕.๓๓ ๑๑.๕๔
๒๑	ครุฑคิดว่าโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครุฑคิดว่าโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครุฑไม่ตอบ	๕๔ ๔ ๔	๒๖.๖๐ ๑๓.๕๓ ๕.๕๓
๒๒	ครุฑคิดว่าสภาพทั่วไปของโรงเรียนไม่ถูกหลักสุขาภิบาลโรงเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครุฑคิดว่าสภาพทั่วไปของโรงเรียนไม่ถูกหลักสุขาภิบาลโรงเรียนเป็นสาเหตุสำคัญไม่มากนัก ครุฑไม่ตอบ	๓๔ ๒๕ ๔	๕๐.๓๕ ๔๓.๓๔ ๕.๕๓
๒๓	ครุฑคิดว่าอาคารเรียน โต๊ะ ม้านั่ง ไม่เพียงพอเป็นสาเหตุสำคัญมาก ครุฑคิดว่าอาคารเรียน โต๊ะ ม้านั่ง ไม่เพียงพอไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก ครุฑไม่ตอบ	๓๓ ๒๕ ๕	๕๕.๒๒ ๓๓.๓๓ ๓.๕๖

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

เลขที่	รายการ	ความถี่	อัตราส่วน ร้อยละ
๒๔	ครูคิดว่าการคมนาคมไปโรงเรียนไม่สะดวกเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๓๖	๕๓.๗๓
	ครูคิดว่าการคมนาคมไปโรงเรียนไม่สะดวกไม่เป็นสาเหตุสำคัญนัก	๒๗	๔๐.๓๐
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗
๒๕	ครูคิดว่าพ่อแม่ยากจนต้องให้เด็กช่วยประกอบอาชีพเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๔๓	๖๓.๕๔
	ครูคิดว่าพ่อแม่ยากจนต้องให้เด็กช่วยประกอบอาชีพไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก	๑๑	๑๖.๔๑
	ครูไม่ตอบ	๑๔	๒๑.๐๕
๒๖	ครูคิดว่าพ่อแม่ไม่คอยเอาใจใส่ต่อการเรียนของลูกเป็นสาเหตุสำคัญมาก	๕๕	๘๑.๑๔
	ครูคิดว่าพ่อแม่ไม่คอยเอาใจใส่ต่อการเรียนของลูกไม่เป็นสาเหตุสำคัญมากนัก	๔	๖.๑๔
	ครูไม่ตอบ	๔	๕.๙๗

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ๖๗ ฉบับ

สาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนสอบไล่ตกเป็นจำนวนมากตามความเห็นของครูนั้นแยกพิจารณาได้ว่ามีสาเหตุสำคัญอยู่ ๔ ประการใหญ่ ๆ คือ นักเรียน ครู พ่อแม่ และองค์ประกอบของการเรียนการสอน จากตาราง ๑๔

สาเหตุจากนักเรียน ครูจำนวนมากถึงร้อยละ ๘๓ เห็นว่าจำนวนเด็กแต่ละชั้นมากเกินไปเป็นสาเหตุสำคัญมากที่ทำให้เด็กเรียนสอบตก สาเหตุข้อนี้เป็นที่น่าสังเกตมากเมื่อพิจารณาพร้อมกับผลวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาต่าง ๆ มาแล้ว จะเห็นว่าครูส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรเหมาะสมพอควรแล้ว ส่วนมากอัตราเวลาพอคิแล้ว เว้นแต่วิชาเลขคณิตเห็นว่าควรเพิ่มเวลาอีก เมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมจะเห็นว่าครูพอใจหลักสูตรแล้ว แต่ความเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนได้ครบตามหลักสูตรนั้นปรากฏว่านักเรียนอีกมากที่ไม่ได้เรียนครบหลักสูตรและเรียนไม่ได้ตามหลักสูตร แสดงว่าการที่นักเรียนสอบตกมากนั้นก็มี

การเรียนไม่ครบหลักสูตรนี้เป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่นักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนพิจารณาได้ว่าจำนวนนักเรียนมากเกินไปอาจทำให้ครูสอนไม่ได้เต็มที่ ถ้าจำนวนนักเรียนพอเหมาะแล้วครูจะสอนนักเรียนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ แล้วการสอบตกก็จะลดจำนวนลง

สาเหตุของการสอบไล่ตกที่เนื่องมาจากตัวเด็กมีความสำคัญรองลงไปคือ

ก) สุขภาพอนามัย ครูร้อยละ ๖๖ เห็นว่าสุขภาพอนามัยของเด็กไม่ถือเป็นสาเหตุสำคัญมากจะเห็นว่าถ้าเด็กเจ็บป่วยบ่อย ๆ ร่างกายไม่แข็งแรงแล้วครูสอนได้ก็ปานใดนักเรียนก็ยอมได้จนน้อยเป็นธรรมดา

ข) ความพร้อม ครูร้อยละ ๔๙ เห็นว่าเด็กยังไม่พร้อมที่จะเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมาก เพราะเด็กที่มาเข้าเรียนตามเกณฑ์อายุนั้น บางคนก็ยังไม่พร้อมที่จะเรียนได้ และ ความพร้อมนี้ยังหมายถึงการเตรียมที่ผู้ปกครองพึงจะเตรียมให้เด็กอีกด้วย

ค) การใช้ภาษาถิ่น ครูเพิ่มร้อยละ ๒๕ ที่เห็นว่าการที่เด็กใช้ภาษาถิ่นเป็นอุปสรรคต่อการเรียน เพราะเด็กที่ใช้ภาษาถิ่นก็จะเข้าใจครูได้ช้ากว่าที่ควร แต่สาเหตุนี้คงไม่สูงจะเป็นเหตุสำคัญนักเพราะตามธรรมชาติครูและเด็กก็มักจะเป็นคนท้องถิ่นเดียวกันเป็นส่วนมาก ความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียนก็ย่อมจะมีมากขึ้นเมื่อได้คุ้นเคยกัน ความเห็นนี้สอดคล้องกับการาง ๓ ที่ว่าประสิทธิภาพการสอนเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นน้อย

สาเหตุจากนักเรียนที่ทำให้สอบตกมากมีเท่าที่กล่าวมาแล้วและอาจจะมีมากกว่านี้แต่ผู้เขียนไม่ได้ตั้งคำถามไว้ เพราะกรมสามัญศึกษาได้ค้นคว้ารายงานไว้แล้วทั้งกล่าวไว้ในบทที่ ๑ ขอบัญญัติกำหนดฉบับนี้

สาเหตุจากครู ครูร้อยละ ๔๑ เห็นว่าครูขาดความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ต่อการสอนเท่าที่ควรเป็นสาเหตุสำคัญมากทำให้ให้นักเรียนสอบตก เป็นข้อที่น่าสังเกตมากเพราะถึงแม้ทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมแต่ตัวครูขาดความเอาใจใส่ ตั้งใจสอนเสียอย่างเดียว การเรียนการสอนย่อมจะมีผลดีไม่ได้ ในข้อนี้เป็นความเห็นที่สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ข้อค้นพบ ๆ มาตลอด เพราะในเรื่องต่าง ๆ ครูเห็นว่าพอทำได้แล้ว แต่นักเรียนสอบไล่ตกมากครูจึงเห็นว่าตัวครูน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญยิ่งสาเหตุหนึ่ง สาเหตุจากครูที่ครูร้อยละ ๓๑ เห็นว่าสำคัญมากคือครูขาดความรู้ความชำนาญในการสอน ในข้อนี้ก็เช่นเดียวกันความรู้ของครูและวิธีสอนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวหลักสูตร ซึ่งทั้งสองมีความเหมาะสมกันจึงจะทำให้การเรียนการสอนได้ผลดี สาเหตุที่ครูร้อยละ ๒๔ เห็นว่าสำคัญมากก็คือ ครูไม่มีวิธีวัดผลที่ดี สาเหตุนี้เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญต่อการสอบตกของนักเรียนมากเพราะถึงแม้นักเรียนจะมีความรู้ดีเท่าใดก็ตาม

เมื่อการวัดผลไม่ดี ก็อาจทำให้ผลของการเรียนของนักเรียนแปรปรวนไปได้ สาเหตุต่อไปนี้คือ ครูร้อยละ ๖๐ เห็นว่า ครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์เป็นสาเหตุสำคัญมาก ในข้อนี้ก็เช่นเดียวกันถึงแม้ครูจะมีความรู้ความชำนาญดีและตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่เยี่ยม ถ้าสุขภาพไม่สมบูรณ์ก็เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนให้เป็นไปได้ไม่ดี สาเหตุสุดท้ายเกี่ยวกับตัวครูคือมาตรฐานการครองชีพของครูอยู่ในระดับต่ำ ครูร้อยละ ๔๔ มีความเห็นว่าครูมีมาตรฐานการครองชีพต่ำเป็นสาเหตุที่สำคัญอย่างหนึ่งทำให้นักเรียนสอบได้ตก ข้อนี้มีความหมายคล้ายกับครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ คือครูมีความเป็นอยู่ไม่สมบูรณ์จิตใจก็ไม่สบายทำให้สมรรถภาพทางการสอนท้อถอยไปด้วย

สาเหตุทางบ้านพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูร้อยละ ๔๒ มีความเห็นว่าพ่อแม่ไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อการเรียนของลูกเป็นสาเหตุสำคัญมากที่สุดทำให้นักเรียนสอบตก แสดงว่าอิทธิพลทางบ้านของนักเรียนส่วนหนึ่งมีผลต่อการเรียนได้มาก ครูจึงต้องการความร่วมมือจากทางบ้าน สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ครูร้อยละ ๒๓ เห็นว่าสำคัญต่อการสอบตกของนักเรียนคือ พ่อแม่เด็กยากจนต้องให้เด็กช่วยประกอบอาชีพจึงเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของเด็ก

สาเหตุจากองค์ประกอบการเรียนการสอน ครูร้อยละ ๔๐ เห็นว่าโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนเป็นสาเหตุสำคัญมาก เพราะการสอนวิชาต่าง ๆ ในปัจจุบันต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนมากจึงจะทำให้การสอนได้โดยมีประสิทธิภาพ ครูร้อยละ ๓๐ เห็นว่าเด็กขาดอุปกรณ์การเรียนเป็นสาเหตุสำคัญมากอีกสาเหตุหนึ่ง ครูร้อยละ ๒๓ เห็นว่าเด็กขาดหนังสือเรียน, อุปกรณ์ไม่เอาใจใส่, และการประสานงานโรงเรียนไม่ดี เหล่านี้เป็นสาเหตุที่สำคัญมาก เข้มกันจะเห็นได้ว่าอุปกรณ์การเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีส่วนสำคัญมากในการสอบได้ได้ตกของนักเรียนด้วยเหมือนกัน สาเหตุที่ครูประมาณร้อยละ ๔๕ เห็นว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญคือ อาคารเรียน, โต๊ะ, ม้านั่ง ไม่เพียงพอ การคมนาคมไปมาโรงเรียนไม่สะดวก, สภาพโรงเรียนไม่ถูกหลักสุขาภิบาล และครูร้อยละ ๔๔ เห็นว่าการนิเทศการศึกษาไม่ดีเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่ง

ในปัญหาเรื่องหลักสูตรนั้นครูเป็นจำนวนน้อย คือประมาณร้อยละ ๓๐ เห็นว่าหลักสูตรเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กสอบตกที่สำคัญด้วยคือ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรยากและมากเกินไปไม่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก

จะเห็นได้ว่าสาเหตุที่ครูเห็นว่าสำคัญมากเป็นจำนวนสูงสุดคือ จำนวนนักเรียนอันนั้น, ครูขาดความเอาใจใส่, โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอน, และผู้ปกครองละเลยไม่เอาใจใส่ ซึ่งเป็นสาเหตุที่

ควรจะได้มีการแก้ไข ส่วนสาเหตุที่ครูเป็นจำนวนน้อยเห็นว่าสำคัญคือสาเหตุที่เกี่ยวกับหลักสูตร แสดงว่าหลักสูตรนั้นพอเหมาะพอควรเป็นส่วนมากแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ตารางทั้งหลายที่กล่าวมาในการจัดปัญหาเด็กสอบตกมากไปลดลงนั้นก็คงพิจารณาถึงสาเหตุอื่น ๆ อีกมากขึ้นเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้น, ความเอาใจใส่ของครูและบุคลากร, รวมทั้งการบริหารและการให้ความช่วยเหลือครูในด้านอุปกรณ์การสอน, การนิเทศก์, เหล่านี้ให้สอดคล้องกันกับหลักสูตรที่มีอยู่, พร้อมทั้งพิจารณาขอบกระบวนของหลักสูตรที่มีอยู่บ้างตามที่ครูได้ให้ความคิดเห็นมาแล้ว เมื่อได้มีการพิจารณาแก้ไขหลาย ๆ ด้านรวมกันก็อาจจะทำให้เด็กสอบตกเป็นอัตราลดน้อยลงได้

การวิเคราะห์และแสดงความแตกต่างของความเห็นของครู

ผู้เขียนได้แยกความคิดเห็นของครูออกเป็นพวก ๆ ตามเพศ, วุฒิ และจำนวนปีที่มีประสบการณ์การสอน เมื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างของความเห็นในแบบสอบถามทั้งหมดนั้น ครูทั้งหมดมีความคิดเห็นทั่วไปสอดคล้องกันเกือบทั้งหมด มีข้อยกเว้นที่ครูมีความคิดเห็นต่างกันเพียงเล็กน้อยอยู่ ๓ ข้อกระพุง ซึ่งจะแสดงผลดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๕ ครูชายกับครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ความคิดเห็น	ชาย	หญิง	ค่าการ ทดสอบ
จำนวนเด็กจบประถมปีที่ ๔ แล้วสามารถปฏิบัติหน้าที่มีคุณภาพอนานยดีกว่าครึ่ง	๓๔	๑๓	๕.๒๐
จำนวนเด็กจบประถมปีที่ ๔ แล้วสามารถปฏิบัติหน้าที่มีคุณภาพอนานยคีน้อยกว่าครึ่ง	๒	๔	
ไม่ตอบ	๑	๔	

จำนวนแบบสอบถามที่ทำการวิเคราะห์ ๖๒ ฉบับ

ครูหญิงและครูชายมีความเห็นสอดคล้องกันเกือบทั้งหมดมีเพียงข้อกระพุงเดียวเท่านั้นที่ครูหญิงมีความเห็นแตกต่างกับครูชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คือครูชายประมาณ ๖ ใน ๓ ส่วนเห็นว่าเด็กจบประถม ๔ สามารถปฏิบัติหน้าที่มีคุณภาพอนานยคีน้อยกว่าครึ่ง แต่ครูหญิงเป็น

จำนวนถึง ๒ ใน ๓ ส่วนที่มีความเห็นว่าเกินน้อยกว่าครึ่งที่สามารถปฏิบัติกันให้มีสุขภาพอนามัยดี การที่มีความคิดเห็นแย้งกันเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการสังเกตเอาใจใส่ดูแลนักเรียน และความละเอียดถี่ถ้วนของครูหญิงกับครูชายมีต่างกัน โดยธรรมชาติแล้วครูหญิงมีความถี่ถ้วนในการใกล้ชิดเด็กมากกว่าครูชาย จึงอาจเป็นได้ที่ครูหญิงเห็นนักเรียนที่ไม่ได้ปฏิบัติกันให้มีสุขภาพอนามัยดีตามที่โรงเรียนมีจำนวนมากว่าที่ครูชายเห็น หรืออีกประการหนึ่งก็อาจจะเป็นเพราะวิธีการสอนวิชาสุขวิทยาพลานามัยของครูหญิงกับครูชายต่างกันจึงทำให้นักเรียนปฏิบัติกันได้เป็นจำนวนต่างกัน

ตาราง ๑๖ ครูมีวุฒิกับครูไม่มีวุฒิมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ความคิดเห็น	มีวุฒิ	ไม่มีวุฒิ	ค่าเฉลี่ย
ครูเห็นด้วยอย่างยิ่งที่หลักสูตรกำหนดให้ วิชาวิชาสังคมศึกษา	๑๗	๘	๘.๕๒
ครูไม่ค่อยเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้ วิชาวิชาสังคมศึกษา	๓๕	๓	
ไม่ตอบ	๒	—	

จำนวนแบบสอบถามที่ทำการวิเคราะห์ ๒๓ ฉบับ

ครูที่มีวุฒิครูและไม่มีวุฒิครูมีความเห็นสอดคล้องกันเกือบทั้งหมด นอกจากมีเพียงข้อกระทงเดียวเท่านั้นที่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คือครูมีวุฒิประมาณ ๒ ใน ๓ ไม่สู้จะเห็นด้วย ในการที่หลักสูตรกำหนดให้ วิชาวิชาสังคมศึกษา แต่ครูไม่มีวุฒิประมาณ ๓ ใน ๔ เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่หลักสูตรกำหนดให้ วิชาวิชาสังคมศึกษา แสดงว่าครูที่ไม่มีวุฒิมีความเห็นด้วยกับการกำหนดหลักสูตรวิชาสังคมศึกษามากกว่าครูที่มีวุฒิครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่มีวุฒิมีประสบการณ์การสอนมานานมีใจรักความชำนาญในการสอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้โดยดี ครูที่ไม่มีวุฒิมีเป็นครูที่มีอายุสูง ชำนาญการสอนมากมีความเคยชินต่อการพยายามปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงที่ตั้งไว้จริง ปฏิบัติตามและเห็นดีด้วย ส่วนครูที่มีวุฒิมีเป็นส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยไปกว่าครูไม่มีวุฒิ ครูเหล่านี้ไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับหลักสูตรสังคมศึกษานักอาจจะเป็นเพราะว่ายังขาดความชำนาญและ

ประสิทธิภาพในการสอนวิชาสังคมศึกษา จึงไม่ผู้จะเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียน สำหรับครูที่ไม่มี
วุฒิמןตอนจบประสิทธิภาพที่ได้เคยปฏิบัติจริง ๆ จึงอาจทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันขึ้นได้

ตาราง ๑๑ ครูมีประสิทธิภาพในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ความคิดเห็น	ครูที่มีประสิทธิภาพ			ค่าเฉลี่ย รวม
	น้อย	กลาง	มาก	
ครูเห็นว่าเด็กจบประมาณที่ ๔ เป็นจำนวนมากกว่าครั้งที่รู้จักคุณค่าของ ความงกงานและศิลป์	๑๐	๑๔	๑๕	๖.๗๕
ครูเห็นว่าเด็กจบประมาณที่ ๔ เป็นจำนวนน้อยกว่าครั้งที่รู้จักคุณค่าของ ความงกงานและศิลป์	๑๑	๕	๓	
ครูไม่ตอบ	—	๒	๑	

จำนวนแบบสอบถามที่ทำการวิเคราะห์ ๕๕ ฉบับ

เมื่อแยกความคิดเห็นของครูตามจำนวนปีของประสบการณ์ทำการสอนแล้ว แสดงว่าความเห็น
ของครูทั้งสามพวกมีความเห็นสอดคล้องกันหมด มีเพียงข้อเดียวที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติคือ ในเรื่องคุณค่าของความงกงานของศิลป์ ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยประมาณครึ่งหนึ่ง เห็นว่า
เด็กจบประมาณที่ ๔ รู้คุณค่าทางศิลป์ได้เป็นจำนวนน้อยกว่าครึ่ง ส่วนครูที่มีประสบการณ์กลางประมาณ ๓
ใน ๔ และครูที่มีประสบการณ์มากประมาณ ๕ ใน ๖ ส่วน มีความเห็นคล้ายกันเห็นว่าเด็กจบประมาณที่ ๔
รู้คุณค่าทางศิลป์ได้เป็นจำนวนมากกว่าครึ่ง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน
เห็นคุณค่าทางศิลป์ในระดับที่ต่างกัน จะเห็นได้จากตารางว่าครูที่มีประสบการณ์มากยิ่งเห็นว่าเด็กรู้
ค่าความงกงานทางศิลป์มากขึ้น แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในทางสอนในระยะเวลาดัง ๆ กัน มีความ
คิดเห็นต่อเด็กของตนเกี่ยวกับคุณค่าทางศิลป์ต่าง ๆ กัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรและความก้าวหน้าทางอาชีพของครู

จากคำถามที่มีโอกาสให้ครู เสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ นั้น ข้อเสนอแนะของครูพอจะสรุปได้ดังนี้ ครูเห็นว่าหลักสูตรโดยทั่วไปเหมาะสมอยู่แล้วในการที่จะพิจารณาปรับปรุงควรจะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรได้ร่วมกันพิจารณา เพื่อจะได้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูเห็นว่าวิชาประวัติศาสตร์เรียนมากเกินไป ควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ขึ้นอีก ครูเห็นว่าควรมีครูที่อบรมมาโดยตรงเป็นผู้สอน วิชาศิลปศึกษาและพลานามัย จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มากเกินไป ควรลดจำนวนนักเรียนให้พอเหมาะจะสอนได้ผลดีกว่าที่เป็นอยู่ ในการทดสอบนักเรียน ครูเห็นว่ายังไม่รัดกุมถูกต้องนัก ควรจะได้คิดปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

สำหรับคำถามเกี่ยวกับความต้องการของครูเพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพนั้น ครูต้องการหาความรู้เพิ่มเติม ได้ศึกษาต่อในเวลาเย็น ต้องการให้มีวิทยากรซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงไปอบรมครู ให้มีการอบรมวิชาที่ครูไม่ถนัดเช่น ขับร้อง, ดนตรี, พลศึกษา เพื่อให้ครูมีความสามารถเพิ่มขึ้น ให้โรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนพอเพียง จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ลดน้อยลงให้พอเหมาะ ครูได้สอนโรงเรียนที่ไกลบ้าน เกี่ยวกับสวัสดิการของครู ครูต้องการให้มีสหกรณ์ครู มีเงินสวัสดิการที่จะช่วยเหลือครู และเพิ่มเงินค่าครองชีพให้แก่ครูบ้าง

บทที่ ๕

บทย่อ สรุปผลอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นี้ เนื่องจากผลการสอนได้ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๒๕๐๕ ปรากฏว่านักเรียนสอบตกเป็นจำนวนมากเป็นปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการค้นหาสาเหตุของการสอบตก ผู้เขียนคาดว่าหลักสูตรอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสอบได้ตกจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ผู้เขียนมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ว่าครูมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่อง ความมุ่งหมายของหลักสูตร, ประมวลการสอน, เนื้อหาวิชาต่าง ๆ อัตราเวลาเรียนวิชาต่าง ๆ, การเรียนการสอน และสาเหตุที่ทำให้นักเรียนสอบตกมาก

ผู้เขียนได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้วทดลองใช้กับครูในโรงเรียนเทศบาลและประชาบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรีทั้งหมด ๗ โรงเรียน เมื่อพิจารณาคำตอบของครูในแบบสอบถามแล้วได้แก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับจริงแล้วนำไปให้ครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบ เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วจึงนำมาตรวจสอบและนับเป็นคำตอบพวก นิมาน, นิเสธ และหาความถี่ของความคิดเห็นของครูทั้งหมดแล้วจึงแยกหาความถี่ของความคิดเห็นของครูตาม เพศ, วุฒิ, และประสบการณ์ในการสอน โดยใช้เครื่องจักรกลไฟฟ้า โอ. บี. เอ็ม. และคำนวณวิเคราะห์ผลโดยวิธีทางสถิติแบบสแควร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒๗ คนที่สุ่มตัวอย่างมาจากครูโรงเรียนเทศบาลและประชาบาลในภาคศึกษา ๑ รวม ๒๔ โรงเรียน

ผลสรุปและอภิปราย การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้ผลดังนี้

๑. ครูไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้จัดทำหลักสูตร แสดงว่าครูยังไม่คุ้นเคยกับหลักสูตรพอเพียงอาจจะเห็นว่าโรงเรียนไม่มีหลักสูตรให้ครูได้ศึกษาอย่างแท้จริง ครูไม่ประมวลการสอนแทนหลักสูตรได้โดยไม่ทบทวนหลักสูตร ครูเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรยังไม่ชัดเจนนอกจากนี้หลักสูตรได้พอประมาณการที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหลักสูตรเขียนไว้อ่านเข้าใจยากเขียนไว้มืดมนแจ่มแจ้งครูจึงไม่ค่อยเข้าใจ แต่อย่างไรก็ดีครูเห็นว่าความมุ่งหมายเฉพาะวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นเพราะความมุ่งหมายของแต่ละวิชานั้นได้เขียนมาจากความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร ใน

ปัญหานี้ควรจะได้เผยแพร่หลักสูตรให้ครูได้เข้าใจกันโดยทั่วถึง และควรจะได้มีการสอนและการฝึกหัด การให้หลักสูตรที่กำลังใช้อยู่แก่นักเรียนฝึกหัดครู

๒. ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครึ่งสามารถเรียนได้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ความคิดเห็นของครูข้อนี้ไม่สู้จะแจ่มแจ้งนักเพราะความมุ่งหมายของหลักสูตร เขียนไว้กว้างมากถึงแม้ครูไม่สู้จะเข้าใจแน่ชัดครูก็ตอบโดยประมาณเอาว่านักเรียนที่ครูสอนนั้น เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร อีกประการหนึ่งการที่จะทราบว่านักเรียนได้รับผลสมความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ปานใดนั้นไม่มี เครื่องมือที่วัดได้แน่นอน ครูใช้การคาดคะเนจากคำสั่งของครูเท่านั้น ความคิดเห็นของครูข้อนี้ คงพิจารณาประกอบกับความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียนทางด้านวิชาการต่อไป

๓. ครูที่เคยร่วมออกความเห็นในการจัดประมวลการสอนมีน้อย ครูส่วนมากคิดว่าควรจะได้มีส่วนร่วมในการจัดประมวลการสอน แสดงว่าในการจัดทำประมวลการสอนนั้นทางฝ่ายจัดทำไม่ได้คำนึงถึงครูว่าควรจะได้มีส่วนร่วมด้วยเพื่อความเข้าใจและการรับผิดชอบร่วมกันในประมวลการสอนนั้น ถ้าครูได้ร่วมในการจัดทำแล้วจะทำให้การดำเนินการสอนสอดคล้องกับประมวลการสอนได้ดี ครูย่อมจะเข้าใจประมวลการสอนได้ถูกต้องและเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อมีข้อบกพร่องใด ๆ ในประมวลการสอนครูก็จะช่วยกันแก้ไขปรับปรุงอยู่เสมอจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นได้ สำหรับประมวลการสอนที่ครูกำลังใช้อยู่ขณะนี้ครูเห็นว่าชัดเจนพอสมควรสอดคล้องกับหลักสูตร ครูได้คิดแปลงประมวลการสอนบ้างเล็กน้อย และเห็นว่ายังไม่เหมาะสมกับท้องถิ่นนัก ผู้เขียนมีความเห็นว่าถ้าครูได้ร่วมในการจัดทำประมวลการสอนแล้ว ปัญหาการดัดแปลงประมวลการสอนและความไม่เหมาะสมของประมวลการสอนก็จะหมดไป เพราะประมวลการสอนที่จัดทำในท้องถิ่นใดก็ย่อมพยายามจัดทำให้เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆ ได้

๔. เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้ง ๒ หมวดวิชา คือภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เบื้องต้น คณิตศาสตร์ พลานามัย และศิลปะศึกษา ครูมีความคิดเห็นดังนี้

ก) วิชาภาษาไทย ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้การเรียนในชั้นมรอุ บธตามความมุ่งหมายพอสมควร ครูเห็นด้วยที่กำหนดให้เรียนการฟัง, พูด, อ่าน และเขียน วิชานี้ เหมาะสมกับความสามารถของเด็กตามวัยไม่มากหรือน้อยเกินไป เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียน ในชั้นต่อไป สำหรับอัตราเรียนครูเห็นว่าน้อยไม่มีครูที่สอนไม่ทันครบตามหลักสูตร นักเรียนเรียนไม่ทันตามหลักสูตร

วิชาภาษาไทยนี้ครูเห็นว่าหลักสูตรก็แล้ว คือหลักสูตรเหมาะสมกับเด็กทุกประการในด้านเนื้อหาวิชา แต่ข้อเสียของหลักสูตรที่ครูมีความเห็นว่าควรปรับปรุงคืออัตราเวลาเรียนวิชาภาษาไทยน้อยไป ครูสอนไม่ทันครบหลักสูตร ที่เป็นเช่นนี้เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกหัดมาก อัตราเวลาเรียนที่กำหนดไว้ทั้งหมดสี่ภาคต่อสัปดาห์ ๓ ชั่วโมงครูต้องใช้สอนภาษาไทยทั้งหมดคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นี้มีเนื้อหากว้างขวางและมาก ถ้าครูจะสอนให้นักเรียนรู้เข้าใจและปฏิบัติได้จริงแล้วเวลาที่กำหนดไว้น้อยไป แต่คำแนะนำในหลักสูตรกล่าวไว้ว่าการที่กำหนดเวลาสำหรับวิชาภาษาไทยน้อยไปนั้นต้องการให้ครูใช้เวลาในวิชาสังคมศึกษานิกภาษาไปช่วย ครูบางคนคงจะยังไม่เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวหรือถ้าหากครูเข้าใจตามหลักสูตรมุ่งหมายแต่ก็ไม่สามารถทำตามก็อาจจะไม่ได้ เพราะในความเห็นของครูเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษาครูก็เห็นว่าสอนไม่ทันเช่นกัน

ตามความเห็นของผู้เขียนเห็นควรจะได้มีการพิจารณาอัตราเวลาเรียนภาษาไทยว่าเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้แล้วประการใด และควรได้มีการชี้แจงให้ครูเข้าใจการที่จะใช้เวลาของวิชาสังคมศึกษานิกภาษาไปช่วยอย่างไรบ้าง เมื่อครูเข้าใจและปฏิบัติถูกต้องแล้วการสอนวิชาภาษาไทยก็ควรจะไต่ผลยิ่งขึ้น

๒) วิชาสังคมศึกษา ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้การเรียนในชั้นบรรณตามความมุ่งหมายและเห็นด้วยที่กำหนดให้เรียนวิชานี้ หลักสูตรที่กำหนดไว้เหมาะสมกับความสามารถตามวัยของเด็ก อัตราเวลาเรียนเหมาะสมแล้ว มีครูประมาณ ๓ ใน ๕ ส่วนที่สอนไม่ทันครบหลักสูตรนักเรียนเรียนไม่ทันหลักสูตร ครูเห็นว่าเนื้อหาวิชานี้เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไป

วิชาสังคมศึกษานี้ครูมีความเห็นว่าดีและเหมาะสมกับเด็กทุกประการนอกจากสอนไม่ทันครบหลักสูตร เมื่อพิจารณาอัตราเวลาเรียนที่หลักสูตรกำหนดไว้สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงก็นับว่าเป็นเวลาที่มากพอสมควร แต่ครูสอนไม่ทัน เมื่อถามถึงความมากน้อยของเนื้อหาวิชาครูก็เห็นว่าพอเหมาะแล้ว แสดงว่าการสอนไม่ทันนั้นอาจจะขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูและระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน รวมทั้งจำนวนนักเรียนที่ครูต้องทำการสอนด้วยถ้านักเรียนมีความรู้ทางภาษาไทยไม่เพียงพอ การสอนวิชาสังคมศึกษาก็ต้องใช้เวลามากในการอธิบายและจับบันทึกเนื้อหาวิชา ครูที่ต้องสอนนักเรียนเป็นจำนวนมากก็ต้องใช้เวลาที่จะทำให้นักเรียนทั้งชั้นได้เรียนรู้และเข้าใจวิชาการศึกษาได้ช้ากว่า ผู้เขียนเข้าใจว่าปัญหาที่สอนวิชาสังคมศึกษาไม่ทันนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนและจำนวนนักเรียนใน

นี้ด้วย เพราะจากการสำรวจสาเหตุของการสอบตกที่กระทรวงศึกษาธิการทำไว้เมื่อไม่นานมานี้เอง แสดงว่า นักเรียนสอบตกเพราะมีความรู้ทางภาษาไทยไม่เพียงพอเป็นสาเหตุหนึ่ง และในคำคมของครูในขณะสอบ ตามของการค้นคว้าเรื่องนั้นก็ระบุว่าจำนวนนักเรียนชั้นเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของ การสอบตก ในการแก้ไขปัญหานี้ผู้เขียนเห็นสมควรที่จะปรับปรุงจำนวนนักเรียนที่ครูต้องสอนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้เหมาะสม และพิจารณาการเรียนภาษาไทยของนักเรียนควบคู่ไปด้วยกับวิชาสังคมศึกษา

ค) วิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ครูมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีส่วนช่วยให้ การเรียนในชั้นบรรลุตามความมุ่งหมายพอสมควร ครูเห็นด้วยในการกำหนดให้เรียนวิชาี้ และเห็น ว่าเหมาะสมกับความสามารถตามวัยของเด็ก อัตราเวลาเรียนเห็นว่าเหมาะสมสมควร สำหรับการสอน ชั้นมัธยม ๒ ใน ๕ ส่วนที่สอนไม่ทันครบหลักสูตร และคาดว่าจะเห็นว่านักเรียนเรียนไม่ทันครบตามหลักสูตร ทั้งหมด ครูเห็นว่าวิชาี้เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไป

ข้อเท็จจริงหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ที่ข้อ ค และเหมาะสมกับเด็กทุกประการ มีข้อสังเกตเพียง ๑ ข้อ คือ ไม่ทันครบตามหลักสูตร ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับวิชาสังคมศึกษาประการหนึ่งและอีกประการ หนึ่งเป็นการสอนของครูเพราะวิชาวิทยาศาสตร์นี้เป็นวิชาที่ต้องอาศัยความสามารถและความรู้ ของครูผู้สอนอย่างมากจึงจะสอนได้ทันและถูกต้อง ถ้าครูไม่มีความรู้และไม่มีความสนใจในด้านวิทยาศาสตร์ พอเพียงแล้วการสอนวิชาี้จะโดยไม่ได้พอ เมื่อพิจารณาอัตราเรียนวิทยาศาสตร์ที่ภาคละ ๑ ชั่วโมง ก็เห็นว่าพอสมควรแล้วถ้าครูมีความรู้ความชำนาญในการสอนก็อาจจะสอนได้ทันครบตามมุ่งหมาย ในปัญหา นี้ผู้เขียนเห็นว่าควรพิจารณาถึงความรู้และวิธีการสอนของครูเป็นสำคัญ จะมิทางช่วยครูได้โดยที่ผู้เิน การสอนที่เน้นเนื้อหาไว้อย่างละเอียดถึงกระบวนการสอนวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงพิจารณา ถึงการสอนวิธีสอนวิทยาศาสตร์ให้แก่เด็กนักเรียนอีกด้วยในเวลาต่อไปด้วย เพราะครูในชั้นประถมศึกษา จำเป็นจะต้องรู้และชำนาญในวิชาการเบื้องต้นทุกสาขา ไม่มีการแยกความรู้ตามวิชาที่เด็กสอนเพิ่มเติมกับครู ในชั้นสูง ๆ ขึ้นไป

ง) วิชาคณิตศาสตร์ ครูเห็นด้วยที่หลักสูตรกำหนดให้เรียน เหมาะสมกับความสามารถ ตามวัยของเด็ก อัตราเวลาเรียนน้อยไปครูประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่าควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนเพราะสอน ไม่ทันครบตามหลักสูตร เนื้อหาวิชาี้เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไป

ข้อสังเกตข้อเดียวของหลักสูตรวิชาี้มีเช่นเดียวกับวิชาที่กล่าวมาแล้ว แต่เมื่อเรียนคณิตศาสตร์ที่กำหนดไว้ที่ภาคละ ๑ ชั่วโมงนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่าน้อยไป

หันเพราะคณิตศาสตร์มีทั้ง เลขคณิตวิธี บัญชี และเลขคณิตในใจและเป็นวิชาที่ต้องฝึกหัดมาก ครู
 ต้องสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วนและใช้เวลาในการสอน การทำแบบฝึกหัดมากจึงจะทำให้เด็กเรียนได้ เรียน
 รู้ความความมุ่งหมายได้ การสอนไต่ถามน้อยอย่างไรวินัยยังขึ้นอยู่ความสามารถของนักเรียนด้วย
 จำนวนนักเรียนที่ครูสอนเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้การดำเนินการสอนเป็นไปได้เร็วหรือช้าประการใด
 ความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับหลักสูตรวิชานี้เห็นสมควรที่จะเพิ่มอัตราเวลาเรียน และลดจำนวน
 นักเรียนที่ครูสอนแต่ละชั้นลงจึงจะทำให้การสอนคณิตศาสตร์ได้ผลตามความมุ่งหมาย

จ) วิชาพหุศึกษานามัย ครูเห็นพ้องช่วยในการที่หลักสูตรกำหนดให้เรียน และเห็นว่า
 เนื้อหาเหมาะสมตามวัยของเด็ก อัตราเวลาเรียนเหมาะสมแล้ว ครูประมาณร้อยละ ๓๐ ของเวลา
 ได้ครบตามหลักสูตร เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไป

หลักสูตรวิชาพหุศึกษานามัยในค่านี้อาจหาวิชาครูเห็นว่าดีแล้ว มีข้อเสียที่สอนไม่ได้ครบตามหลัก-
 สูตร ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิชาพหุศึกษานามัยแบ่งเป็น พลศึกษา และสุขศึกษา มีอัตราเวลาเรียนสัปดาห์
 ละ ๓ ชั่วโมง เมื่อพิจารณาตามความเห็นของครูว่าอัตราเวลาพอเหมาะแล้วแต่ครูสอนไม่ได้ครบอาจ
 เป็นเพราะว่า ในภาคพลศึกษานั้นบางตอนครูสอนไม่ได้เพราะไม่ได้รับการฝึกทางพลศึกษามาโดยตรง
 ซึ่งถ้าจะให้สอนได้ครบตามหลักสูตรกำหนดไว้แล้วก็ควรจะมีครูที่ได้รับการฝึกหัดทางพลศึกษามาร่วมสอน
 ในเมื่อครูทุกคนจำเป็นต้องสอนทุกวิชาด้วยตนเองอย่างปัจจุบันนี้ผู้เขียนเห็นควรที่จะช่วยครูโดยมีคู่มือ
 การสอนที่ละเอียดถี่ถ้วน และกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นเนื้อหาในหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม
 ของผู้สอนก็อาจจะทำให้การเรียนพลศึกษาของนักเรียนได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร

ฉ) วิชาศิลปศึกษา ครูมีความเห็นเช่นเดียวกับวิชาพลศึกษาทั้งข้อดีและข้อเสียและเห็น
 ว่าวิชานี้ไม่เหมาะสมนักที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไป วิชานี้ก็เช่นเดียวกับพลศึกษาครูไม่
 สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร เกี่ยวกับความฉันทในการสอนของครูเป็นสำคัญ ครูที่ไม่ได้ศึกษาและ
 ฝึกหัดการสอนศิลปศึกษามาโดยตรงย่อมสอนไม่ได้ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร การแก้ไขก็ควร
 จะทำให้มีการอบรมการสอนวิชานี้แก่ครูและจัดคู่มือการสอน จัดประมวลการสอนให้ยึดหยุ่นได้ตามท้องถิ่น
 เพราะวัสดุที่ใช้ในการเรียนศิลปนั้นย่อมแตกต่างกันไป รวมทั้งความนิยมในศิลปของสังคมของนักเรียนก็มี
 อิทธิพลต่อการเรียนศิลปของนักเรียนด้วย ด้วยเหตุที่ความเปลี่ยนแปลงของสังคมในค่านี้อาจมีเองจึงทำ
 ให้ครูเห็นว่าวิชานี้ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนในชั้นต่อไป และครูไม่เห็นความต่อเนื่องกัน
 ของวิชานี้ด้วย จึงควรปรับปรุงหลักสูตรใหม่มีความต่อเนื่องกันและบอกความมุ่งหมายปลายทางของคณะ
 หัวข้อของวิชานี้ให้ครูได้เข้าใจด้วย

๕. การประชุมในปีการศึกษา ก่อน ครุส่วนใหญ่เคยประชุมประมาณเดือนละครั้ง มีครูร้อยละ ๓๓ เคยได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์หรือผู้เชี่ยวชาญในการใช้หลักสูตร มีครูได้รับผลจากการแนะนำน้อย การนิเทศยังไม่ทั่วถึง แสดงว่าความช่วยเหลือที่ครูได้รับยังไม่พอเพียง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะมีอุปสรรคเช่น โรงเรียนอยู่ไกล การปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ไม่รัดกุม ความสัมพันธ์ระหว่างครูและศึกษานิเทศก์ไม่ดี ทำให้ครูที่ได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ได้รับผลจากการแนะนำน้อย วิธีการนิเทศยังไม่ดีพอ ศึกษานิเทศก์อาจจะยังไม่มีความรู้ความชำนาญพอที่จะทำให้ครูเชื่อถือได้ ในการช่วยเหลือครูในคามนี้ผู้เขียนเห็นว่าควรปรับปรุงการนิเทศการสอนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เพิ่มจำนวนและสมรรถภาพของศึกษานิเทศก์ให้เหมาะสม สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูให้ครูเข้าใจ และเห็นประโยชน์ของการนิเทศการสอนยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ก็อาจจะช่วยให้การสอนของครูได้ผลดีขึ้นได้

๖. สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนสอบได้ตกเป็นจำนวนมากคือ จำนวนนักเรียนมากเกินไปในชั้นหนึ่ง ๆ ครูขาดความเอาใจใส่ในการสอน โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอน และครูครองละเลยไม่เอาใจใส่ในการเรียนของเด็ก เหล่านี้เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด สาเหตุจากหลักสูตรมีความสำคัญเป็นรองสาเหตุอื่น ๆ ทั้งหมด

ความเห็นของครูในเรื่องนี้เป็นเครื่องสนับสนุนว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมแล้วและไม่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนสอบตกมาก สาเหตุที่ทำให้นักเรียนสอบตกมากก็คือจำนวนนักเรียนมากเกินไปในชั้นหนึ่ง ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคของการดำเนินการสอนเป็นอย่างมาก เพราะครูไม่มีโอกาสได้ดูแลนักเรียนได้ทั่วถึง ไม่มีโอกาสส่งเสริมความสามารถตามเอกลักษณ์ของนักเรียน ไม่ได้สังเกตทดสอบความสามารถของเด็กได้ทั่วถึง สำหรับตัวนักเรียนเมื่อต้องเรียนอยู่อย่างเบียดเสียดกันในห้องก็ย่อมจะเรียนไม่สะดวก เรียนไม่ได้เต็มที่ ทำให้การเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาข้อนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ตระหนักอยู่ ในปีปลายปีการศึกษา ๒๕๐๒ ก็ได้มีคำสั่งให้ลดชั้นจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๓๕ คน ซึ่งถ้าเป็นไปได้ตามนี้ย่อมทำให้การสอนของครูได้ผลดีขึ้น การสอบตกก็จะลดน้อยลงได้

สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือครูขาดความเอาใจใส่ในการสอน ข้อนี้เป็นที่น่าสังเกตเพราะครูเป็นผู้ตอบว่าครูเองขาดความเอาใจใส่แสดงว่าครูยอมรับในความบกพร่องของครูที่ทำให้นักเรียนต้องสอบตกมาก สาเหตุนี้ทำให้คิดต่อไปได้อีกว่าเหตุใดครูจึงไม่ได้เอาใจใส่การสอนเท่าที่ควรจากคำตอบของครูว่าครูขาดความรู้ความชำนาญในการสอน ไม่มีวิธีวัดผลที่ดี ครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์

มาตรฐานการครองชีพทำ การนิเทศการสอนไม่ดี เหล่านี้ครูถือว่าเป็นสาเหตุประกอบของครูที่ทำให้ นักเรียนสอบตกมาก ซึ่งพิจารณาแล้วจะเห็นว่าช่วยครูได้โดยยกฐานะของครูให้สูงขึ้นจะทำให้ครูได้มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในการสอนนักเรียนยิ่งขึ้น

สาเหตุที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งก็คือ โรงเรียนขาดอุปกรณ์การสอน เพราะกระบวนการเรียนจะได้ผลดีต้องอาศัยอุปกรณ์การสอนเป็นอันมาก อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ครูสอนได้สะดวก เร็ว นักเรียนได้เรียนรู้เข้าใจบทเรียนได้ดี นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น ช่วยให้ครูสอนได้สอดคล้องกับหลักสูตรยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้เขียนเห็นว่าควรจะได้มีการจัดอุปกรณ์การสอนให้ตามโรงเรียนไว้ใช้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

สาเหตุสำคัญที่เกี่ยวกับทางบ้านของนักเรียนคือ ผู้ปกครองละเลยไม่เอาใจใส่ต่อเด็กเพราะว่าเด็กในชั้นประถมปีที่ ๔ นี้ยังเด็กอยู่มากอยู่ระหว่าง ๘ - ๑๑ ปียังช่วยตัวเองไม่ได้มากนัก ต้องอาศัยผู้ใหญ่คอยชักจูงช่วยเหลืออยู่มาก ในการไปเรียนหนึ่งเดือนนั้นถ้าผู้ปกครองไม่ส่งเสริมแล้วอ้างแต่ครูฝ่ายเดียวย่อมจะช่วยเหลือนักเรียนไม่ได้เต็มที่ การละเลยของผู้ปกครองจึงเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนสอบไม่ตก สาเหตุที่ครูเห็นสำคัญก็คือพ่อแม่บางคนไม่รักเด็กประกอบอาชีพ การคมนาคมไม่สะดวก ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการไปโรงเรียนของเด็ก สาเหตุเหล่านี้จะกำจัดได้ต้องอาศัยความร่วมมือกันหลายทางทั้งทางทางการศึกษาและการปกครอง คือ การกำหนดพระราชบัญญัติการศึกษามาบังคับ และการสำรวจเกณฑ์เด็กเข้าเรียน ต้องทำให้รัดกุมและควบคุมผู้ปกครองที่ปล่อยปละละเลยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ผู้ปกครองเห็นผลของการศึกษาและร่วมมือกับโรงเรียนที่ขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

สาเหตุจากหลักสูตรซึ่งเป็นความมุ่งหมายสำคัญในการทำการค้นคว้าเรื่องนี้ นั้น ครูเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับรองจากสาเหตุอื่น ๆ โดยครูมีความเห็นว่าสำคัญน้อยกว่าตามลำดับดังนี้ หนังสือแบบเรียนไม่ดี หลักสูตรไม่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เนื้อหาในหลักสูตรมากเกินไป เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมากเกินไป เหล่านี้เมื่อพิจารณาตามความเห็นของครูต่อการวิชาต่าง ๆ แล้วจะเห็นว่าเป็นส่วนน้อยที่ต้องแก้ไข ในความเห็นของครูส่วนมากว่าพอใช้ได้แล้ว ทำให้ผู้เขียนเห็นว่าการแก้ไขการสอบตกของนักเรียนต้องแก้ไขที่จำนวนเด็กนักเรียน วิธีการสอนของครู อุปกรณ์การสอน การนิเทศและอบรมครู และความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความเป็นอยู่และความสะดวกสบายของเด็ก และพิจารณาปรับปรุงอัตราเวลาเรียนในหลักสูตรควบคู่ไปด้วยก็จะเป็นผลดีต่อการสอบของนักเรียนได้

๑. ความแตกต่างของความเห็นของครู อาจกล่าวได้ว่าไม่มีข้อแตกต่างกันเลยในระหว่างครูที่มี เพศ, วุฒิ และจำนวนปีที่ทำการสอนต่างกัน ครูเกือบทั้งหมดมีความเห็นสอดคล้องกันตามความคิดเห็นที่อภิปรายมาตั้งแต่ข้อ ๑ - ๖ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วก็ควรจะเป็นเช่นนี้ เพราะในการจัดทำหลักสูตรใช้สอนนักเรียนนั้นไม่ได้มีเจตนาจะแยกเพศ, วุฒิ และประสบการณ์ของครูผู้สอนแต่ละประการใด ในประเทศไทยเราย่อมมีครูทุกเพศ, วัย, วุฒิ และประสบการณ์สอนอยู่ปะปนกัน หลักสูตรที่กักควรจะใช้ได้ผลเช่นเดียวกันกับครูทุกคน ไม่ควรจะมีข้อแตกต่างกันมากนัก ถ้ามีหลักฐานอันใดแสดงว่าผู้ใช้หลักสูตรที่มีวุฒิ, เพศ และประสบการณ์ต่างกันได้ผลของการสอนแตกต่างกันแล้วก็คงจะมีการยุ่งยากในด้านการจัดครู จัดวิชาสอน และเลือกหลักสูตรเพิ่มขึ้นอีกในวงการศึกษาชั้นประถมศึกษาของเรา

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้พอจะสรุปได้ว่า หลักสูตรไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญต่อการสอบไล่ตกของนักเรียน สาเหตุที่สำคัญที่สุดคือนักเรียนชั้นต้น ครูสอนไม่ดี ขาดอุปกรณ์การสอน ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนับสนุน ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงจึงต้องแก้ไขที่จำนวนนักเรียน การสอนของครู อุปกรณ์การสอน ความเอาใจใส่ร่วมมือของผู้ปกครอง และพิจารณาเพิ่มอัตราเวลาเรียนในวิชาที่ครูสอนไม่ทันให้เหมาะสมเมื่อได้ปรับปรุงดังกล่าวแล้วผู้เขียนคาดว่าจะทำให้การเรียนของนักเรียนได้ผลดีขึ้น การสอบไล่ตกก็จะลดน้อยลงได้

ข้อเสนอแนะ

- ข้อเสนอแนะจากผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้มีอยู่ ๕ ประการคือ
๑. จากผลที่ว่าครูต้องการเพิ่มเวลาสอนคณิตศาสตร์เพราะสอนไม่ทันครบตามหลักสูตร จึงเห็นสมควรที่จะจัดเพิ่มอัตราเวลาเรียนเลขคณิตขึ้นอีก
 ๒. ครูเห็นว่านักเรียนสอบตกมากเพราะจำนวนนักเรียนมากเกินไปในชั้นหนึ่ง ๆ จึงเห็นสมควรที่จะพยายามจัดแบ่งนักเรียนในห้องเรียนหนึ่ง ๆ ให้พอเหมาะกับการสอนของครูให้สอนได้สะดวกและทั่วถึง ตามกฎของกระทรวงศึกษาธิการระบุไว้ว่าไม่เกินห้องละ ๓๕ คน
 ๓. ครูไม่เอาใจใส่การสอนนักเรียนให้นักเรียนสอบตกมาก เห็นสมควรที่จะภาคขันและช่วยเหลือให้ครูมีประสิทธิภาพในการสอนยิ่งขึ้น เช่น จัดการอบรมแนะนำ จัดอุปกรณ์การสอนให้พอเพียง ส่งศึกษานิเทศก์ที่มีประสิทธิภาพในงานออกไปช่วยปรับปรุงการสอนของครู และให้ความคุ้มครองในสวัสดิการของครูให้ดีขึ้น

๔. ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ต่อเด็กทำให้เด็กไม่พร้อมที่จะเรียนเป็นเหตุให้เด็กตกมากเห็นสมควรที่จะปรับปรุงการเกณฑ์เด็กเข้าเรียนให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น ให้มีเจ้าหน้าที่ทางบ้านนี้โดยเฉพาะ ในการเกณฑ์เด็กเข้าเรียนนอกจากคำนึงถึงอายุปฏิทินแล้วควรจะได้มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของร่างกายและสติปัญญาด้วย เพื่อจัดการแบ่งเด็กให้ได้เรียนตามอัธยาศัยของตน ควรชักชวนผู้ปกครองที่เล็งการส่งเด็กตามเกณฑ์และการใช้เด็กในเกณฑ์ทำงานที่ไม่เหมาะสม

๕. ครูไม่สู้จะเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรแจ่มชัด ขาดการนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ผู้เขียนเห็นสมควรที่จะจัดให้มีการศึกษาหลักสูตรที่ใช้ปัจจุบันให้เรียนในหมวดวิชาการศึกษา เพื่อครูจะได้เข้าใจและเข้าใจหลักสูตรได้แจ่มแจ้ง และเมื่อใช้หลักสูตรจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง การนิเทศการสอนของครูเท่าที่เป็นอยู่ก็น้อยเนื่องจากคุณภาพของตัวศึกษานิเทศก์เองยังไม่ดีพอ เห็นสมควรที่จะมีการปรับปรุงคุณสมบัติของศึกษานิเทศก์ให้มีทั้งความรู้และประสบการณ์ในการทำงานมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และควรให้ศึกษานิเทศก์ที่เป็นผู้มีความรู้และชำนาญเฉพาะด้านได้ทำการนิเทศงานนั้น ๆ โดยเฉพาะ

ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ในคราวต่อไปดังนี้

๑. เนื่องจากปริญญานิพนธ์นี้ใช้ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของครูต่อหลักสูตรจึงอาจไม่ได้ความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมาของครูเต็มที่ จึงควรที่จะปรับปรุงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

ก) ในการถามความคิดเห็นของครู ผู้ให้แบบสอบถามควรพยายามให้ความคุ้นเคยกับครูจนครูแน่ใจว่าคำตอบของครูจะไม่เป็นผลกระทบกระเทือนต่อครูได้ในภายหลัง

ข) พยายามป้องกันอิทธิพลของผู้บังคับบัญชาของครูในการตอบแบบสอบถามให้ครูมีเสรีภาพอย่างแท้จริง

๒. ในการให้ครูตอบแบบสอบถามควรกะเวลาให้พอควรและไม่ควรให้แบบสอบถามหลาย ๆ ชุดในเวลาเดียวกัน

๓. ในการศึกษาแยกประเภทครูควรแยกให้ละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไปอีกได้ ในข้อมูลส่วนตัวครูควรมีเกี่ยวกับนักเรียนที่ครูสอนอยู่ ที่เคยสอน และสภาพของโรงเรียน รวมอยู่ด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา

๔. ควรค้นคว้าต่อไปถึงความแตกต่างของความคิดเห็นของครูระหว่าง เพศ วุฒิ อายุ และประสบการณ์ที่มีจริงหรือไม่ประการใด

๕. ทวค้นคว้ำนลของการสอนของครูว่ามีความสัมพันธ์กับ เพศ, วุฒิ และประสบการณ์ของครูหรือไม่ประการใด

๖. ทวค้นคว้ำนลการเห็นของการเรียนของนักเรียน กับ ความเห็นของนักเรียนต่อการสอนของครูว่ามีส่วนสัมพันธ์กับประการใด

๗. ทวค้นคว้ำนลสาเหตุเก้กสอบตกได้ะเว้ยคยั้งขึ้น

บรรณานุกรม

การประถมศึกษา, กอง กรมสามัญศึกษา จำนวนนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒๕๐๔-๒๕๐๕
(สิ่งพิมพ์)

การประถมศึกษา, กอง กรมสามัญศึกษา ผลการสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ของโรงเรียนทุกประเภท
สังกัดกรมสามัญศึกษา (สิ่งพิมพ์)

การประถมศึกษา, กอง กรมสามัญศึกษา รายงานประจำปี ๒๕๐๔ โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษา
(แผนกการพิมพ์) ๒๕๐๖, ๒๒๔ หน้า.

สร้าง บัณฑิต ทฤษฎีหลักสูตร ภาค ๒, โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์ ๒๕๐๔, ๒๑๔ หน้า.

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๐๓ กองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๔, ๗๔ หน้า.

ระบิล สีตะสุวรรณ, มยุรี เนมจุฬา "การประเมินผลเรื่องหลักสูตรประถมศึกษาสำหรับเอเชีย
ภาคใต้" ศูนย์ศึกษา ๔๒ : ๒๓ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ความจำเป็นของแผนการศึกษาชาติ โรงพิมพ์มงคล
การพิมพ์ ๒๕๐๔, ๑๗๓ หน้า.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ความจำเป็นของหลักสูตรสามัญศึกษา โรงพิมพ์ส่งเสริม
อาชีพ ๒๕๐๔

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ อนุสารประกอบหลักสูตรประถมศึกษา ชุดที่ ๑ (ฉบับ ๑-๑๕)
โครงการพัฒนาการศึกษา ๒๕๐๔.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ เอกสารชุดพัฒนาการทางการศึกษา ฉบับที่ ๒ ความ-
จำเป็นของหลักสูตร โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ ๒๕๐๔, ๒๑๒ หน้า.

ศึกษาธิการ, กรม กระทรวง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ โรงเรียน
การช่างวุฒิศึกษา (แผนกการพิมพ์) ๒๕๐๓, ๕๔ หน้า.

สวัสดิ์ บุญปกาม "หลักสิบห้าประการเกี่ยวกับหลักสูตร" ศูนย์ศึกษา ๑๒ : ๒๑ ธันวาคม
๒๕๐๖

- Banning, Elelyn E., "Teacher Attitudes towards Curriculum Change," The Journal of Experimental Research 23 : 133 - 144, December, 1954.
- Beauchamp, George A., "Some Issues and Trends in Curriculum Planning," Elementary School Journal 56 : 341 - 345, April, 1956.
- Fisher, Ronald A., and Yates Frank, Statistical Tables for Biological, Agricultural and Medical Research, Oliver and Boyd Ltd., 1953, 126 pp.
- Galbriath, Ann T., "A Survey of a Changing School in an Area of Mobile Population," Doctor's thesis, Dissertation Abstracts 19 : 2825 - 2826, 1959.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans, Green and Co., New York, 1961, 478 pp.
- Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill Book Co., Inc., 1959, 676 pp.
- _____, Introduction to Educational Research, Appleton-Century-Crofts, Inc., New York, 1959, 424 pp.
- Good, Carter V., and Scates, Douglas E., Method of Research, Appleton-Century-Crofts, Inc., New York, 1959, 920 pp.
- Goodlad, John I., "Curriculum: The State of the Field," Review of Educational Research 30 : 185, Educational Press Association of America, June, 1960.
- Gordon, F. V., and William, T. L., "Societal Forces Influencing Curriculum Decisions," Review of Educational Research 33, 3 : 254 - 257, Educational Press Association of America, June, 1963.
- Guilford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Co., Inc., 1950, 633 pp.
- Hefferman, Helen, and Bursch, Charles, Curriculum and the Elementary School Plant, a department of the National Education Association, 1958, 71 pp.
- Herrick, Virgil E., "Elementary Education-Programs," Encyclopedia of Educational Research, (Edited by Chester W. Harris), New York: Macmillan Co., 430 - 442, 1960.
- Kearney, N. G., and Rocchio, P. D., "The Relation Between the Minnesota Teacher Attitude Inventory and Subject Matter Taught by Elementary Teachers," Educational Administration and Supervision 41 : 358 - 360, October, 1955.

Rudman, Herbert C., "Pattern of Textbook Use, Key to Curriculum Development," Elementary School Journal 58 : 401 - 406, April, 1958.

San, O., et al., "Component of the Curriculum," Review of Educational Research 30 : 230, (Edited by John I. Goodlad), Educational Press Association of America, January, 1960.

Sniderman, San M., "The Long Range Productivity of a Subsidized and Formally Organized Action Research Curriculum Study," Doctor's thesis, Dissertation Abstracts 18 : 1350 - 1351, 1958.

Steiner, Arch K., "A Report on State Laws: Early Elementary Education," School Life 39 : 7 - 10, May, 1957.

Tyler, Ralph W., "The Curriculum - Then and Now," Elementary School Journal 57 : 364 - 374, April, 1957.

Wisconsin Cooperative Educational Planning Program, Guides to Curriculum Building the Junior High School Level, Bulletin no. 8, Illinois Secondary School Curriculum Program, January, 1950, 180 pp.

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

สำหรับข้อสอบถามบางข้อที่มีเส้นประ โปรดเขียนคำตอบลงบนเส้นประนั้น
ส่วนข้อที่มีคำตอบไว้ให้เลือกนั้น มีช่อง ☐ อยู่ท้ายคำตอบ โปรดทำเครื่องหมาย ✓
ในช่อง ☐ ท้ายคำตอบที่ท่านเลือก

ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความเห็นอันแท้จริงของท่าน ท่านจะมีความคิดเห็น
อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นเรื่องที่คุณจะวิพากษ์ว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี แก่ประการใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

แบบบันทึกส่วนตัวครูผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อโรงเรียน.....ประเภทโรงเรียน : ประชาบาล ☐ เทศบาล ☐
 ชั้นที่สอนปัจจุบัน..... ตำบล.....อำเภอ.....
 จังหวัด..... ภาคศึกษา.....
2. เพศ.....อายุ.....ปี สภาพสมรส : โสด ☐ สมรส ☐ หย่า ☐ หม้าย ☐
3. จำนวนผู้อยู่ในอุปการะของท่าน.....คน
4. ภูมิลำเนาเดิม : ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ที่อยู่ปัจจุบัน : ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ห่างจากโรงเรียนประมาณ.....กิโลเมตร
5. เหตุใดท่านจึงมาสอนที่โรงเรียนนี้.....

6. ท่านเคยนึกอยากจะไปสอนที่อื่นหรือไม่ ☐ อยาก ☐ ไม่อยาก ☐
 ที่ไหน.....เพราะเหตุใด.....

7. ท่านชอบงานที่สอนหรือไม่ ☐ ชอบ ☐ ไม่ชอบ ☐
 เพราะเหตุใด.....
8. เงินเดือนที่ท่านได้รับประจำ.....บาท เป็นข้าราชการ ☐ พนักงานเทศบาล ☐
 ชั้น.....อันดับ.....ตำแหน่ง.....
9. นอกจากเงินเดือนที่ท่านได้รับเป็นประจำ ท่านมีรายได้จากทางอื่นได้อีกบ้าง (เช่น ทำสวน ทำนา
 ค้าขาย สอนพิเศษ ฯลฯ).....
10. ชั้นที่ท่านเคยสอนมา
 ชั้น.....โรงเรียน.....เป็นเวลา.....ปี
 ชั้น.....โรงเรียน.....เป็นเวลา.....ปี
 ชั้น.....โรงเรียน.....เป็นเวลา.....ปี
 ชั้น.....โรงเรียน.....เป็นเวลา.....ปี
 รวมเวลาที่ท่านเคยสอนมาทั้งหมด.....ปี

11.

วุฒิปัจจุบัน

ก. วุฒิสามัญ.....ได้มาโดยวิธีใด ?

เรียนจากโรงเรียนตามเวลาปกติ ☐เรียนจากโรงเรียนกวดวิชา ☐เรียนด้วยตนเองแล้วสมัครสอบ ☐

ข. วุฒิทางครู.....ได้มาโดยวิธีใด ?

เรียนในสถานศึกษาตามเวลาปกติ ☐เรียนในสถานศึกษาเฉพาะเวลาค่ำ ☐เรียนในสถานศึกษาภาคฤดูร้อน ☐จากการอบรม ☐เรียนด้วยตนเองแล้วสมัครสอบ ☐

ค. วุฒิอื่น ๆ ได้มาโดยวิธีใด.....

12.

โปรดระบุวิชาเอกที่ท่านเคยเรียน (ถ้ามี).....

13.

ในระหว่างที่ท่านเป็นครูประจำการ ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรบ้างหรือไม่

เคย ☐ไม่เคย ☐

14.

ถ้าท่านเคยรับการอบรมดังกล่าว โปรดระบุว่า ได้รับการอบรมโดยวิธีใด

การเรียนที่วิทยาลัยครูจัดชั้น ☐การอบรมที่ครูสภาจัดชั้น ☐การอบรมที่ภาคหรือจังหวัดจัดชั้น ☐

คำถามเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษา ๔.
โปรดตอบแบบสอบถามตามความเห็นส่วนตัวของท่าน

1. หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503
ที่ท่านใช้สอนอยู่ทุกวันนี้ ท่านทราบหรือไม่ว่า
ใครเป็นผู้จัดทำขึ้น

ทราบ ☐ 1.1

ไม่ทราบ ☐ 2

ถ้าทราบโปรดระบุด้วยว่าใครบ้าง.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าตัวท่านเองควรมีส่วนร่วมออกความคิดเห็น
ในการทำหลักสูตรด้วยหรือไม่

ควร ☐ 1.2

ไม่ควร ☐ 2

ถ้าควรเพราะเหตุใด.....

.....

.....

.....

ถ้าไม่ควรเพราะเหตุใด.....

.....

.....

.....

.....

3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตาม
ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้นั้น ท่านคิดว่า
มีความชัดเจนเพียงใด

ชัดเจนดีมาก ☐ 1.3

ชัดเจนพอสมควร ☐ 2

ไม่สู้จะชัดเจนนัก ☐ 3

ไม่ทราบว่าชัดเจนเพียงใด ☐ 4

ความเห็นอื่น ๆ ☐ 5

ถ้าหากไม่ชัดเจนเพียงพอ ท่านคิดว่าจะมีทาง
ปรับปรุงได้อย่างไรโปรดระบุ.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าท่านเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แจ่มแจ้งเพียงใด

เข้าใจแจ่มแจ้งดีมาก ☐ 1.4

เข้าใจดีพอสมควร ☐ 2

ไม่แน่ใจว่าเข้าใจเพียงใด ☐ 3

ไม่ค่อยเข้าใจ ☐ 4

ไม่เข้าใจเลย ☐ 5

ความเห็นอื่น ๆ ☐ 6

โปรดระบุความคิดเห็นของท่าน.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่า ความมุ่งหมายเฉพาะวิชาต่างๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปเพียงใด

สอดคล้องทุกประการ	☐	1.5
สอดคล้องเป็นส่วนใหญ่	☐	2
สอดคล้องพอสมควร	☐	3
สอดคล้องเป็นบางส่วน	☐	4
ไม่สอดคล้องเลย	☐	5
ไม่ทราบว่าสอดคล้องกันเพียงใด	☐	6

ความเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

6. จากการสังเกตของท่าน ท่านคิดว่าเด็กที่จบชั้น ประถมปีที่ 4 เมื่อปีที่แล้วมีจำนวนมากน้อยเพียงใดที่เรียนได้ตามความมุ่งหมายทั่วไปที่กล่าวไว้ในหลักสูตรดังต่อไปนี้

(1) รู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองได้บ้าง

เกือบทุกคน	☐	1.6
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(2) มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ดีในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

ก. การฟัง เช่น มีมรรยาทในการฟัง ฟังรู้เรื่อง และเข้าใจเป็นต้น

เกือบทุกคน	☐	1.7
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

ข. การพูด เช่น กล้าพูดกับผู้อื่น ฟังรู้เรื่อง เป็นต้น

เกือบทุกคน	☐	1.8
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5

ค. การอ่าน เช่น มีนิสัยรักการอ่าน อ่านได้ถูกต้องรวดเร็ว เป็นต้น

เกือบทุกคน	☐	1.9
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

ง. การเขียน เช่นเขียนได้ถูกต้อง ชัดเจน

- เกือบทุกคน ☐ 1.10
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

จ. การแต่งความ เช่นสามารถเขียนเรื่องที่

ครูเล่า เพื่อนเล่าได้.

- เกือบทุกคน ☐ 1.11
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(3) เข้ากับเพื่อนฝูงได้เป็นส่วนมาก

- เกือบทุกคน ☐ 1.12
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(4) สามารถนำความรู้ไปใช้นอกห้องเรียนได้

เช่นการซื้อของ การทอนสตางค์ เป็นต้น

- เกือบทุกคน ☐ 1.13
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(5) รู้จักปฏิบัติตนให้เป็นคนมีสัมมาคารวะ มี
 มารยาทอันดีงามตามประเพณีนิยม

- เกือบทุกคน ☐ 1.14
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(6) รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

- เกือบทุกคน ☐ 1.15
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(7) รู้จักทำประโยชน์ให้แก่เพื่อน ครู โรงเรียน
และบ้าน

เกือบทุกคน	☐	1.16
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(8) รู้จักปฏิบัติตนให้มีสุขภาพอนามัย

เกือบทุกคน	☐	1.17
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(9) รู้จักดูแลและนิยมการเล่นกีฬา

เกือบทุกคน	☐	1.18
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(10) รู้คุณค่าของความงามและศิลปะ

เกือบทุกคน	☐	1.19
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(11) มีนิสัยชอบและรักดนตรี

เกือบทุกคน	☐	1.20
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(12) รู้จักรักษาสาธารณสมบัติ ทรัพย์สินและ
สิ่งสวยงามตามธรรมชาติ

เกือบทุกคน	☐	1.21
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(13) วัสดุและหน้าที่ของพลเมืองในระบอบ
ประชาธิปไตย

เกือบทุกคน	☐	1.22
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(14) รู้จักฟังความคิดเห็นของคนอื่น

เกือบทุกคน	☐	1.23
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(15) มีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับบ้านเมืองและ
ประเทศของตนดี

เกือบทุกคน	☐	1.24
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(16) มีความรู้สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศ
เพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียง เช่น ลาว กัมพูชา
พม่า มลายา เวียดนาม บังกลาเทศ

เกือบทุกคน	☐	1.25
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(17) รู้จักฟังข่าวภายในประเทศและข่าวต่าง
ประเทศ มีความเข้าใจว่าเหตุการณ์ หรือความ
เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นั้นอาจมีผลกระทบกระเทือน
ถึงชุมชน

เกือบทุกคน	☐	1.26
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(18) มีความรับผิดชอบต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

เกือบทุกคน	☐	1.27
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(19) รู้จักประหยัดทรัพย์ ประหยัดเวลา

เกือบทุกคน	☐	1.28
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(20) จะเป็นผู้เฉลียวฉลาดในการประกอบอาชีพ

เกือบทุกคน	☐	1.29
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(21) มีความนิยมส่งเสริมการค้าของคนไทย
รู้ว่าการผลิตและการใช้ของไทย เป็นการช่วยเศรษฐกิจของชาติ

เกือบทุกคน	☐	1.30
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(22) มีความนิยมและยกย่องการประกอบอาชีพโดยสุจริต

เกือบทุกคน	☐	1.31
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(23) มีความรู้และความเข้าใจระบบจัดการปกครองในส่วนท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดี

เกือบทุกคน	☐	1.32
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
น้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(24) เป็นผู้เห็นประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่า
ประโยชน์ส่วนตัว และรู้จักเสียสละเพื่อ
ประโยชน์ส่วนรวม

- เกือบทุกคน ☐ 1.33
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(25) มีความเข้าใจในผลงานของวิทยาศาสตร์
ทั้งในด้านที่เป็นคุณและในด้านที่อาจให้โทษแก่
สังคม

- เกือบทุกคน ☐ 1.34
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(26) รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและ
การส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อสันติสุข
ของโลก

- เกือบทุกคน ☐ 1.35
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

(27) เป็นผู้ยึดมั่นในศาสนา และมีศีลธรรม
ประจำใจ รู้จักรักษาเกียรติและคุณงามความดี
ของตน

- เกือบทุกคน ☐ 1.36
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

7. ท่านเคยเข้าร่วมประชุมในการจัดประมวลการ
สอนบ้างหรือไม่

- เคย ☐ 1.37
 ไม่เคย ☐ 2

ก. (1) ถ้าเคยท่านได้แสดงความคิดเห็นของท่าน
มากน้อยเพียงใดในการประชุมนี้

- ได้แสดงความคิดเห็นมากที่สุด ☐ 1.38
 ได้แสดงความคิดเห็นมาก ☐ 2
 ได้แสดงความคิดเห็นพอสมควร ☐ 3
 ได้แสดงความคิดเห็นน้อย ☐ 4
 ไม่เคยแสดงความคิดเห็นเลย ☐ 5

ก. (2) ถ้าท่านไม่เคยแสดงความคิดเห็นเลยหรือ
ได้แสดงความคิดเห็นน้อยมาก เพราะเหตุใด

.....

ข. ถ้าท่านไม่เคยเข้าร่วมประชุมจัดทำประมวลการสอนเลย ท่านคิดว่าท่านควรจะได้มีส่วนร่วมในการนี้หรือไม่

ควร ☐ 1.39

ไม่ควร ☐ 2

เพราะเหตุใดจึงควรหรือไม่ควรเข้าร่วมประชุม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ท่านคิดว่าประมวลการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้ในโรงเรียนของท่านเขียนไว้ชัดเจนเพียงใด

ชัดเจนทุกประการ ☐ 1.40

ชัดเจนเป็นส่วนมาก ☐ 2

ชัดเจนพอสมควร ☐ 3

ชัดเจนเป็นส่วนน้อย ☐ 4

ไม่ชัดเจนเลย ☐ 5

ไม่ทราบว่าชัดเจนเพียงใด ☐ 6

9. ท่านคิดว่าประมวลการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้ในโรงเรียนของท่านสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น กำหนดให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนเพียงใด

สอดคล้องทุกประการ ☐ 1.41

สอดคล้องเป็นส่วนมาก ☐ 2

สอดคล้องพอสมควร ☐ 3

สอดคล้องเป็นส่วนน้อย ☐ 4

ไม่สอดคล้องเลย ☐ 5

ไม่ทราบว่าสอดคล้องกันเพียงใด ☐ 6

10. ท่านเตรียมการสอนล่วงหน้าเพียงใด

1 วัน ☐ 1.42

1 สัปดาห์ ☐ 2

2 สัปดาห์ ☐ 3

1 เดือน ☐ 4

1 ภาคเรียน ☐ 5

1 ปี ☐ 6

อื่นๆ ☐ 7

ถ้าเป็นระยะเวลาที่ต่างจากนี้โปรดระบุ.....

.....

.....

.....

.....

11. ก. ท่านใช้วิธีสอนที่ประมวลการสอนแนะนำไว้
ได้ผลเป็นอย่างไร

.....

ข. ท่านคิดว่าควรจะปรับปรุงอย่างไร

.....

12. ก. ท่านคิดว่าประมวลการสอนที่ใช้อยู่ใน
โรงเรียนของท่านทุกวันนี้ ช่วยในการเตรียม
การสอนของท่านได้ดีเพียงใด

ช่วยได้มากที่สุด	☐	1.43
ช่วยได้ค่อนข้างมาก	☐	2
ช่วยได้บ้างพอสมควร	☐	3
ช่วยได้ค่อนข้างน้อย	☐	4
ช่วยได้น้อยที่สุด	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

ข. ในการใช้ประมวลการสอนในการเตรียม
การสอนนั้นท่านคิดว่าท่านต้องดัดแปลงเนื้อหา
วิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในประมวลการสอน เพื่อ
ให้เหมาะสมกับเด็กบ้างหรือไม่

ต้องดัดแปลง ☐ 1.44

ไม่ต้องดัดแปลง ☐ 2

ถ้าต้องดัดแปลงท่านคิดว่าต้องดัดแปลงเนื้อหา
วิชาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

(1) ภาษาไทย

ต้องดัดแปลงทั้งหมด ☐ 1.45

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่ ☐ 2

ดัดแปลงบ้างพอสมควร ☐ 3

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย ☐ 4

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(2) สังคมศึกษา

ดัดแปลงทั้งหมด	☐	1.46
----------------	--------------------------	------

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่	☐	2
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงบ้างพอประมาณ	☐	3
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย	☐	4
---------------------	--------------------------	---

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

ดัดแปลงทั้งหมด	☐	1.47
----------------	--------------------------	------

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่	☐	2
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงบ้างพอประมาณ	☐	3
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย	☐	4
---------------------	--------------------------	---

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(4) คณิตศาสตร์

ดัดแปลงทั้งหมด	☐	1.48
----------------	--------------------------	------

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่	☐	2
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงบ้างพอประมาณ	☐	3
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย	☐	4
---------------------	--------------------------	---

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(5) พลานามัย

ดัดแปลงทั้งหมด	☐	1.49
----------------	--------------------------	------

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่	☐	2
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงบ้างพอประมาณ	☐	3
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย	☐	4
---------------------	--------------------------	---

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(6) ศิลปะศึกษา

ดัดแปลงทั้งหมด	☐	1.50
----------------	--------------------------	------

ดัดแปลงเป็นส่วนใหญ่	☐	2
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงบ้างพอประมาณ	☐	3
---------------------	--------------------------	---

ดัดแปลงเป็นเล็กน้อย	☐	4
---------------------	--------------------------	---

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

ค. ถ้าท่านไม่ได้ใช้ประมวลการสอนช่วยในการเตรียมการสอน เพราะเหตุใด และใช้อะไรในการเตรียมการสอนแทนประมวลการสอน....

.....

.....

.....

13. ในการเตรียมการสอน นอกจากหลักสูตรและ
ประมวลการสอนแล้ว ท่านได้ใช้หนังสือประกอบ
การสอนเล่มอื่น ๆ อีกบ้างหรือไม่

ใช่ ☐ 1.51

ไม่ใช่ ☐ 2

ถ้าใช้หนังสือเหล่านั้นคืออะไรบ้าง

ก.....

ข.....

ค.....

ง.....

จ.....

ฉ.....

14. ประมวลการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ท่านกำลัง
ใช้อยู่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ในท้องถิ่น
ของท่านเพียงใด

เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.52

เหมาะสมมาก ☐ 2

เหมาะสมพอสมควร ☐ 3

ไม่เหมาะสม ☐ 4

ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5

ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าหากไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะทำ
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร.....

.....

.....

15. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลัก
สูตรมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้ในชั้นนี้บรรลุผลตาม
ความมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพียงใด

ช่วยได้มากที่สุด ☐ 1.53

ช่วยได้มากพอสมควร ☐ 2

ช่วยได้น้อยที่สุด ☐ 3

ไม่ทราบว่าช่วยได้เพียงไร ☐ 4

ความเห็นอื่น ๆ.....

.....

.....

.....

16. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการที่หลักสูตรกำหนดให้
เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) ภาษาไทย

ก. การฟังและการพูด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.54

เห็นด้วย ☐ 2

ไม่แน่ใจ ☐ 3

ไม่เห็นด้วย ☐ 4

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

ข. การอ่าน

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.55
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

ค. การเขียน

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.56
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(2) สังคมศึกษา

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.57
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.58
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(4) คณิตศาสตร์

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.59
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

(5) พลานามัย

ก. สุขศึกษา

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.60
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

ข. พลศึกษา

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.61
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(6) ศิลปศึกษา

ก. ขั้วร้องและดนตรี

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.62
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การเขียนรูปและระบายสี

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.63
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ค. ศิลปปฏิบัติ (เช่นการตัด พับกระดาษ การขึ้น)

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 1.64
- เห็นด้วย ☐ 2
- ไม่แน่ใจ ☐ 3
- ไม่เห็นด้วย ☐ 4
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เหมาะสมกับความสามารถของเด็กในวัยนี้เพียงใด

(i) ภาษาไทย

ก. การฟังและการพูด

- ยากเกินไป ☐ 1.65
- ค่อนข้างยาก ☐ 2
- พอเหมาะแล้ว ☐ 3
- ค่อนข้างง่าย ☐ 4
- ง่ายเกินไป ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบการตอบ.....

ข. การอ่าน

ยากเกินไป	☐	1.66
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบการตอบ.....

ค. การเขียน

ยากเกินไป	☐	1.67
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบการคำตอบ.....

(2) สังคมศึกษา

ยากเกินไป	☐	1.68
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบ คำตอบ.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

ยากเกินไป	☐	1.69
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบการคำตอบ.....

(4) คณิตศาสตร์

ยากเกินไป	☐	1.70
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบการคำตอบ.....

(5) พลานามัยก. สุขศึกษา

ยากเกินไป	☐	1.71
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบการคำตอบ.....

ข. พลศึกษา

ยากเกินไป	☐	1.72
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(6) ศิลปศึกษา

ก. การขับร้องและดนตรี

ยากเกินไป	☐	1.73
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การเขียนรูปและระบายสี

ยากเกินไป	☐	1.74
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ค. ศิลปปฏิบัติ (เช่น การตัด พับกระดาษ การปั้น)

ยากเกินไป	☐	1.75
ค่อนข้างยาก	☐	2
พอเหมาะแล้ว	☐	3
ค่อนข้างง่าย	☐	4
ง่ายเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

18. ท่านเห็นว่าเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีมากน้อยอย่างไร

(1) ภาษาไทย

ก. การฟังและการพูด

มากเกินไป	☐	1.76
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การอ่าน

มากเกินไป	☐	1.77
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ค. การเขียน

มากเกินไป	☐	1.78
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(2) สังคมศึกษา

มากเกินไป	☐	1.79
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

มากเกินไป	☐	1.80
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(4) คณิตศาสตร์

มากเกินไป	☐	1.81
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(5) พลานามัย

ก. สุขศึกษา

มากเกินไป	☐	1.82
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. พลศึกษา

มากเกินไป	☐	1.83
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(6) ศิลปศึกษา

ก. ขั้วร้องและดนตรี

มากเกินไป	☐	1.84
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การเขียนรูปและระบายสี

มากเกินไป	☐	1.85
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ค. ศิลปปฏิบัติ

มากเกินไป	☐	1.86
ค่อนข้างมาก	☐	2
พอเหมาะพอดี	☐	3
ค่อนข้างน้อย	☐	4
น้อยเกินไป	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

19. เมื่อปีที่แล้วท่านสอนกลุ่มเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพียงใด

(1) ภาษาไทย

ก. การฟังและการพูด

สอนได้ครบทั้งหมด	☐	1.87
สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
สอนได้น้อยที่สุด	☐	5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การอ่าน

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.88
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

ค. การเขียน

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.89
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

(2) สังคมศึกษา

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.90
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.91
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

(4) คณิตศาสตร์

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.92
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

(5) พลานามัย

ก. สุขศึกษา

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.93
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

ข. พลศึกษา

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.94
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(6) ศิลปศึกษา

ก. ขั้วร้องและดนตรี

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.95
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การเขียนรูปและระบายสี

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.96
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ค. ศิลปปฏิบัติ

- สอนได้ครบทั้งหมด ☐ 1.97
- สอนได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- สอนได้ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- สอนได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- สอนได้น้อยที่สุด ☐ 5

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

20.

ท่านคาดคะเนว่าเด็กที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ปีที่แล้ว สามารถเรียนได้ตามหลักสูตร มีจำนวน
มากน้อยเพียงใด

(1) ภาษาไทย

ก. การฟังและการพูด

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.98
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

ข. การอ่าน

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.99
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

ค. การเขียน

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.100
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(2) สังคมศึกษา

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.101
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.102
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(4) คณิตศาสตร์

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.103
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(5) พลานามัยก. สุขศึกษา

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.104
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

ข. พลศึกษา

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.105
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(6) ศิลปศึกษาก. การขับร้องและดนตรี

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.106
 มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
 ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
 น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
 น้อยที่สุด ☐ 5
 ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

ข. การเขียนรูปและระบายสี

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.107
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

ค. ศิลปปฏิบัติ

- เกือบทั้งหมด ☐ 1.108
- มากกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 2
- ประมาณครึ่งหนึ่ง ☐ 3
- น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ☐ 4
- น้อยที่สุด ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

21.

ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่หลักสูตรกำหนดให้
เด็กเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เหมาะสมที่จะเป็น
พื้นฐานในการเรียนชั้นประถมต่อไป

(1) ภาษาไทย

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.109
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

.....

(2) สังคมศึกษา

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.110
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.111
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(4) คณิตศาสตร์

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.112
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(5) ภาษาอังกฤษ

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.113
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(6) ศิลปศึกษา

- เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.114
- เหมาะสมมาก ☐ 2
- เหมาะสมพอสมควร ☐ 3
- ไม่เหมาะสม ☐ 4
- ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

ถ้าไม่เหมาะสม ท่านมีข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

22. เมื่อกำหนดถึงความสำคัญของวิชาต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้สอนเด็กในชั้นนี้ ท่านคิดว่า ควรเพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนของแต่ละวิชาอย่างไร

(1) ภาษาไทย

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.115
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(2) สังคมศึกษา

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.116
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.117
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(4) คณิตศาสตร์

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.118
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(5) ภาษาอังกฤษ

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.119
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

(6) ศิลปศึกษา

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.120
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

23.

เมื่อกำหนดถึงความมากน้อยของเนื้อหาของแต่ละ
วิชาที่กำหนดในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ท่าน
คิดว่าควรเพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนของวิชา
ต่อไปนี้อย่างไร

(1) ภาษาไทย

- ควรเพิ่มให้มาก ☐ 1.121
- ควรเพิ่มเล็กน้อย ☐ 2
- เหมาะสมดีแล้ว ☐ 3
- ควรลดลงบ้างเล็กน้อย ☐ 4
- ควรลดลงให้มาก ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(2) สังคมศึกษา

- ควรเพิ่มให้มาก ☐ 1.122
- ควรเพิ่มเล็กน้อย ☐ 2
- เหมาะสมดีแล้ว ☐ 3
- ควรลดลงบ้างเล็กน้อย ☐ 4
- ควรลดลงให้มาก ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(3) วิทยาศาสตร์เบื้องต้น

- ควรเพิ่มให้มาก ☐ 1.123
- ควรเพิ่มเล็กน้อย ☐ 2
- เหมาะสมดีแล้ว ☐ 3
- ควรลดลงบ้างเล็กน้อย ☐ 4
- ควรลดลงให้มาก ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(4) คณิตศาสตร์

- ควรเพิ่มให้มาก ☐ 1.124
- ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย ☐ 2
- เหมาะสมดีแล้ว ☐ 3
- ควรลดลงบ้างเล็กน้อย ☐ 4
- ควรลดลงให้มาก ☐ 5
- ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

(5) พยานามัย

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.125
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

โปรดให้ความเห็นประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

(6) ศิลปศึกษา

ควรเพิ่มให้มาก	☐	1.126
ควรเพิ่มบ้างเล็กน้อย	☐	2
เหมาะสมดีแล้ว	☐	3
ควรลดลงบ้างเล็กน้อย	☐	4
ควรลดลงให้มาก	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

โปรดให้ความเห็นประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

.....

24.

เมื่อปีที่แล้วโรงเรียนของท่านเคยจัดให้มีการประชุมคณะครูเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรบ้างหรือไม่

เคย	☐	1.127
ไม่เคย	☐	2

ถ้าเคยประชุม

ก. จัดให้มีการประชุมบ่อยครั้งเพียงใด

เดือนละครั้ง	☐	1.128
ภาคเรียนละ 2 ครั้ง	☐	2
ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	☐	3
ปีละ 2 ครั้ง	☐	4
ปีละครั้ง	☐	5

ข. ในการประชุมปรึกษาหารือดังกล่าวนี้กะประมาณโดยเฉลี่ยแล้วคณะครูได้เข้าร่วมประชุมแต่ละครั้งเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด

เกือบทุกคน	☐	1.129
มากกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	2
ประมาณครึ่งหนึ่ง	☐	3
น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง	☐	4
เป็นจำนวนน้อยที่สุด	☐	5
ไม่ทราบ	☐	6

25.

เมื่อปีที่แล้วท่านเคยได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ หรือผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรบ้างหรือไม่

เคยได้รับ ☐ 1.130

ไม่เคยได้รับ ☐ 2

ก. ถ้าเคย บ่อยครั้งเพียงใด

เดือนละครั้ง ☐ 1.131

ภาคเรียนละ 2 ครั้ง ☐ 2

ภาคเรียนละครั้ง ☐ 3

ปีละ 2 ครั้ง ☐ 4

ปีละครั้ง ☐ 5

อื่นๆ ☐ 6

ข. ท่านคิดว่าท่านได้รับผลจากการแนะนำนั้นมากน้อยเพียงใด

ได้ผลมากที่สุด ☐ 1.132

ได้ผลมาก ☐ 2

ได้ผลพอสมควร ☐ 3

ได้ผลน้อย ☐ 4

ได้ผลน้อยที่สุด ☐ 5

ไม่ทราบ ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

26.

ก. การที่หลักสูตรเกณฑ์เด็กที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 6 ปีบริบูรณ์ให้เข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น ท่านเห็นว่าเหมาะสมกับเด็กส่วนมากในท้องถิ่นของท่านเพียงใด

เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 1.133

เหมาะสมมาก ☐ 2

เหมาะสมพอสมควร ☐ 3

ไม่เหมาะสม ☐ 4

ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ☐ 5

ไม่ทราบ ☐ 6

ข. ถ้าท่านเห็นว่าเด็กที่มีอายุตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดนั้น ยังไม่เหมาะสมกับเด็กส่วนมากในท้องถิ่นของท่าน ท่านคิดว่าควรจะเป็นอายุเท่าใดจึงจะเหมาะสม

ต่ำกว่า 4 ปี ☐ 1.134

4 ปีบริบูรณ์ ☐ 2

5 ปีบริบูรณ์ ☐ 3

7 ปีบริบูรณ์ ☐ 4

8 ปีบริบูรณ์ ☐ 5

เกิน 8 ปี ☐ 6

โปรดให้เหตุผลประกอบคำตอบ.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๓.

คำถามเกี่ยวกับสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กเรียนจนได้ตกเป็นจำนวนมาก

30

27.

จากสถิติผลการสอบไล่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่า มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นสอบตกกันปีละมาก ๆ ท่านคิดว่า สาเหตุต่าง ๆ ต่อไปนี้มีความสำคัญอย่างไร ในการทำให้เด็กชั้นประถมศึกษาในท้องถิ่นของท่านสอบตกกันปีละมาก ๆ

สาเหตุ	สำคัญมากที่สุด	สำคัญมาก	สำคัญพอประมาณ	สำคัญน้อย	ไม่สำคัญเลย
	1	2	3	4	5
1. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรยากไป.....					135
2. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรมากไป.....					136
3. หลักสูตรไม่เหมาะสมกับความต้องการ ของเด็ก.....					137
4. หนังสือแบบเรียนไม่ดี.....					138
5. เด็กไม่มีหนังสือแบบเรียน.....					139
6. เด็กขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน.....					140
7. เด็กขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม.....					141
8. เด็กยังไม่พร้อมที่จะเรียน.....					142
9. สุขภาพอนามัยของเด็กไม่ดี.....					143
10. จำนวนเด็กแต่ละชั้นมากเกินไป.....					144
11. การใช้ภาษาถิ่นของเด็ก.....					145
12. ครูขาดความรู้.....					146
13. ครูขาดความชำนาญในการสอน.....					147
14. ครูขาดความกระตือรือร้น ความเอาใจ ใส่ต่อการสอนเท่าที่ควร.....					148
15. ครูไม่มีวิธีวัดผลที่ดี.....					149
16. ครูมีสุขภาพไม่สมบูรณ์.....					150

สาเหตุ	สำคัญ มากที่สุด	สำคัญ มาก	สำคัญพอ ประมาณ	สำคัญ น้อย	ไม่สำคัญ เลย
17. มาตรฐานการครองชีพของครูอยู่ใน ระดับต่ำ.....					151
18. การนิเทศการศึกษาไม่ดี.....					152
19. ผู้บริหารไม่เอาใจใส่.....					153
20. การประสานงานของผู้บริหาร— ครูใหญ่—ครูผู้สอนไม่ดีพอ.....					154
21. โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอน.....					155
22. สภาพทั่วไปของโรงเรียนไม่ถูกหลัก สุขาภิบาลโรงเรียน.....					156
23. อาคารเรียน โต๊ะ ม้านั่ง ไม่เพียงพอ.....					157
24. การคมนาคมไปโรงเรียนไม่สะดวก.....					158
25. พ่อแม่ยากจน ต้องใช้เด็กช่วยประกอบ อาชีพ.....					159
26. พ่อแม่ไม่ค่อยเอาใจใส่ต่อการเรียน ของลูก.....					160
สาเหตุอื่น ๆ โปรดระบุ.....					
27.....					
28.....					
29.....					
30.....					
31.....					
32.....					

การประเมินผลโครงการโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

28. ถ้าท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการแก้ไขหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 ท่านจะมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

29. ท่านมีความต้องการในทางใดบ้างที่จะช่วยให้ท่านมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของท่าน